

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΖ'

Πέμπτη 24 Ιουνίου 2004

Αθήνα, σήμερα στις 24 Ιουνίου 2004, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.46' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κωνσταντίνο Καϊσερλή, Βουλευτή Δωδεκανήσου, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συμβασιούχων Εργαζομένων Δημοτικής Επιχείρησης Δήμου Τεμένους ζητεί τη χρηματοδότηση του Δήμου Τεμένους για τη συνέχιση λειτουργίας των κοινωνικών υπηρεσιών του.

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη λειτουργία ανεμομύλων στο οροπέδιο Λασιθίου.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά ζήτημα πληρωμής των καθηγητών του προγράμματος πρόσθετης διδακτικής στήριξης.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην αδυναμία διάθεσης στην αγορά των κηπευτικών της Μεσαράς.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης και Διάσωσης ζητεί την αντιμετώπιση εργασιακών ζητημάτων του κλάδου.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μακρού Γιαλού Λασιθίου ζητεί χρηματοδότηση για τη μελέτη και κατασκευή Δημοτικού Σχολείου σε παραχωρηθείσα οικοπεδική έκταση του Δήμου του.

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Διάσωσης ζητεί την ικανοποίηση εργασια-

κών αιτημάτων του κλάδου.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην ανάγκη αξιοποίησης και εκμετάλλευσης του Δικταίου Άντρου.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην αξιοποίηση του φυσικού και πολιτιστικού πλούτου του Δήμου Ιτάνου.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην ανάγκη αξιοποίησης των αρχαιολογικών χώρων του Δήμου Σητείας.

11) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκτάκτου Εκπαιδευτικού Προσωπικού ΤΕΙ Καβάλας ζητεί την καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών στα μέλη του.

12) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Εγκαταστατών και Συντηρητών Ανελκυστήρων ζητεί να δοθούν στα μέλη του τα ειδικά σήματα ελεύθερης κυκλοφορίας των οχημάτων αποκατάστασης βλαβών στις 12 ολυμπιακές περιοχές.

13) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ και ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Παναγιγιάλειος Ένωση Συνεταιρισμών ζητεί την επίλυση αιτημάτων σε κρίσιμα θέματα που προέκυψαν μετά τον παγετό στις 13/2/2004 που κατέστρεψε πλήρως τις καλλιέργειες εσπεριδοειδών.

14) Η Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πτηνοτροφική Επιχείρηση Σ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ και ΥΙΟΙ ΟΕ ζητεί να αποσαφηνισθεί γιατί ενώ με γνωμοδότηση της Α'/θμιας Επιτροπής εγκρίθηκε η μετεγκατάσταση της επιχείρησης σε περιοχή σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις του Νόμου, η γνωμοδότηση δεν υλοποιείται.

15) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η IRIS Α.Ε. Συνθετικά Κουφώματα ζητεί την ασφαλτόστρωση δρόμου και την κατασκευή γέφυρας.

16) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Πιερίας ζητεί τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας εργαζομένων στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα του Νομού Πιερίας από ορισμένου σε αορίστου χρόνου.

17) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αναπήρων Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας ζητεί να αναγνωριστούν τα αναπηρικά δικαιώματα και των αναπήρων του ΔΣΕ.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λήμνου Νομού Λέσβου «Αργύρης Μοσχίδης» ζητεί να χαρακτηριστούν σαν δυσπρόσιτα όλα τα σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στη Λήμνο.

19) Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Πειραιά κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Αδιόριστοι Εκπαιδευτικοί του κλάδου ΤΕ01-20 του ν.δ. 580/70 ζητεί να ρυθμιστούν νομοθετικά οι όροι και οι δυνατότητες μονιμοποίησής τους.

20) Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Πειραιά κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Αγώνα μοριοδότησης δυσπρόσιτων σχολείων ζητεί να υπολογίζεται διπλή η προϋπηρεσία των εκπαιδευτικών στα δυσπρόσιτα σχολεία.

21) Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Πειραιά κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Προστασίας - Ενημέρωσης και Βοήθειας καρδιοπαθών παιδιών «Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ζητεί να προταθούν στους διορισμούς των εκπαιδευτικών οι πάσχοντες από καρδιοπάθειες.

22) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλαδική Ομοσπονδία Συλλόγων Παραγωγών Αγροτικών Προϊόντων Πωλητών Λαϊκών Αγορών ζητεί την επανεξέταση του Ν. 3220/2004 ώστε από τις ευεργετικές διατάξεις του να ωφεληθούν όλοι οι αγρότες και ειδικότερα οι αγρότες των ακριτικών νησιών.

23) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χαράλαμπος Μπιλίνης ζητεί την εφαρμογή των νόμων σχετικά με τη λειτουργία καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος χωρίς άδεια ίδρυσης και λειτουργίας στον οικισμό Μαντράκια της Μήλου.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 979/25-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30729/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σχετικά με τα κτιριακά προβλήματα των σχολείων του Δήμου Ελυμνίων, σας ενημερώνουμε ότι το ΥΠΕΣΔΔΑ από το πρόγραμμα ΣΑΤΑ έχει επιχορηγήσει τα έτη 2001 έως 2003 στο Δήμο Ελυμνίων με το ποσό των 40.169,85 _ και από το αντίστοιχο πρόγραμμα έτους 2004 μέχρι σήμερα με το ποσό των 4.562,74 _, για την επισκευή και συντήρηση σχολικών κτιρίων της αρμοδιότητάς του.

Η δυνατότητα για επιπλέον χρηματοδότηση, θα εξεταστεί σοβαρά περαιτέρω και ανάλογα με τις διαθέσιμες γι' αυτό σχετικές πιστώσεις.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ»

2. Στις με αριθμό 406/3-5-04 και 413/3-5-04 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 428/27-5-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

ντηση:

«Αναφορικά με τις παραπάνω ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Μ. Καρχιμάκη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Μέσα στα άμεσα αλλά και μακροχρόνια σχέδια του Υπουργείου Τουρισμού είναι η χάραξη μιας στρατηγικής που θα βασίζεται στο μοντέλο της αειφόρου ανάπτυξης, θα σέβεται το περιβάλλον, και θα αναπτύσσει, προβάλλει και προωθεί όλες τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, στις οποίες συγκαταλέγεται και το γκολφ. Όπως έχει γίνει γνωστό από απαντήσεις μας σε σχετικές ερωτήσεις στο πρόσφατο παρελθόν, δρομολογείται σαν πρώτο εγχείρημα μια μεγάλη προσπάθεια επένδυσης στο γκολφ στην περιοχή «Μακρύς Γιαλός» Λασιθίου.

Επιπροσθέτως, όσον αφορά την εκπόνηση μελέτης αξιοποίησης της εν λόγω έκτασης, αυτή θα ξεκινήσει αμέσως μετά την περιέλευση της διοίκησης και διαχείρισης του ακινήτου στην ΕΤΑ, αφού ολοκληρωθεί η παραχώρησή του από τη δασική υπηρεσία στον ΕΟΤ, η οποία δεν έχει ακόμα πραγματοποιηθεί.

Σας διαβεβαιώνω ότι το Υπουργείο θα στηρίξει προσπάθειες ανάπτυξης μορφών εναλλακτικού τουρισμού όπως το γκολφ, οι οποίες θα πρέπει να έχουν πάντα γνώμονα την προστασία του περιβάλλοντος, την αειφόρο ανάπτυξη περιοχών στις οποίες σχεδιάζονται τέτοιου είδους επενδύσεις, καθώς και τη βιωσιμότητα των επενδύσεων.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 374/30-4-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Παντούλα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 9371/04-9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 374/30.4.04 που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Μ. Παντούλα η οποία μας διαβίβαστηκε με το υπ' αρ.7017/4/4256/21-05-04 έγγραφο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και κατά το μέρος που μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι στις άμεσες προτεραιότητες του Υπουργείου μας είναι η συνολική αναμόρφωση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου για την είσοδο και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια (Ν.2910/01 όπως ισχύει) σε συνεργασία με όλους τους συναρμόδιους φορείς, λαμβανομένης υπόψη της Ελληνικής όσο και της διεθνούς εμπειρίας.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ»

4. Στην με αριθμό 937/21-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 31231/10-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, σχετικά με το αντικείμενο του θέματος και μετά από σχετικό έγγραφο της Ν.Α. Ευβοίας, σας πληροφορούμε τα εξής:

1). Η σύμβαση ανάθεσης εκπόνησης της μελέτης «Εκσυγχρονισμός λιμένα Ερέτριας» με φορέα το Λιμενικό Ταμείο Ερέτριας υπογράφηκε στις 10-1-2001.

2). Μέσα στις προτάσεις των μελετητών είναι και η κατασκευή πλωτού προβλήτα - κυματοθραύστη με σκοπό τον ελλιμενισμό περισσότερων σκαφών και την προστασία της λιμενολεκάνης του λιμένα Ερέτριας.

3). Η μελέτη έχει αποσταλεί στις συναρμόδιες Υπηρεσίες (ΓΕΝ, ΥΕΝ, Εφορία Εναλίων Αρχαιοτήτων, ΕΟΤ) για τις απαιτούμενες γνωμοδοτήσεις - εγκρίσεις.

Ο Υφυπουργός
ΑΘ. ΝΑΚΟΣ»

5. Στην με αριθμό 890/19-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ.

Θάνου Μωραΐτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 105/11-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή ότι η υπόψη Υπηρεσία επόπτευε έργα του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, τα οποία στο μεγαλύτερο μέρος τους βρίσκονται σε τελικό στάδιο και δεδομένης της ανάληψης της κατασκευής του φράγματος Πείρου-Παραπείρου, σημαντικού έργου υδροδότησης της Πάτρας, κρίθηκε απαραίτητη η μεταφορά της άσκησης αρμοδιοτήτων της Δ/νουσας Υπηρεσίας στο Τμήμα Κατασκευής Έργων (Τ.ΚΕ.) Πάτρας.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

6. Στην με αριθμό 931/20-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 107/11-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή για το θιγόμενο θέμα στη σχετική ερώτηση ότι στα πλαίσια της εκτελούμενης εργολαβίας «Κατασκευή Οδικών και Σιδηρών έργων στην περιοχή της Κακιάς Σκάλας» ο χώρος στο λόφο Στίκα Μεγάρων, χαρακτηρισμένος ως «Αποθεσιοθάλαμος» σύμφωνα με μελέτη αρμόδιας Υπηρεσίας, χρησιμοποιείται ως χώρος απόθεσης των προϊόντων εκσκαφών του παραπάνω έργου προκειμένου να γίνει επεξεργασία για την ενσωμάτωσή τους στο έργο.

Μετά την ολοκλήρωση των εκσκαφών θα αποκατασταθεί το τοπίο διαμορφώνοντας κατάλληλα τα πλεονάζοντα υλικά και θα κατασκευαστούν οι οδοί προσπέλασης.

Ο δε λόφος Στίκα θα καλυφθεί με φυτική γη, θα φυτευτεί και θα αρδευτεί σύμφωνα με σχετικές μελέτες.

Η ολοκλήρωση κατασκευής των ανωτέρω εργασιών αναμένεται στο τέλος του 2004.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

7. Στην με αριθμό 1157/27-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/13017/10-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό 1157/27-5-04 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανόλης Στρατάκης και αφορά το αίτημα συμβασιούχων εργαζομένων στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, για τη μετατροπή των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή έργου σε αορίστου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με το σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος για την ορθή ενσωμάτωση της Κοινοτικής Οδηγίας 99/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 στο εσωτερικό δίκαιο, που έδωσε ήδη στη δημοσιότητα, έχει διαλάβει και μεταβατικές διατάξεις με τις οποίες θέτει τους κανόνες με τους οποίους γίνεται απευθείας μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου γενικής και απροσώπως. Το κατά πόσον συντρέχουν τα συγκεκριμένα κριτήρια που ορίζει το διάταγμα για τη μετατροπή των συμβάσεων θα κριθεί από τα αρμόδια, κατά περίπτωση, όργανα.

Για όσους δεν συμπεριληφθούν στις ανωτέρω ρυθμίσεις, όπως έχει ανακοινωθεί, από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, θα υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για ενισχυμένη μοριοδότηση της προϋπηρεσίας τους.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

8. Στην με αριθμό 846/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Παντούλα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ/50218/9-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 846/18-5-2004 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Παντούλα σχετικά με την αναπροσαρμογή τιμολογίων ιατρικών αμοιβών και εργαστηριακών εξετάσεων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει θέσει ως πρώτο νομοθετικό στόχο του για το έτος 2005 την ψήφιση Νομοσχεδίου για την ενοποίηση των υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας, πρόληψης και περίθαλψης, υπό την αιγίδα του ΕΣΥ.

Η πρωτοβουλία αυτή, της οποίας θα προηγηθεί ενδελεχής μελέτη και συντονισμός με τα συναρμόδια Υπουργεία, αποσκοπεί μεταξύ άλλων και στην παροχή του δικαιώματος ελεύθερης επιλογής ιατρού από όλους τους ασφαλισμένους, μετά την πιλοτική εφαρμογή του συστήματος, σε πρώτη φάση για 1 έτος.

Απαραίτητη προϋπόθεση για τη λειτουργία αυτού του συστήματος είναι η συμμετοχή των ιδιωτών ιατρών σε ικανούς αριθμούς και ειδικότητες, μέσω της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που θα υπογραφεί μεταξύ των συμμετεχόντων ταμείων και των συλλογικών τους οργάνων.

Σε αυτήν την κατεύθυνση το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης θα ασκήσει τον εποπτικό του ρόλο, δίνοντας προτεραιότητα:

1. στην επανακωδικοποίηση των ιατρικών πράξεων και εξετάσεων, έτσι ώστε να συμβαδίζουν με τα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα,

2. στην ανατιμολόγηση των ιατρικών και παραϊατρικών υπηρεσιών, οι τιμές των οποίων έχουν μείνει καθηλωμένες εδώ και πολλά χρόνια,

3. στην οριοθέτηση των απαραίτητων ιατρικών πράξεων (σύνοδοι πράξεις) που περιλαμβάνονται στην επίσκεψη της κάθε ειδικότητας και οι οποίες θα περιλαμβάνονται στο κόστος της επίσκεψης.

Ο Υπουργός
Ν. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»

9. Στην με αριθμό 984/25-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Απόστολου Φωτιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/13012/10-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό 984/25-5-04 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Απόστολος Φωτιάδης, και αναφέρεται στις προσλήψεις γεωπόνων στον ΕΛΓΑ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Μετά την αρ. πρ.235819/19-2-2004 πρόταση του Υπουργού Γεωργίας, η Τριμελής Επιτροπή, του άρθρου 2 παρ. 1 της ΠΥΣ 55/1998 με την αριθ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ.6/80/3804/7-4-2004 απόφασή της, με την οποία ζητήθηκε η κατ' εξαίρεση πρόσληψη προσωπικού ενέκρινε την πρόσληψη τετρακοσίων πέντε (405) ατόμων, διαφόρων ειδικοτήτων, και μεταξύ αυτών και διακοσίων (200) γεωπόνων από τον ΕΛΓΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2190/94, για την αντιμετώπιση των εξαιρετικά εκτάκτων αναγκών, που ανέκυψαν από τις καταστροφικές ζημιές στη φυτική παραγωγή και κεφάλαιο, στη ζωϊκή παραγωγή και κεφάλαιο καθώς και στο πάγιο και έγγειο κεφάλαιο από τις χιονοπτώσεις και παγετούς του Φεβρουαρίου 2004.

Για την πρόσληψη του προσωπικού για απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες (άρθρο 20 του Ν. 2190/94) εφαρμόζονται οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 58-63 του Π.Δ. 410/1988, ΦΕΚ 191/τ.Α), σύμφωνα με τις οποίες « η επιλογή ενεργείται ελεύθερα, κατά την κρίση του οργάνου που έχει δικαίωμα της πρόσληψης, δίχως διαδικασία».

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

10. Στην με αριθμό 1016/25-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30679/3-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας πληροφορούμε

τα εξής:

Σε συνέχεια της αριθμ. 13576/31-3-2003 (ΦΕΚ 396 Β'/4-4-2003), ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα στο σύνολο της χώρας έχουν υποβληθεί 10.349 αιτήσεις και έχουν εγκριθεί 4.797 δάνεια. Ειδικότερα στο νομό Σερρών έχουν υποβληθεί 388 αιτήσεις υποψήφιων δικαιούχων για τη χορήγηση στεγαστικών δανείων από τους Δήμους Σερρών (231 αιτήσεις), Ηράκλειας (124 αιτήσεις), Κερκίνης (1 αίτηση) και Τραγίλου (32 αιτήσεις). Από τις αιτήσεις αυτές έχουν εξετασθεί και εγκριθεί 178 αιτήσεις στο Δήμο Σερρών, 52 στο Δήμο Ηράκλειας και 1 στο Δήμο Κερκίνης. Οι υπόλοιπες αιτήσεις πρόκειται να εξετασθούν στο επόμενο χρονικό διάστημα.

Ο Υφυπουργός
ΑΘ. ΝΑΚΟΣ»

11. Στην με αριθμό 1072/26-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Παπαγεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30822/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο ανωτέρω σχετικό, με το οποίο μας διαβιβάστηκε η ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θανάσης Παπαγεωργίου, σχετικά με το αντικείμενο του θέματος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όσον αφορά τη συνέχιση των προγραμμάτων Κοινωνικής Μέριμνας, που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (Ε.ΚΤ.) στα πλαίσια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αρμόδιο είναι το συνενωμένο Υπουργείο Απασχόλησης & Κοινωνικής Προστασίας, προς το οποίο κοινοποιείται το παρόν, προκειμένου να ενημερώσει απευθείας την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Όσον αφορά την τακτοποίηση των συμβασιούχων εργαζομένων στα ανωτέρω προγράμματα, το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με το σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος για την ορθή ενσωμάτωση της Κοινοτικής Οδηγίας 99/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 στο εσωτερικό δίκαιο, έχει διαλάβει και μεταβατικές διατάξεις με τις οποίες θέτει ενιαίους κανόνες για την απευθείας μετατροπή των συμβάσεων Ορισμένου Χρόνου ή έργου σε συμβάσεις Αορίστου Χρόνου, γενικά και απρόσωπα. Το κατά πόσον συντρέχουν τα συγκεκριμένα κριτήρια που ορίζει το Διάταγμα για τη μετατροπή των συμβάσεων θα κριθεί από τα αρμόδια κατά περίπτωση όργανα.

Για όσους δεν συμπεριληφθούν στις ανωτέρω ρυθμίσεις, θα υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για τον καθορισμό ποσοστού μοριοδότησής τους κατά τη διαδικασία πρόσληψης τακτικού προσωπικού, όπως έχει ανακοινωθεί από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Ο Υφυπουργός
Α. ΝΑΚΟΣ»

12. Στην με αριθμό 930/20-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άρη Σπηλιωτόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 47265/ΙΗ'/8-6-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας, στην ερώτηση με αριθμό 930/20-5-04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής, κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος και αφορά στην επαγγελματική αναγνώριση πανεπιστημιακών πτυχίων και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με το Π.Δ. 165/2000 (ΦΕΚ 149 τ.Α') προσαρμόστηκε η Ελληνική νομοθεσία προς τις διατάξεις της οδηγίας 89/48 ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Από τις διατάξεις του διατάγματος αυτού εξαιρέθηκαν οι δικηγόροι.

Το Π.Δ. 52/93 (ΦΕΚ 20/τ.Α') που ρύθμιζε την αναγνώριση ισοτιμίας επαγγελματικών προσόντων των δικηγόρων σύμφωνα με την ανωτέρω οδηγία δεν καταργήθηκε από το Π.Δ. 165/2000 δεδομένου ότι δεν έχει παρατηρηθεί ούτε λάθος κατά τη μετα-

φορά των διατάξεων της εν λόγω οδηγίας στην Ελληνική έννομη τάξη, ούτε κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτών σε μετακινούμενους δικηγόρους.

Αρμοδιότητα για την εφαρμογή της οδηγίας 89/48 στην Ελλάδα δεν έχει το ΔΙΚΑΤΣΑ αλλά το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικής Ισοτιμίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΑΕΙΤΕΚ) σύμφωνα με το άρθρο 10 του Π.Δ. 165/2000.

Η αναφερόμενη οδηγία όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε μεταγενέστερα, δεν αφορά στην αναγνώριση αυτό καθ' εαυτό τίτλων σπουδών, αλλά στην αναγνώριση του δικαιώματος στην άσκηση συγκεκριμένου - νομοθετικά ρυθμιζόμενου - Επαγέλματος των Ευρωπαίων πολιτών που μετακινούνται για να ασκήσουν το επάγγελμα αυτό, σε κράτος C. Mongenbesser δεν μπορεί να επικαλεσθεί την οδηγία 89/48». Η τελική δε απόφαση αφορά στην εγγραφή της αιτούσας στο μητρώο των ασκουμένων και όχι των δικηγόρων.

Σύμφωνα με το ισχύον κοινοτικό δίκαιο και τις αποφάσεις του Δικαστηρίου Ε.Κ., η αναγνώριση των διπλωμάτων μέσω της οδηγίας 89/48 δεν είναι αυτόματη αλλά γίνεται αφού εξετασθεί και αξιολογηθεί τόσο η ολοκλήρωση των επαγγελματικών προϋποθέσεων όσο και το περιεχόμενο των σπουδών του μετακινούμενου.

Τέλος σας διαβιβάζουμε για ενημέρωσή σας:

α) Οδηγό για τους χρήστες του Γενικού Συστήματος Αναγνώρισης-Επαγγελματικών Προσόντων.

β) Έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την πορεία εφαρμογής του Γενικού Συστήματος Αναγνώρισης των Διπλωμάτων Τριτοβάθμιας Εκπ/σης.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

13. Στις με αριθμό 1046,1102 και 1103/26-5-04 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Γιάννη Γιαννέλλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1047806/1785/Α0011/10-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του από 26/5/2004 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκαν φωτοαντίγραφα των, στο θέμα αναφερομένων, ερωτήσεων του Βουλευτή Γιάννη Γιαννέλλη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α. Επί των αναφερομένων στην αριθμ. 1046/26-5-2004 ερώτησης

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ιδρύματος με την επωνυμία «ΙΔΡΥΜΑ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΚΟΥΤΛΙΔΗ» είναι τριμελές αποτελούμενο σήμερα από τους Απόστολο Μπότσο Πρόεδρο, Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα Γενική Γραμματέα και Δημήτριο Παπαστάμου Ταμία.

Τα έσοδα του εν λόγω ιδρύματος προκύπτουν:α) από τους απολογισμούς αυτού, οι οποίοι για τα έτη 1999-2001 έχουν εγκριθεί με την αριθμ. 1000221/30/Α0011/30-12-2003 πράξη, επικυρωμένο αντίγραφο της οποίας επισυνάπτουμε στο παρόν, για δε τα έτη 2002 και 2003, των οποίων επίσης επισυνάπτουμε αντίγραφα, έχουν διαβιβαστεί με τα αριθμ.1014039/991/Α0011/21-3-2003 και 1017487/1286/Α0011/6-4-2004 έγγραφα της Δ/σης Εθνικών Κληροδοτημάτων στη Γενική Δ/ση Οικονομικής Επιθεώρησης για έλεγχο και β) από τον προϋπολογισμό του έτους 2004, ο οποίος εγκρίθηκε με την αριθμ. 1087235/4178/1/16-12-2003 εγκριτική πράξη, φωτοαντίγραφο της οποίας επίσης επισυνάπτουμε στο παρόν.

Β. Επί των αναφερομένων στην αριθμ. 1102/26-5-2004 ερώτησης

Αρμόδιο να απαντήσει στην ερώτηση αυτή είναι το Υπουργείο Πολιτισμού, στο οποίο επίσης απευθύνεται η ερώτηση. Ωστόσο, σχετική αναφορά γίνεται και στην αριθμ. 3872/17-6-2003 έκθεση του Οικονομικού Επιθεωρητή Νικηφόρου Νότα, επικυρωμένο αντίγραφο της οποίας επισυνάπτουμε

Γ. Επί των αναφερομένων στην αριθμ. 1103/26-5-2004 ερώ-

τηση

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου που τηρείται στη Δ/νση Εθνικών κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, η απόφαση για την προσωρινή μεταφορά των έργων της συλλογής Ευριπίδη Κουτλίδη στην Κέρκυρα δεν υλοποιήθηκε και η συλλογή παρέμεινε στη φύλαξη της Εθνικής Πινακοθήκης, η οποία ανέλαβε την υποχρέωση να επεκτείνει τους χώρους της κατά χίλια (1.000) τετραγωνικά μέτρα, προκειμένου να στεγάσει ο αυτοός εσασί τη συλλογή, γεγονός, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, όπως αναφέρεται στην από 6-2-2004 αίτηση του Ιδρύματος Ευριπίδη Κουτλίδη, που κατατέθηκε ενώπιον του Εφετείου Αθηνών κατά τη διαδικασία του άρθρου 825 του ΚΠΔ. Φωτοαντίγραφο και της αίτησης αυτής επισυνάπτονται στο παρόν.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ»

14. Στην με αριθμό 968/24-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30745/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος, και κατόπιν του (2) σχετικού, σας πληροφορούμε ότι:

1) Η σύμβαση για την εκπόνηση της Μελέτης του δρόμου σύνδεσης Ξηροκάμπου-Ζήρου με ΝΟΑΚ έχει υπογραφεί στις 10-10-2003. Η προθεσμία υποβολής του πρώτου σταδίου, δηλαδή της αναγνωριστικής μελέτης Οδοποιίας και Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων λήγει στις 10-6-2004. Τα υπόλοιπα στάδια, δηλαδή η Προμελέτη Οδοποιίας και Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων απαιτούν χρονικό διάστημα άλλων 9 μηνών από την έγκριση των προηγούμενων σταδίων.

2) Η μελέτη «οδός Παλαιόκαστρο-Ζάκρος» διακηρύχθηκε στις 18/6/2003 με προθεσμία υποβολής των αιτήσεων εκδήλωσης ενδιαφέροντος την 1/9/2003. Έχει γίνει αξιολόγηση από την αρμόδια επιτροπή και έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση της Νομ. Επιτροπής Ν.Α. Λασιθίου για την ανάθεση της μελέτης στις 26/1/2004. Η διαδικασία της ανάθεσης (υπογραφική σύμβασης) έχει ανασταλεί λόγω ασκήσεως προσφυγής στο Σ.Τ.Ε μίας εκ των συμπράξεων γραφείων μελετών που εκδήλωσαν ενδιαφέρον και η οποία εκδικάστηκε στις 26/4/2004. Μετά την έκδοση της απόφασης του Σ.Τ.Ε επί της προσφυγής θα συνεχισθεί η όλη διαδικασία της ανάθεσης.

3) Η μελέτη βελτίωσης του δρόμου Σητεία-Παλαίκαστρο βρίσκεται στη φάση εκπόνησης του σταδίου της Οριστικής Μελέτης, η προθεσμία υποβολής του οποίου λήγει την 12/8/04. Μετά την έγκριση του θα ακολουθήσει η σύνταξη των Κτηματολογικών διαγραμμάτων και Πινάκων Αναλογισμού με προθεσμία υποβολής 6 μήνες από την έγκριση του Προηγούμενου σταδίου.

Ο Υφυπουργός
ΑΘ. ΝΑΚΟΣ»

15. Στην με αριθμό 906/20-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ. 9009/4072/7229/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 906/20-05-2004 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος με θέμα τη μονιμοποίηση επιτάκτων του ΠΝ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το εν λόγω θέμα αντιμετωπίζεται με σχετική διάταξη που έχει ενταχθεί στο προς ψήφιση νομοσχέδιο του ΥΠΕΘΑ, με σκοπό την οριστική επίλυση του ζητήματος των επιτάκτων σύμφωνα με τις ανάγκες του ΠΝ κατά τρόπο σαφή και δίκαιο. Η σχετική νομοθετική ρύθμιση του θέματος αποτέλεσε προγραμματική εξαγγελία από την πρώτη στιγμή της ανάληψης των καθηκόντων της νέας Πολιτικής Ηγεσίας του ΥΠΕΘΑ.

Ο Υφυπουργός
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ»

16. Στην με αριθμό 1023/25-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30947/8-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη, αναφορικά με την κατάργηση των διατάξεων που προβλέπουν την απαγόρευση χορήγησης κανονικών αδειών, καθώς και την ανάκληση τυχόν χορηγηθεισών σε δημόσιους υπαλλήλους κλπ, (άρθρο 106 Π.Δ. 351/2003), κατά την προεκλογική περίοδο, σας πληροφορούμε ότι προς το παρόν δεν αντιμετωπίζεται θέμα τροποποίησης της νομοθεσίας στο σημείο αυτό.

Ο Υπουργός
Π. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ»

17. Στην με αριθμό 1113/27-5-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Άγγελου Τζέκη και Γεωργίου Χουρμουζιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 30804/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1113/27-5-2004 ερώτησης, που κατέθεσαν οι βουλευτές κ.κ. Α. Τζέκης και Γ. Χουρμουζιάδης, αναφορικά με τη χρηματοδότηση των Παιδικών Σταθμών για κάλυψη λειτουργικών αναγκών τους και ειδικότερα αυτών του Δήμου Κ. Μητρούσιου Νομού Σερρών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το ισχύον Σύνταγμα, το Κράτος υποχρεούται να λαμβάνει όλα τα μέτρα που απαιτούνται για την εξασφάλιση α) της οικονομικής αυτοτέλειας και β) των πόρων που είναι αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας κατά τη διαχείριση των πόρων αυτών. Με την συνταγματική Αναθεώρηση του 2001, προβλέφθηκε για πρώτη φορά ότι κάθε μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του Κράτους προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση, συνεπάγεται και τη μεταφορά των αντίστοιχων πόρων.

Στα πλαίσια αυτά και σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 2880/2001, το Υπουργείο μας χρηματοδοτεί τους ΟΤΑ α' βαθμού από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών και κατά προτεραιότητα της μισθοδοσίας του προσωπικού των πρώην κρατικών Παιδικών και Βρεφονηπιακών Σταθμών, οι οποίοι περιήλθαν στην εποπτεία αυτών.

Κατά το 2001, έτος μεταβίβασης της σχετικής αρμοδιότητας που αφορούσε τους Παιδικούς Σταθμούς του Ν.2880/2001, η συνολική χρηματοδότηση των ΟΤΑ α' βαθμού για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών των παραπάνω Νομικών τους Προσώπων, ανήλθε στο ποσό των 101.665.183,00 _ (34.642.411.250 δραχμών), ενώ για το έτος 2002, κατανεμήθηκε από το Υπουργείο μας με σχετικές αποφάσεις του, ποσό ύψους 123.257.520,00 _ (42.000.000.000 δραχμών).

Για το έτος 2003 το συνολικό ποσό που κατανεμήθηκε στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ της Χώρας για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών των Παιδικών και Βρεφονηπιακών Σταθμών του Ν.2880/01 ανήλθε τελικά σε 153.255.818,60 _.

Κατά το τρέχον έτος, για την κάλυψη της μεταφοράς της προαναφερόμενης αρμοδιότητας, προβλέφθηκε με την υπ' αριθμ. 7215/4-2-2004 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από πρόταση της ΚΕΔΚΕ, η διάθεση από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους ποσού 158.800.000,00 _ για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών των ανωτέρω Νομικών Προσώπων.

Ως βασικό κριτήριο επιχορήγησης των ΟΤΑ, υπολογίζεται το ελάχιστο κόστος λειτουργίας των σταθμών που τους μεταφέρθηκαν. Ειδικότερα για τους σταθμούς που μεταφέρθηκαν τον Ν. 2880/2001, υπολογίζεται κατά κεφαλή κόστος 2.054,00 _ ανά φιλοξενούμενο παιδί, ενώ σε όσες περιπτώσεις το κόστος των σταθμών παρουσιάζει αρνητική διαφορά σε σχέση με τις ανάγκες κάλυψης των δαπανών λειτουργίας τους (κόστος

συνόλου φιλοξενουμένων παιδιών < κόστους μισθοδοσίας προσωπικού + λειτουργικά έξοδα + ενοίκια), για τον υπολογισμό του κόστους αυτών των σταθμών λαμβάνεται υπόψη α) κατά κεφαλή ετήσια δαπάνη μισθοδοσίας 19.654,00 _ για το προσωπικό (έναντι 14.654,00 _ τα έτη 2001 - 2002 και 18.654,00 _ το έτος 2003) β) λειτουργικά έξοδα 5.900,00 _ ανά σταθμό καθώς και γ) δαπάνη 8.804,00 _ για ενοίκιο κάθε σταθμού.

Στα πλαίσια αυτά ο Δήμος Κ. Μητρουσίου Νομού Σερρών έλαβε το έτος 2003 συνολικό ποσό 124.181,95 _, έναντι του ποσού των 104.181,95 _ που του είχε αποδοθεί κατά το έτος 2002, ενώ για το τρέχον έτος με τις υπ' αριθμ. 5803/29-1-2004 και 18483/26-3-2004 αποφάσεις του Υπουργείου μας, του έχουν αποδοθεί για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών των ανωτέρω Νομικών Προσώπων, 65.590,98 _, έναντι του συνολικού ποσού που θα του αποδοθεί.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»

18. Στην με αριθμό 819/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21654/11-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Β. Κεγκέρογλου με θέμα «Πρόνοια για τις νησιωτικές περιοχές σύμφωνα με το άρθρο 101 του Συντάγματος», σας γνωρίζουμε ότι:

1. Στις νησιωτικές περιοχές, των οποίων ο μόνιμος πληθυσμός ανέρχεται μέχρι 3.100 κατοίκους εφαρμόζονται οι φορολογικές διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 118 του Κ.Φ.Ε. (ν. 2238/94) και συγκεκριμένα η παρ. 1 του άρθρου 9 για εισοδήματα τα οποία αποκτώνται από τα φυσικά πρόσωπα και η παρ. 1 των άρθρων 10 & 109 για εισοδήματα που αποκτώνται από τα νομικά πρόσωπα, τις κοινοπραξίες και τις κοινωνίες αστικού δικαίου.

2. Στις παραπάνω νησιωτικές περιοχές, αλλά και τα νησιά της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, την νήσο Θάσο και τον Νομό Δωδεκανήσου (πλην της πόλης της Ρόδου) τα οποία εντάσσονται στην Δ' ζώνη κινήτρων του Αναπτυξιακού Νόμου (ν. 2601/98) ισχύουν υψηλότερα και ελκυστικότερα κίνητρα για τις υπαγόμενες στο Νόμο επενδύσεις. Στα υπόλοιπα νησιά της επικράτειας τα οποία εντάσσονται στην Γ' ζώνη κινήτρων ισχύουν μικρότερα κίνητρα.

Επισημαίνεται ότι η κυβέρνηση με την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος και του αναπτυξιακού νόμου, η οποία ήδη έχει ξεκινήσει, θα λάβει ιδιαίτερα υπόψη τις νησιωτικές και ευαίσθητες περιοχές της χώρας, με βασική επιδίωξη την ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη, την τόνωση των επενδύσεων και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ»

19. Στην με αριθμό 810/18-5-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργίου Χουρμουζιάδη και Άγγελου Τζέκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ. ΥΦ/ΚΕ/73/10-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αρ. πρ. 810/18-5-2004 ερώτησης των Βουλευτών κυρίων Γ. Χουρμουζιάδη και κ. Α.Τζέκη σχετικά με την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στο Δ. Δ. Αλώνων στο Νομό Φλώρινας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στο Δ.Δ. Αλώνων είναι τρίκλιτη Βασιλική με χαγιάτι στη δυτική πλευρά, με τοιχογραφίες στο ιερό και αξιόλογο ζωγραφιστό ξύλινο τέμπλο με εικόνες και λυπηρά. Χρονολογείται στο 1873 και είναι κηρυγμένο ως κτήριο που χρήζει ειδικής Κρατικής προστασίας (ΦΕΚ 29-1-1985) και σύμφωνα με τις διατάξεις του Αρχαιολογικού Νόμου ν. 3028/2002 νεότερο μνημείο. Η 11η ΕΒΑ κατόπιν αυτοψίας κατέγραψε τις εικόνες και τα υπόλοιπα ιερά κειμήλια και εκτίμησε ότι, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που καταγράφηκαν από την αυτοψία, απαιτείται η σύνταξη σχετικής

μελέτης που βρίσκεται ήδη στο στάδιο της επεξεργασίας. Αποτελεί βασική μέριμνα της πολιτικής ηγεσίας η προστασία των κηρυγμένων μνημείων τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας του τόπου μας.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

20. Στην με αριθμό 828/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μπούγα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ/ΥΦ/ΚΕ/74/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αρ. πρ. 828/18-5-2004 ερώτησης του Βουλευτή κ. Ι. Μπούγα σχετικά με την ανασκαφή, προστασία, ανάδειξη της παλαιοχριστιανικής Βασιλικής Αναλήψεως του Σωτήρος στη θέση Νέα Κούρκουρα Ν. Φωκίδος, σας ενημερώνουμε τα εξής:

Η 1^η ΕΒΑ έχει εντάξει στο Πρόγραμμα Δράσης του έτους 2004 εργασίες που αφορούν στην προστασία των ερειπίων της παλαιοχριστιανικής Βασιλικής στα Νέα Κούκουρα, Δήμου Ευπαλίου, Νομού Φωκίδας. Ειδικότερα πρόκειται για τον καθαρισμό των ερειπίων και για την περιφράξη της απαλλοτριωμένης έκτασης εντός της οποίας βρίσκονται τα κατάλοιπα της παλαιοχριστιανικής περιόδου. Η συνέχιση εργασιών προβλέπεται με συνεχή προγράμματα εργασίας της αρμόδιας Εφορείας Αρχαιοτήτων. Επισημαίνουμε ότι η πολιτική ηγεσία έχει ως βασικό μέλημά της την προστασία των μνημείων και την ανάδειξή τους.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

21. Στην με αριθμό 803/17-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΦ./Κ.Ε./72/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αρ. πρ. 803/17-5-2004 ερώτησης του Βουλευτή κ. Θ. Λεβέντη σχετικά με τη χωροθέτηση Αιολικού Πάρκου στο όρος Πάστρα εγγύς της Ιστορικής Μονής Οσίου Μελετίου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η Μονή Οσίου Μελετίου έχει κηρυχθεί ως προέχον βυζαντινό μνημείο με ζώνη προστασίας ακτίνας 3000 τ.μ. Στον ευρύτερο χώρο της Μονής βρίσκονται αρκετά παραλαύρια εκ των οποίων η σκιά του Οσίου Μελετίου 150 μ. από την εγκατάσταση τμήματος των ανεμογεννητριών του Αιολικού Πάρκου το οποίο αποτελείται από 3 σειρές ανεμογεννητριών (40 συνολικά). Με την από 7-12-2002 αίτηση της εταιρείας ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΒΕΤΕ που αφορούσε στην προέγκριση χωροθέτησης Αιολικού Πάρκου στις θέσεις Μαυροβούνι-Μαυροπλάγια Πανόραμα του Δήμου Δερβενιοχωρίων του Νομού Βοιωτίας και θετικής γνωμοδότησης της 1 ης ΕΒΑ η Περιφέρεια Στ. Ελλάδας εξέδωσε απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια εγκατάστασης του αιολικού Πάρκου.

Στις 20-2-2004 η Ιερά Μονή Οσίου Μελετίου με αίτησή της προς το ΥΠΠΟ, ζήτησε την επανεξέταση του θέματος λόγω της οπτικής και αισθητικής όχλησης και ηχορύπανσης από την εγκατάσταση και λειτουργία του αιολικού σταθμού. Στις 24-2-2004 η Μονή Οσίου Μελετίου κατέθεσε ενώπιον του ΣτΕ αίτηση αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Στ. Ελλάδος και αίτηση ακύρωσης της προαναφερθείσας Απόφασης. Η Διεύθυνση Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Αρχαιοτήτων με έγγραφό της προς το Νομικό Σύμβουλο του ΥΠΠΟ ενημέρωσε για το θέμα και γνωστοποίησε την έναρξη διαδικασίας για επανεξέταση του θέματος στο Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο. Η ΤΕΡΝΑ προσκόμισε στη Διεύθυνση Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Αρχαιοτήτων φάκελο με στοιχεία υποστηρίζοντας ότι η χωροταξική θέση των ανεμογεννητριών δεν επηρεάζει το περιβάλλον των ανεμογεννητριών. Η 1η ΕΒΑ με έγγραφό της προς την Αιολική Πανόραμας ενημέρωσε για νέα αρχαιολογικά δεδομένα στα νοτιοανατολικά της αιτούμενης εγκατάστασης του αιολικού σταθμού στην περιοχή του Οσίου Μελετίου και δήλωσε ότι θα επανεξετάσει το θέμα.

Μετά από αυτοψία που πραγματοποιήθηκε από την 1η ΕΒΑ, γνωστοποιήθηκε στην εταιρεία ότι το ανατολικό τμήμα της νότιας σειράς των ανεμογεννητριών προκαλεί έμμεση αισθητική βλάβη στα ερείπια των παραλαυριών της Μονής, τα οποία εντοπίστηκαν πρόσφατα και συναίνεσε μόνο ως προς τις υπόλοιπες ανεμογεννήτριες δηλαδή τις δύο σειρές στο βόρειο τμήμα της εγκατάστασης που εμπίπτουν στο Νομό Βοιωτίας. Η 1η ΕΒΑ με έγγραφό της προς τη Διεύθυνση Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Αρχαιοτήτων πρότεινε την τροποποίηση της μελέτης με αφαίρεση όλης της νότιας σειράς ανεμογεννητριών ή τουλάχιστον με την αφαίρεση του μεγαλύτερου προς τα ανατολικά τμήματός τους. Η αρμόδια Διεύθυνση μετά την εξέταση όλων των στοιχείων της υπόθεσης παρέπεμψε τον πλήρη φάκελο στο Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο το οποίο γνωμοδότησε ομόφωνα στις 7-6-2004 υπέρ της διενέργειας αυτοψίας στο χώρο, όπου ζητείται να χωροθετηθεί το Αιολικό Πάρκο και για το σκοπό αυτό συγκροτήθηκε επιτροπή από Τακτικά Μέλη του Συμβουλίου η οποία πολύ σύντομα θα επισκεφθεί το χώρο. Σε ό,τι αφορά στο Δίκτυο Διασύνδεσης του ανωτέρω Αιολικού Πάρκου η Διεύθυνση Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Αρχαιοτήτων με έγγραφό της προς τη συναρμόδια Διεύθυνση Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων (προκειμένου να συνταχθεί από κοινού έγγραφο προς το ΥΠΕΧΩΔΕ) έχει εκφράσει αντιρρήσεις ως προς το τμήμα Γ -Δ της γραμμής οδού που βρίσκεται 300μ. από το μεταβυζαντινό κτηριακό συγκρότημα της Ιεράς Μονής Προφήτη Ηλία.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

22. Στην με αριθμό 903/20.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ Ιωάννου Μπούγα δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠ/ΓΡ/ΥΦ/ΚΕ/68/10.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αρ. πρ. 903/20-5-2004 ερώτησης του Βουλευτή κ. Ι. Μπούγα σχετικά με το Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου -Μητρόπολη της Άμφισσας Νομού Φωκίδας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, η Μητρόπολη της Άμφισσας κτίσθηκε σύμφωνα με κτητορική επιγραφή το χρονικό διάστημα 1859-1869. Πρόκειται για σταυροειδή τρουλλαίο ναό μεγάλων διαστάσεων, που ο τοιχογραφικός του διάκοσμος είναι έργο του σημαντικού Νεοέλληνα ζωγράφου Σπύρου Παπαλουκά και έγινε στο χρονικό διάστημα από το 1927 έως το 1932.0 ναός οικοδομήθηκε στη θέση παλαιοχριστιανική ς βασιλικής από την οποία έχει διασωθεί στα βόρεια του ναού το σταυρόσχημο βαπτιστήριο με τμήμα ψηφιδωτού δαπέδου. Ο ναός με ΦΕΚ (ΦΕΚ 31-8-2000) χαρακτηρίστηκε ως κτήριο χρίζον ειδικής κρατικής προστασίας.

Την εκπόνηση της μελέτης συντήρησης των τοιχογραφιών του ναού είχε αναλάβει ο Δήμος Άμφισσας με ανάθεση σε ιδιώτη συντηρητή το 2001 και η μελέτη πρόκειται να υποβληθεί στο ΥΠΠΟ. Το θέμα συντήρησης των τοιχογραφιών εξετάζεται από την αρμόδια Υπηρεσία. Επίσης για το θέμα των εργασιών αποκατάστασης του μνημείου θα εξεταστεί από τις αρμόδιες Υπηρεσίες η δυνατότητα ένταξής του σε πρόγραμμα δράσης της αρμόδιας Εφορείας Αρχαιοτήτων. Δεδομένου ότι η Πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού δίνει ιδιαίτερη σημασία στη συντήρηση των μνημείων που αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, αποτελεί πρωταρχικό μας μέλημα η συντήρηση και αποκατάστασή τους καθώς και η ανάδειξή τους. Ο συγκεκριμένος ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, ο οποίος κοσμή την Άμφισσα, θα προβληθεί μετά από τις απαραίτητες εργασίες σε κόσμημα της πόλης.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

23. Στην με αριθμό 1142/27.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Απόστολου Φωτιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/13006/10.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας

Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης, με αριθμό 1142/27-5-2004, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Απόστολος Φωτιάδης και αφορά στο αίτημα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης Διάσωσης, για τη μετατροπή των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή έργου σε αορίστου των συμβασιούχων εργαζομένων πυροσβεστών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με το σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος για την ορθή ενσωμάτωση της Κοινοτικής Οδηγίας 99/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 στο εσωτερικό δίκαιο, που έδωσε ήδη στη δημοσιότητα, έχει διαλάβει και μεταβατικές διατάξεις με τις οποίες θέτει τους κανόνες με τους οποίους γίνεται απευθείας μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου γενικώς και απροσώπως. Το κατά πόσον συντρέχουν τα συγκεκριμένα κριτήρια που ορίζει το διάταγμα για την μετατροπή των συμβάσεων θα κριθεί από τα αρμόδια, κατά περίπτωση, όργανα.

Για όσους δεν συμπεριληφθούν στις ανωτέρω ρυθμίσεις, όπως έχει ανακοινωθεί, από τον Υπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, θα υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για ενισχυμένη μοριοδότηση της προϋπηρεσίας τους.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

24. Στην με αριθμό 958/24.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αλεξάνδρου Αλαβάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/13004/10.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό 958/24-5-04 ερώτησης, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος και αναφέρεται στις προσλήψεις εποχιακών γεωπόνων στον ΕΛΓΑ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Μετά τις αρ. πρ. 2480/2-4-2004 και 235848/19-4-2004 προτάσεις του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, η Τριμελής Επιτροπή, του άρθρου 2 παρ.1 της ΠΥΣ 55/1998 με την αριθ. ΔΙΠΠ/Φ/ΕΓΚΡ. 6/87/7624/22-4-2004 απόφασή της, ενέκρινε την πρόσληψη εποχιακού προσωπικού, από τον ΕΛΓΑ, επτακοσίων είκοσι πέντε (725) ατόμων, διαφόρων ειδικοτήτων και μεταξύ αυτών και εξακοσίων (600) γεωπόνων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 21 του Ν. 2190/1994.

Στην προκήρυξη πρόσληψης εποχιακού προσωπικού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 2190/94, όπως τροποποιήθηκε με αυτές του άρθρου 9 του ν.3051/2002, τίθενται τα κριτήρια: χρόνος ανεργίας, αριθμός τίτλων, βαθμός τίτλου σπουδών, ηλικία και εμπειρία.

Για την έκδοση των προκηρύξεων, αρμοδιότητα να απαντήσει έχει το Υπουργείο Ανάπτυξης & Τροφίμων, στο οποίο διαβιβάζουμε την ερώτηση.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

25. Στην με αριθμό 806/18.5.04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοιναράκη - Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/13003/10.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης, με αριθμό 806/18-5-2004, που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Ευαγγελία Σχοιναράκη - Ηλιάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του Οργανισμού του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, στο πρώην Υπουργείο Εσωτερικών υπάρχουν 15 Διευθύνσεις, στις οποίες προϊστάται υπάλληλος με βαθμό Διευθυντή. Σε όλες τις Διευθύνσεις του Υπουργείου Διευθυντής είναι υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού με την εξάρτηση τριών Διευθύνσεων της Διεύθυνσης. Τεχνικών Υπηρεσιών στην οποία Διευθυντής είναι υπάλληλος κλάδου Μηχανικών, τη Διεύθυνση Μηχανογράφησης και Ηλεκτρονικής

Επεξεργασίας Στοιχείων, όπου Διευθυντής είναι υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής και τη Διεύθυνση Αναπτυξιακών προγραμμάτων και Διεθνών Οργανισμών, όπου μπορεί να προϊστάται και υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Μηχανικών. Από τους υπηρετούντες παραπάνω 15 Διευθυντές μετακινήθηκαν τέσσερις(4). Η Διευθύντρια της Διεύθυνσης Διοίκησης στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης, η Διευθύντρια της Διεύθυνσης Οργάνωσης και Λειτουργίας ΟΤΑ στη Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης, η Διευθύντρια της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης στη Διεύθυνση Διοίκησης, ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Αλλοδαπών και Μετανάστευσης στη Διεύθυνση Οργάνωσης και Λειτουργίας ΟΤΑ Στη δε Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης έχουν συσταθεί συνολικά είκοσι μία (21) οργανικές θέσεις επιπέδου Διεύθυνσης στις οποίες πραγματοποιήθηκαν μετακινήσεις 12 Διευθυντών.

Όπως προκύπτει από τα παραπάνω στοιχεία οι πληροφορίες σας για μετακινήσεις του συνόλου σχεδόν των Διευθυντών του Υπουργείου μας είναι εντελώς ανακριβείς, αφού στο σύνολο των 36 Διευθύνσεων οι μετακινήσεις ανέρχονται σε 12, δηλαδή στο 1/3 του συνόλου. Οι μετακινήσεις αυτές εντάσσονται στο πλαίσιο της προσπάθειας της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου να αξιοποιούνται στο έπακρο οι ικανότητες, η ειδικευση και η εμπειρία των στελεχών του- σε συνδυασμό με την επιδίωξη της να περνούν στο μέτρο του δυνατού όλοι οι Διευθυντές από όλες τις Διευθύνσεις, ώστε αφενός οι τελευταίοι να αποκτούν σφαιρική αντίληψη των δράσεων του Υπουργείου και αφετέρου να μην ταυτίζονται οι Διευθύνσεις με συγκεκριμένα πρόσωπα.

Τέλος, ανακριβείς είναι και οι πληροφορίες για επικείμενη τροπολογία περί απομάκρυνσης 6.000 διευθυντών.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

26. Στην με αριθμό 1187/28.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αλεξάνδρου Αλαβάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/13018/10.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό 1187/28-5-04 ερώτησης, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, για τη μετατροπή των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή έργου σε αορίστου των συμβασιούχων εργαζομένων πυροσβεστών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης με το σχέδιο του Προεδρικού Διατάγματος για την ορθή ενσωμάτωση της Κοινοτικής Οδηγίας 99/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 στο εσωτερικό δίκαιο, που έδωσε ήδη στη δημοσιότητα, έχει διαλάβει και μεταβατικές διατάξεις με τις οποίες θέτει τους κανόνες με τους οποίους γίνεται απευθείας μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου γενικώς και απροσώπως. Το κατά πόσον συντρέχουν τα συγκεκριμένα κριτήρια που ορίζει το διάταγμα για την μετατροπή των συμβάσεων θα κριθεί από τα αρμόδια, κατά περίπτωση, όργανα.

Για όσους δεν συμπεριληφθούν στις ανωτέρω ρυθμίσεις, όπως έχει ανακοινωθεί, από τον Υπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, θα υπάρξει νομοθετική ρύθμιση για ενισχυμένη μοριοδότηση της προϋπηρεσίας τους.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 207/21.6.2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Καραμάρου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την επίσπευση αποπεράτωσης του νέου αεροδρομίου της Νήσου Καλύμνου.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Σε σχέση με την αποπεράτωση των εργασιών κατασκευής του νέου αεροδρομίου της νήσου Καλύμνου του Νομού Δωδεκανήσου, πληροφορούμεθα ότι αντί της προόδου της εργολαβίας των κτιριακών εγκαταστάσεων του και του πύργου ελέγχου, συζητείται και μάλιστα με τη συνεργασία τοπικών φορέων του νησιού, η κατασκευή πρόχειρων εγκαταστάσεων (τύπου λυομένων κατασκευών).

Για τους λόγους αυτούς και επειδή ενδιαφέρει άμεσα να γνωρίζουμε για ποιο λόγο οι αρμόδιοι παράγοντες κωλυσιεργούν στην πρόοδο των εργασιών και μάλιστα ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ να μην εκδίδει τη σχετική απόφασή του για ανάθεση του έργου στον ανακηρυχθέντα μειοδότη.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί να απαντήσουν:

Για ποιο λόγο σκέπτονται τη διακοπή των εργασιών των κτιριακών εγκαταστάσεων του αεροδρομίου Καλύμνου, με την αντικατάστασή τους με πρόχειρες κατασκευές.

Γιατί ο σχετικός φάκελος κατακύρωσης του διαγωνισμού του έργου δεν αποστέλλεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο προς έλεγχο, προκειμένου στη συνέχεια να υπογραφεί η σύμβαση με τη μειοδότη εταιρεία και

Τι επιτέλους θα γίνει για την αποπεράτωση του έργου και σε ποιο χρονοδιάγραμμα θα παραδοθεί το αεροδρόμιο Καλύμνου προς χρήση;»

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Σουφλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία πρόθεση διακοπής των εργασιών για την κατασκευή του κτιρίου του αεροσταθμού Καλύμνου. Αντίθετα πρόθεση μας είναι να προχωρήσουμε το ταχύτερο δυνατό και πρέπει να πω ότι θα κατασκευαστεί ένα σύγχρονο κτίριο περίπου 2200 τετραγωνικών μέτρων.

Είναι, όμως, γνωστό ότι οι διαδικασίες για τους διαγωνισμούς είναι χρονοβόρες. Ο διαγωνισμός αυτός έγινε στις 10/9/2003. Υπήρξαν πολλές ενστάσεις, παρότι υπήρχε μειοδότης και ο διαγωνισμός ολοκληρώθηκε στις 11 Μαΐου, μετά την εκδίκαση αυτών των ενστάσεων.

Πρέπει να πω ότι έχει υπογραφεί τελικώς η κατακύρωση του διαγωνισμού. Απεστάλησαν τα σχετικά έγγραφα που είναι απαραίτητα στο Ελεγκτικό Συνέδριο και περιμένουμε την απόφασή του. Πιστεύω ότι αυτό θα γίνει πολύ γρήγορα. Μάλιστα, απεστάλη και το σχετικό έγγραφο στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, για να έχουμε τη βεβαίωση ότι για τις μειοδότες εταιρείες δεν συντρέχουν τα ασυμβίβαστα που προβλέπονται στο άρθρο 3 του ν. 3021/2003. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης μας απάντησε ότι δε συντρέχουν, άρα όλα είναι εντάξει και περιμένουμε την απάντηση από το Ελεγκτικό Συνέδριο και το έργο θα αρχίσει να κατασκευάζεται. Χρειάζονται δεκαοκτώ μήνες περίπου για την κατασκευή του.

Για να σας καθησυχάσω, πρέπει να σας πω ότι όχι μόνο θα αρχίσει το έργο και θα γίνει, αλλά στόχος μας είναι -και γνωρίζετε την ιδιαίτερη ευαισθησία της Κυβέρνησης για τα ακριτικά νησιά- ένα τμήμα του κτιρίου να είναι έτοιμο του χρόνου και να γίνει έτσι το χρονοδιάγραμμα, ώστε να είναι έτοιμο κατά την τουριστική περίοδο τη χρονιά που μας έρχεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Καραμάρους έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι για

την εξέλιξη του έργου της κατασκευής του αεροδρομίου. Ευχαριστώ ιδιαίτερα -εγώ προσωπικά και εκ μέρους του καλυμνιακού λαού- για τη δική σας παρέμβαση σχετικά με την αποπεράτωση αυτού του έργου. Αντιλαμβάνεστε ότι είναι ένα έργο που συμβάλλει πάρα πολύ στην ανάπτυξη της Καλύμνου, που ξέρετε ότι τελευταία μαστίζεται από μεγάλη οικονομική κρίση. Φυσικά θα παρακολουθούμε κι εμείς την εξέλιξη του έργου, γιατί μας ενδιαφέρει να αποπερατωθεί έγκαιρα και σωστά.

Κύριε Υπουργέ, με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας πω ότι πρέπει να επιδείξετε το ίδιο ενδιαφέρον που επιδεικνύετε σήμερα και για τα άλλα μικρά και μεγάλα νησιά της Δωδεκανήσου, όπως της Ρόδου, της Κω, της Καρπάθου, της οποίας το αεροδρόμιο είναι διεθνές και δεν έχει πύργο ελέγχου ή όπως το αεροδρόμιο της Κάσου που στεγάζεται σε ένα μικρό παράπηγμα, της Αστυπάλαιας όπου γίνονται έργα αυτήν τη στιγμή, της Λέρου και του Καστελόριζου.

Το τέλος εκσυγχρονισμού των αεροδρομίων, το γνωστό «σπατάσημο» από το οποίο πράγματι χρηματοδοτείται με 6,5 εκατομμύρια ευρώ το αεροδρόμιο της Καλύμνου, είναι ένας πόρος που μας δίνει το δικαίωμα να φτιάξουμε όλα μας τα αεροδρόμια από αυτά τα χρήματα, έτσι ώστε να μην επιβαρύνεται ο εθνικός «κορβανάς» και να σταματήσει επιτέλους η κατασπατάληση του πόρου αυτού που διετίθεται επί χρόνια για άλλους σκοπούς.

Σας ευχαριστώ και πάλι και νομίζω ότι θα επιδείξετε την ανάλογη συμπεριφορά και το ανάλογο ενδιαφέρον για την αποπεράτωση αυτών των αεροδρομίων συνολικά της Δωδεκανήσου, που θα συμβάλλουν τα μέγιστα στην τουριστική ανάπτυξη και κατ'επέκταση στην οικονομία μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριοι συνάδελφοι, η απόφασή μας είναι πραγματικά να προχωρήσουμε το ταχύτερο δυνατό στην ολοκλήρωση αυτών των έργων, αλλά και στη διαμόρφωση των αεροδρομίων στα διάφορα νησιά, διότι αυτά αποτελούν πηγή ζωής γι' αυτά τα νησιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητώ την άδεια του Σώματος, για να προτάξουμε την επίκαιρη ερώτηση της κυρίας Ξηροτύρη για να αποδεσμευτεί, ο κύριος Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Η Βουλή εγκρίνει:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η Βουλή ενέκρινε.

Θα συζητηθεί η τέταρτη με αριθμό 224/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη θεσμική θωράκιση και πρόοδο των δημοσίων έργων που κατασκευάζονται με συμβάσεις παραχώρησης κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου έχει ως εξής:

«Στάσιμη παραμένει η κατάσταση για την υλοποίηση των μεγάλων έργων με το σύστημα των συμβάσεων παραχώρησης. Σύστημα που παρουσιάστηκε ως πανάκεια για την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων και τεχνονομίας και ως χρυσή ευκαιρία για βασικά έργα υποδομής στη Περιφέρεια, που έμειναν έξω από την εθνική χρηματοδότηση. Οι εντονότερες επιφυλάξεις μας για το σύστημα επιβεβαιώνονται, αφού η εμπειρία έδειξε ότι οι ολιγάριθμοι ισχυροί όμιλοι που συμμετείχαν στους διαγωνισμούς άσκησαν ιδιαίτερες οικονομοπολιτικές διαπλοκές, ενώ οι ασάφειες και οι αδυναμίες στις πολυδαίδαλες συμβάσεις, μετατόπισαν το πεδίο, από το τεχνικό αντικείμενο στα ενδιαφέροντα του χρηματοπιστωτικού κατεστημένου, με χαμένο το Ελληνικό Δημόσιο (Αεροδρόμιο Σπάτων, Αττική Οδός). Επτά συμβάσεις παραχώρησης με κρίσιμα έργα, καρκινοβόλουν σήμερα, όπως τμήματα του ΠΑΘΕ (Τέμπη και πέταλο του Μαλιακού), των διευρωπαϊκών δικτύων, ο άξονας Ε65 κλπ. Και ενώ ως Αντιπολίτευση συνεχώς καυτηριάζατε την έλλειψη θεσμικού πλαισίου, τις παρενέργειες και τις καθυστερήσεις,

σήμερα δεν διαφαίνεται καμία πρόοδος για τις εν εξελίξει συμβάσεις και για την κατάθεση σχετικού νομοσχεδίου. Αντίθετα συνεχίζεται η άγηση διαμάχης ΥΠΕΧΩΔΕ και ΥΠΕΘΟ, όπως και η ισχυροποίηση του χρηματοπιστωτικού κατεστημένου, που ενδέχεται να ανατρέψει εκ νέου την κατάσταση.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

1. Σε τι σημείο ακριβώς βρίσκεται η Β' Φάση του διαγωνισμού των έργων με συμβάσεις παραχώρησης. Θα συνεχισθούν όλες ή θα διαφοροποιηθεί για ακόμη μία φορά η κατάσταση;

2. Πότε θα υλοποιηθεί η δέσμευση της Κυβέρνησης για την κατάθεση του σχετικού σχεδίου νόμου, με τις ρυθμίσεις ως προς τις προδιαγραφές της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, την ορθολογική τιμολογιακή πολιτική, την ποιοτική λειτουργία του έργου κ.α.;

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, και κύριε συνάδελφε, η ανάγκη κατασκευής βασικών έργων υποδομής στη χώρα μας θα υπάρχει για πολλά χρόνια. Όπως επίσης υπάρχει και μία άλλη αλήθεια: ότι οι εθνικοί και κοινοτικοί πόροι δεν θα επαρκούν για την κατασκευή αυτών των έργων υποδομής. Επομένως χρειάζεται να πάμε στην κατασκευή έργων με τη μέθοδο σύμβασης παραχώρησης.

Θα ήθελα να σημειώσω ότι οι χώρες της Ευρώπης και ιδιαίτερα η Ιταλία εδώ και πολλές δεκαετίες εφαρμόζουν αυτή τη μέθοδο. Δυστυχώς εμείς αργήσαμε να την εφαρμόσουμε.

Η συμμετοχή των ιδιωτικών κεφαλαίων είναι απαραίτητη, με τη διαφορά βεβαίως ότι ως επένδυση αυτή η συμμετοχή, πρέπει να είναι οικονομικά βιώσιμη για να προσελκύονται ιδιωτικά κεφάλαια. Για το δημόσιο, όμως, πρέπει η συμμετοχή αυτή να υπερβαίνει ένα αξιόλογο όριο ποσοστού στην πραγματική αξία του έργου. Δηλαδή θα πρέπει να είναι πάνω από 40%, γιατί από και και κάτω θα είναι ασύμφορο για το δημόσιο.

Στις συμβάσεις παραχώρησης εφαρμόζονται οι αρχές του κοινοτικού δικαίου, δηλαδή η διασφάλιση πλήρους διαφάνειας, ίσης μεταχείρισης και συνθηκών ανταγωνισμού κλπ. Οι συμβάσεις παραχώρησης αποτελούν αναγνωρισμένο συνταγματικό θεσμό (άρθρο 57, παράγραφος 1) και κυρώνονται με νόμο στη Βουλή σε ορισμένες περιπτώσεις.

Βεβαίως έχετε δίκιο. Έπρεπε να υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο προοπτικών και σημαντικών όρων με απλούς κανόνες. Αυτό, όμως, το πλαίσιο δεν υπάρχει σήμερα. Τόσο το ΥΠΕΧΩΔΕ όσο και το Υπουργείο Οικονομικών, σε συνεργασία, μελετάμε για να δημιουργήσουμε αυτό το νομικό πλαίσιο που καθορίζει τις νομικές αρχές συνεργασίας του δημοσίου με ιδιωτικά κεφάλαια, θα εξασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον και βεβαίως θα υπάρχει η ορθολογική διαχείριση των δημοσίων έργων.

Έρχομαι τώρα στο πρώτο κομμάτι της ερώτησής, που κάνετε. Κατ' αρχήν, πρέπει να υπάρχουν πλήρεις μελέτες. Πρέπει ακόμα να καθοριστεί επακριβώς το οικονομικό και τεχνικό αντικείμενο για να μπορέσουμε να κάνουμε ασφαλείς και συμφέρουσες για το δημόσιο συμβάσεις παραχώρησης.

Μου δίνετε την ευκαιρία με την αξιολογή ερώτησή σας να πω ότι, δυστυχώς, τα επτά έργα που είχαν εξαγγελθεί για συμβάσεις παραχώρησης, βρίσκονται σε πολύ αρχικό στάδιο μελέτης τα περισσότερα πλην δύο, από πλευράς μελετών.

Για παράδειγμα θα πρέπει να σας πω ότι στο δρόμο Κορίνθου-Πατρών μέχρι σήμερα έγιναν ασκήσεις επί χάρτου. Δεν έχουν γίνει αναγνωριστικές μελέτες. Όπως επίσης και για τον Ε-65 κεντρικής Ελλάδος, σε ένα μεγάλο τμήμα της Ιονίου Οδού, καθώς και στο τμήμα Τρίπολης-Καλαμάτας, δεν έχουν γίνει οι αναγνωριστικές μελέτες, που υπολογίζουμε από πού πρέπει να περάσει περίπου ο δρόμος. Εν συνεχεία γίνεται η χωροθέτηση, μετά οι εδαφολογικές μελέτες, καθορίζονται τα τεχνικά έργα και έτσι ολοκληρώνονται οι προμελέτες και μετά οι μελέτες για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στη σύμβαση παραχώρησης.

Σας λέγω, λοιπόν, ότι εκτός από δύο, στα υπόλοιπα πέντε έργα δεν υπάρχουν πλήρεις αναγνωριστικές μελέτες. Φαντασθείτε όλα τα υπόλοιπα στάδια. Αλλά τι συνέβη; Έλεγαν, προχωρήσαμε στην πρώτη φάση διαγωνισμού και γινόταν η προεπιλογή. Εγώ δεν καταλαβαίνω πώς γινόταν η προεπιλογή όταν

δεν υπήρχε ακριβής καθορισμός του οικονομικού και τεχνικού αντικειμένου.

Οι δύο συμβάσεις που θα προχωρήσουν πολύ γρήγορα είναι η υποθαλάσσια Θεσσαλονίκης, όπου ελπίζω ότι θα έχει αναδειχθεί ανάδοχος μέχρι το τέλος του έτους ή στους δυο πρώτους μήνες του 2005, και ο δρόμος Μαλλιακός-Κλειδί, όπου έχουμε προχωρήσει αρκετά και πιστεύω ότι του χρόνου τέτοιον καιρό θα έχει επίσης αναδειχθεί ανάδοχος. Από εκεί και πέρα σας δηλώνω ότι το ταχύτερο δυνατό θα επιταχύνουμε πολύ τις διαδικασίες, για να προχωρήσουμε στις συμβάσεις παραχώρησης αυτών των έργων, διότι και είναι σημαντικά έργα, αλλά και γιατί αλλιώς δεν υπάρχουν ούτε οι εθνικοί πόροι ούτε οι κοινοτικοί πόροι, για να τα φτιάξουμε παρά μόνο με τη μέθοδο αυτή. Ελπίζω το ταχύτερο δυνατό να είμαστε σε θέση να προχωρήσουμε σ' αυτές τις συμβάσεις παραχώρησης.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο σκέλος της ερώτησής σας, ήδη έχω απαντήσει για το νομικό πλαίσιο. Επιταχύνουμε τις διαδικασίες, μελετούμε και συνεργαζόμαστε με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, για να φτιάξουμε αυτό το νομικό πλαίσιο που είναι εντελώς απαραίτητο, ένα νομικό πλαίσιο προτύπων και συμβατικών κανόνων με απλούς κανόνες που να το γνωρίζουν οι διάφοροι οργανισμοί, αλλά και τα Υπουργεία, για να μπορούν να κάνουν όλοι έργα με σύμβαση παραχώρησης.

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει η κ. Ξηροτύρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Σας λέω και στην ερώτησή μου ότι εμείς είχαμε εντονότερες επιφυλάξεις για το σύστημα με τις συμβάσεις παραχώρησης, μετά από την εμπειρία εφαρμογής του που έχουμε στη χώρα και τις είχαμε διατυπώσει πολλές φορές. Πέρα από τις μεγάλες καθυστερήσεις, πέρα από τις εμπλοκές που πολλές φορές οδήγησαν στην ακύρωση των έργων, όπως του μετρό Θεσσαλονίκης, όσα έργα έγιναν -και σας φέρνω σαν παράδειγμα την Αττική Οδό- είναι έργα δωροχορήγητος και όχι συγχρηματοδότησης. Η Αττική Οδό ξεκίνησε με τα 420 δισεκατομμύρια δραχμές και έφτασε στα 900 δισεκατομμύρια. Ξεκίνησε με ιδιωτική συμμετοχή μόλις 12,4%, η οποία τελικά κατέληξε στο 5,9%. Αυτό είναι έργο συγχρηματοδότησης ή έργο δωροχορήγησης, όπως το λέμε εμείς; Και από την άλλη πλευρά, οι συμμετοχές των τραπεζών με δάνεια ήταν στην αρχή 54% και έφτασαν και αυτές στο 26%. Από την εκμετάλλευση του έργου προκύπτουν 20 δισεκατομμύρια δραχμές. Δεν έχουν καταγραφεί ούτε τα λειτουργικά έξοδα ούτε έχουν γίνει μελέτες για τη λειτουργία. Επομένως το δημόσιο δεν ξέρει τι παίρνει ο ένας και τι θα κάνει με τις εγγυήσεις που έχει δώσει για τα δάνεια. Αυτό είναι το παράδειγμα από τη μέχρι τώρα εφαρμογή στη χώρα μας των συμβάσεων παραχώρησης.

Παρ' όλα αυτά, έχετε εν εξελίξει αυτές τις συμβάσεις παραχώρησης, που αφορούν βασικούς οδικούς άξονες κυρίως στην Περιφέρεια. Η προηγούμενη κυβέρνηση χρύσωσε κατ' εμάς το χάπι στις περιφέρειες και είπε ότι εκείνη αυτό θα το κάνει από αυτό το περιβόητο σύστημα των συμβάσεων παραχώρησης. Ιδού πού βρίσκεται τώρα με τα στοιχεία που δώσατε η προετοιμασία αυτών των έργων! Τι θα γίνει με τα Τέμπη; Σήμερα τελικά στον εισαγγελέα στέλνονται όλοι αυτοί οι υπεύθυνοι. Ο βασικός υπεύθυνος είναι ο δημόσιος τομέας, είναι η καθυστέρηση η οποία γίνεται για τα έργα αυτά. Όσον αφορά το τμήμα του Μαλλιακού, υπάρχει εμπλοκή και δεν έχουν ανατεθεί ακόμα οι μελέτες. Τι θα κάνετε;

Και από την άλλη πλευρά, είναι απαραίτητο το σχέδιο νόμου. Θα πάτε στη δεύτερη φάση φέρνοντας κάθε φορά την ανάθεση του κάθε έργου στη Βουλή; Μα θα μπειτε στο ίδιο θέμα της διαπλοκής που έγινε και τις προηγούμενες φορές. Βάλτε αυτές τις αρχές που λέτε από τώρα και κάθε σύμβαση στη δεύτερη φάση του διαγωνισμού πρέπει να έχει ενσωματωμένους αυτούς τους όρους. Αλλιώς θα οδηγηθείτε πάλι σε τέτοιου είδους καταστάσεις. Είπατε ο ίδιος ότι, για να είναι αξιόπιστη μια σύμβαση παραχώρησης, πρέπει τουλάχιστον από τον ιδιωτικό τομέα να έχει 40%. Από την Αττική Οδό είχατε 6%. Το αντίτιμο των διωδίων όμως παραμένει! Επομένως πρέπει να λάβετε τα μέτρα σας γι' αυτό το θέμα.

Και για την επίσπευση των μελετών, οι περισσότεροι μελετητές δεν έχουν μελέτες ιδιαίτερα στην Περιφέρεια και βρίσκονται σε απόγνωση. Και όμως όλες έχουν συσσωρευτεί στο κέντρο και ο καθένας περιμένει πότε θα τελειώσουν. Μπορείτε και έχετε τα μέσα και τον τρόπο να επισπεύσετε τις αναγκαίες αλλαγές και να θωρακίσετε αυτό το σύστημα, για να μην έχετε τα ίδια αποτελέσματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, έχω ξαναπεί ότι όλο το σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων είναι σαθρό. Εργαζόμαστε πάρα πολύ έντονα και με μεγάλη ταχύτητα στο Υπουργείο. Ξέρετε ότι είχαμε το βάρος των Ολυμπιακών Αγώνων, της αναθεώρησης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και ταυτόχρονα εργαζόμαστε για την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου. Έχω δηλώσει και άλλη φορά ότι αυτός ο μαθηματικός τύπος είναι νεκρός. Θα αντικατασταθεί πολύ σύντομα.

Από εκεί και πέρα σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις παραχώρησης, οι συμβάσεις παραχώρησης είναι αναγκαίες. Είναι αναγκαίο να γίνουν έργα με συμβάσεις παραχώρησης. Δεν φθάνουν οι εθνικοί ούτε οι κοινοτικοί πόροι. Άμα τα βάλετε κάτω, θα δείτε ότι πολλά κομμάτια οδικών αξόνων αλλά και πολλά άλλα έργα δεν μπορούν να γίνουν με εθνικούς πόρους, δεν φθάνουν.

Δεν είμαστε μόνο εμείς που αποφασίσαμε αυτό το πράγμα. Θυμάμαι το 1987, όταν ήμουν υπεύθυνος για το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας και ανέφερα τη μέθοδο της σύμβασης παραχώρησης, κινδύνευα να με λιθοβολήσουν(!) Σήμερα αρχίζουν όλοι και αποδέχονται αυτήν τη μέθοδο. Απλώς όπως είπατε, πρέπει να γίνεται με τέτοιο σύστημα και με τέτοιες διαδικασίες που να εξασφαλίζεται διαφάνεια και το μέγιστο δυνατό όφελος για το δημόσιο.

Εδήλωσα προηγουμένως ότι για να πάμε στις συμβάσεις παραχώρησης, θα πρέπει να έχουμε πλήρεις μελέτες, να είναι γνωστό το τεχνικό και οικονομικό αντικείμενο για να μπορούμε να κάνουμε τη σωστή διαπραγμάτευση και να είναι πάνω από ένα ποσοστό η συμμετοχή των ιδιωτικών κεφαλαίων. Λέω, λοιπόν, σε εσάς αλλά και στη Βουλή ότι, για τα δύο έργα που ήδη προχωράμε το ποσοστό συμμετοχής των ιδιωτικών κεφαλαίων θα είναι πάνω από 50%. Είναι κατ' εμέ πολύ βασικό στοιχείο προτού προχωρήσει κανένας σε σύμβαση παραχώρησης, να έχει καθορίσει το ποσοστό συμμετοχής των ιδιωτικών κεφαλαίων.

Βεβαίως τέτοια ποσοστά που αναφέρατε προηγουμένως, εμείς τα θεωρούμε απαράδεκτα. Είπα σήμερα και στην παράδοση του τελευταίου τμήματος της Αττικής Οδού ότι οι παραλείψεις, τα λάθη και οι διαδικασίες σ' αυτό το έργο, όσες έγιναν, έγιναν βέβαια για ένα καλό έργο. Θα ληφθούν υπ' όψιν για να είμαστε πιο έμπειροι, πιο καλοί και πιο αποτελεσματικοί στην πορεία μας από εδώ και πέρα για τις συμβάσεις παραχώρησης.

Πρέπει να σας πω ότι και ο νόμος να υπάρχει -και θα τον φέρουμε το νόμο- πάλι σε ορισμένες περιπτώσεις λόγω ιδιαιτερότητας ίσως χρειαστεί να υπάρχει κύρωση στη Βουλή, διότι ο νόμος θα έχει γενικές αρχές, πρότυπα και συμβατικούς όρους και κάποιους κανόνες, αλλά σε ένα μεγάλο έργο με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά πιθανότατα να χρειάζεται κύρωση από τη Βουλή. Σας είπα δε ότι είναι και συνταγματικός θεσμός και μάλιστα προβλέπεται να έρχονται στη Βουλή για κύρωση. Δεν σημαίνει εξ ορισμού ότι οι συμβάσεις παραχώρησης είναι συμβάσεις αδιαφανείς. Είναι θέμα πώς αντιμετωπίζει κανένας -με ποιες διαδικασίες, με ποια νοοτροπία- αυτές τις συμβάσεις παραχώρησης. Σας δηλώνω ότι εμείς θα έχουμε μελέτες κανονικές, θα έχουμε καθορίσει το οικονομικό και το τεχνικό αντικείμενο για να μπορούμε να κάνουμε καλές διαπραγματεύσεις και, μάλιστα, σας είπα ότι θα ανέλθει σε υψηλό ποσοστό η συμμετοχή των ιδιωτικών κεφαλαίων, διότι αλλιώς θεωρούμε ότι δεν είναι συμφέρον για το δημόσιο.

Προχωράμε πάρα πολύ γρήγορα. Όσο αφορά τον Μαλιακό, δύο κομμάτια που δεν κατασκευάζονται με σύμβαση παραχώρησης, αλλά με κανονική εκτέλεση, χωρίς σύμβαση παραχώρησης, με την τυπική διαδικασία του δημοσίου έργου. Αυτά μπλο-

καρίστηκαν με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, ότι δηλαδή δεν πρέπει να τα παίρνει αυτός που ανακηρύσσεται ως ανάδοχος από το μαθηματικό τύπο, αλλά πρέπει να γίνεται αιτιολόγηση της χαμηλότερης προσφοράς. Οι επιτροπές δούλεψαν εντατικά και πιστεύω ότι πολύ σύντομα αυτά θα ξεμπλοκαριστούν. Δεν θέλω να πω ακριβώς την ημερομηνία αλλά όταν λέω «πολύ σύντομα» είναι θέμα ημερών αυτά τα έργα να ξεμπλοκαριστούν.

Τελικώς θέλω να σας πω ότι η μέθοδος των συμβάσεων παραχώρησης θα χρησιμοποιηθεί και πάρα πολύ μάλιστα στα επόμενα χρόνια, αλλά θα γίνεται με τον τρόπο που σας είπα. Έτσι θα εξασφαλίζεται και το δημόσιο συμφέρον και η διαφάνεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Επόμενη είναι η δεύτερη με αριθμό 212/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικώς με την αναβολή κλήρωσης των κατοικιών του «Ολυμπιακού Χωριού».

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Το «Ολυμπιακό Χωριό», η νέα πόλη των 2.292 κατοικιών στην Πάρνηθα, είναι ένα έργο ξεχωριστής συμβολής του Υπουργείου Απασχόλησης και του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) στο μεγάλο εθνικό εγχείρημα των Ολυμπιακών Αγώνων ιδιαίτερα κοινωνικού περιεχομένου, αφού και τον επόμενο χρόνο εξασφαλίζει σε ισάριθμες οικογένειες εργαζομένων, δικαιούχων του ΟΕΚ, ένα επίπεδο κατοικίας υψηλών προδιαγραφών.

Όπως είναι γνωστό η διάθεση των κατοικιών στους δικαιούχους γίνεται με βάση κοινωνικά κριτήρια και με τη διαδικασία της κλήρωσης. Για το σκοπό αυτό από τις 25.11.2002 έως και τις 25.5.2003 έγινε ενημερωτική καμπάνια και κατατέθηκαν 18.686 αιτήσεις συμμετοχής για την κλήρωση.

Η κλήρωση για τις κατοικίες του «Ολυμπιακού Χωριού» είχε προγραμματισθεί για τον Ιούνιο του 2004, με δεδομένο ότι ο χρόνος παράδοσης των κατοικιών στους οριστικούς δικαιούχους ήταν ο Μάιος του 2005 και ότι για τη συγκέντρωση των στοιχείων, τον έλεγχο τους, την εξέταση των ενστάσεων και τη διαμόρφωση του τελικού πίνακα δικαιούχων απαιτείται περίπου ένα (1) έτος. Να σημειωθεί εδώ ότι υπήρχε πλήρης ετοιμότητα των υπηρεσιών του Ο.Ε.Κ. για τη διεξαγωγή της κλήρωσης.

Ο προσδιορισμός παράδοσης των κατοικιών τον Μάιο ή έστω τον Ιούνιο του 2005 συνδέεται κυρίως με τη νέα σχολική περίοδο, ώστε οι δικαιούχοι να εγκατασταθούν πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς, αλλά και για την αντιμετώπιση ενός μεγάλου αριθμού ζητημάτων (προβλημάτων) που αφορούν τις αναγκαίες υποδομές, που συνδέονται με τη λειτουργία του οικισμού.

Σύμφωνα με δηλώσεις των αρμοδίων Υπουργών και χωρίς να αναφερθεί καμία αιτιολογία, η κλήρωση αναβάλλεται και μάλιστα χωρίς να προσδιορίζεται ο χρόνος της κλήρωσης.

Κατόπιν των παραπάνω ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Γιατί αναβλήθηκε η κλήρωση των κατοικιών με δεδομένο τις προφανείς δυσμενείς επιπτώσεις για τη λειτουργία του οικισμού αλλά και για τους δικαιούχους του;

2. Πότε προγραμματίζεται η κλήρωση του «Ολυμπιακού Χωριού»;

Ο Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το «Ολυμπιακό Χωριό», αυτή η πόλη των 2.292 κατοικιών στην Πάρνηθα, είναι πράγματι -και συμφωνώ με τον επερωτώντα- ένα έργο ξεχωριστής συμβολής του Υπουργείου Απασχόλησης. Και επειδή είναι σεμνός ο επερωτών συνάδελφος, κ. Παπαϊωάννου, είναι και εξαίρετη η συμβολή, του τέως Υπουργού Απασχόλησης, του κ. Παπαϊωάννου, ο οποίος είχε την ιδέα και τη σύλληψη του «Ολυμπιακού Χωριού».

Εκεί βρίσκεται, κύριε Πρόεδρε, ο μεγαλύτερος οργανωμένος οικισμός στην Ελλάδα.

Πόσο δίκιο αλήθεια είχαν και ο Προβλεγγίος και ο Δοξιάδης, όταν είχαν σχεδιάσει και ήξεραν ότι από τότε θα πρέπει να γίνει αποκέντρωση;

Έτσι, λοιπόν, για το «Ολυμπιακό Χωριό» διαλέχτηκε μία θέση με άμεση συνάφεια στον ορεινό όγκο της Πάρνηθας και πάνω στο θρυλικό άξονα Βορρά και Νότου του Λεκανοπεδίου που ξεκινούσε από τις παρυφές του βουνού και κατέληγε στο Φαληρικό Όρμο. Το «Ολυμπιακό Χωριό» αποτελεί τη βόρεια κεραία αυτού του άξονα, τον τέταρτο πόλο ανάπτυξης της πρωτεύουσας εκτός του Κέντρου.

Πού, όμως, βρίσκεται η μεγάλη σημασία του «Ολυμπιακού Χωριού»; Στο ότι πρόκειται για μία αυτόνομη, κύριε Πρόεδρε, λειτουργική πόλη με υπηρεσίες και δημόσια ιδρύματα ενσωματωμένα στον ιστό της. Από τα τριακόσια πενήντα δομημένα στρέμματα, τα διακόσια πενήντα αποτελούν ζώνη κατοικίας, ενώ τα υπόλοιπα εκατό ζώνη πολεοδομικού κέντρου. Εξυπηρετούν την ίδια τη ζωή τόσο στον οικισμό όσο και στην υπόλοιπη πόλη.

Το «Ολυμπιακό Χωριό» περιλαμβάνει επίσης και το Υπουργείο Απασχόλησης και το ΙΓΜΕ, όπου θα μεταφερθούν πρώτα ο Θεός του χρόνου.

Επίσης περιλαμβάνει αθλητικά κέντρα, πολυκλινική, σχολεία και βρεφονηπιακούς σταθμούς. Μία ολόκληρη πόλη.

Ένα τόσο σημαντικό έργο, κύριε Παπαϊωάννου, δεν μπορούμε να το αφήσουμε στην τύχη του. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η μόνιμη επιδημία του δημόσιου τομέα και να αφεθεί η ανάθεση και η συνέχιση της λειτουργίας του στους νόμους της τύχης, όπως κάνετε μέχρι τώρα.

Εκτιμώ ότι από μία σειρά απλών πρακτικών μέτρων θα συνδράμουμε –και το εκτιμώ το Υπουργείο– στην αγαστή συνέχεια αυτού του εγχειρήματος, για να μη θρηνήσουμε ακόμα μια χαμένη ευκαιρία όπως κάνατε στις εργατικές κατοικίες της Ευκαρπίας στη Θεσσαλονίκη, όπου έχουν κληρωθεί εδώ και ένα χρόνο. Ακόμα δεν έχουν μπει μέσα και ακόμα περιμένουν να πάρουν τα σπίτια τους.

Αναφορικά τώρα για το ερώτημά σας: Στον πολεοδομικό προγραμματισμό παρότι είχε προβλεφθεί από εσάς, κύριε Παπαϊωάννου, η κατασκευή κτιρίων προσχολικής ηλικίας –τέσσερις βρεφονηπιακοί σταθμοί και τέσσερα νηπιαγωγεία, εμπορικά κέντρα είχαν προβλεφθεί– τα κτίρια αυτά δεν υλοποιήθηκαν ποτέ από την προηγούμενη διοίκηση και από την προηγούμενη πολιτική ηγεσία. Ποιος είχε την ευθύνη αυτή, κύριε Παπαϊωάννου; Η Νέα Δημοκρατία και αυτή η Κυβέρνηση;

Δεν είχε συνταχθεί κανονισμός λειτουργίας του οικισμού για τη μεταολυμπιακή χρήση. Δηλαδή με ποια λογική θα παραδώσουμε στους δικαιούχους, τις πραγματικά υψηλού επιπέδου παροχών εργατικές κατοικίες; Πως έχετε σκοπό να προστατέψετε αυτόν τον πρότυπο οικισμό;

Ένα παράδειγμα: Φυτεύσαμε δένδρα, έχει κοινόχρηστους χώρους. Ποιος θα πληρώσει τη δαπάνη γι' αυτούς; Δεν πρέπει να προβλεφθεί ένας κανονισμός, να μην πάνε εκεί και πληρώνουν τα μαλλιά της κεφαλής τους και πληρώνουν αντί για εργατική κατοικία διαμέρισμα στο Κολωνάκι; Αυτά θα είναι τα κοινά χροστα.

Επιπρόσθετα είναι γνωστό ότι λόγω αμέλειας και παραλήψεως των δικών σας κυβερνήσεων εκκρεμεί από το 1999 και δεν έχετε να πληρώσετε το κτήμα Δήμογλη. Ακόμα δεν έχετε αποζημιώσει, μετά από πέντε χρόνια, αυτούς που θα πάρουν τούτη τη γη για να κάνουν το Ολυμπιακό Χωριό.

Κύριε Παπαϊωάννου, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι για τις κοινοπραξίες που έχετε δεσμευθεί να παραδώσουν το Ολυμπιακό Χωριό το Μάιο του 2005, εμείς κάνουμε προσπάθειες για νωρίτερα, αλλά δεσμευόμαστε στη Βουλή ότι το Μάιο του 2005, θα έχουν μπει μέσα όλοι οι δικαιούχοι.

Όσον αφορά στην κλήρωση, είναι σίγουρο ότι με αυτούς τους κανονισμούς και με αυτές τις προϋποθέσεις –με μεγάλη ταχύτητα λειτουργεί ο οργανισμός και ο Πρόεδρος ο κ. Οικονομόπουλος– θα ολοκληρωθεί το ταχύτερο δυνατό. Η κλήρωση θα γίνει εντός του 2004 και μάλιστα νωρίτερα απ' ό,τι εσείς περιμένετε. Σημασία δεν έχει η κλήρωση, σημασία έχει να παραλάβουν τα σπίτια τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Παπαϊωάννου έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι ο κ. Γιακουμάτος επιτέλους αναγνωρίζει ότι, ένα έργο που κάνει περήφανους όλους τους Έλληνες, έχει και ανθρώπους που είχαν την ιδέα να γίνει και συνέλαβαν στην υλοποίησή του μέσα σ' ένα πολύ συγκεκριμένο ασφυκτικό χρονοδιάγραμμα μην το ξεχνάτε αυτό. Για να κτίσει έναστο δικό του σπίτι κάνει καμιά φορά δύο και δυόμισι χρόνια, όχι να κτίσει δυόμισι χιλιάδες κατοικίες και είναι άρτια παραδομένο και με πολύ χαμηλό κόστος. Αυτό δεν πρέπει να το αγνοούμε.

Ήταν μία επιλογή, κύριε Γιακουμάτο, με έντονο πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο, γιατί είχε στίγμα, είχε το στίγμα του ΠΑΣΟΚ. Σε καμία άλλη χώρα του κόσμου δεν έγινε Ολυμπιακό Χωριό το οποίο την επόμενη μέρα να παραδίδεται στους εργαζόμενους. Πουθενά δεν έχει παρατηρηθεί τέτοια επιλογή. Το έργο εκτελέστηκε με απολύτως διαφανείς διαδικασίες και ήταν όλα έτοιμα για την κλήρωση.

Εγώ σας ερωτώ: Γιατί δεν έγινε η κλήρωση; Η κλήρωση έπρεπε να είχε γίνει εντός του Μαΐου ή εντός του Ιουνίου αυτού του έτους, διότι εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η διαδικασία των τυχόν ενστάσεων και της οριστικοποίησης των δικαιούχων απαιτεί ένα χρόνο. Όλα αυτά που λέτε δεν συνδέονται με το θέμα της κλήρωσης. Μάλιστα, ο Υπουργός κ. Παναγιωτόπουλος είχε αναφέρει και είχε δεσμευθεί ότι η κλήρωση θα γίνει εντός του Ιουνίου. Γιατί; Διότι πρέπει να εγκατασταθεί όλος αυτός ο κόσμος και όλες αυτές οι υπηρεσίες. Μην ξεχνάτε ότι εκεί πρέπει να πάνε Αστυνομία, δασικές υπηρεσίες, πυροσβεστικές υπηρεσίες, δικηγόροι, γιατροί, κλινικές, τόσα και τόσα πράγματα, μέχρι τέλος Μαΐου και να εγκατασταθούν οι δικαιούχοι, διότι το Σεπτέμβριο αρχίζει το σχολικό έτος και αυτό είναι πολύ σημαντικός λόγος, ώστε να λειτουργήσει η πόλη και να προγραμματίσει η κάθε οικογένεια, τι θα κάνει τον επόμενο χρόνο.

Αυτά που λέτε εσείς, εάν περιμένουν να γίνουν πρώτα και μετά να γίνει η κλήρωση, που δεν έχει καμία αξία για όλα που πρέπει να γίνουν, σημαίνει ότι ο προγραμματισμός σας, κύριε Γιακουμάτο, είναι να μπει ο κόσμος όχι το 2005, αλλά το 2006. Εάν γίνει αυτό και μείνει το Ολυμπιακό Χωριό άδειο για ένα χρόνο, ξέρετε τι θα γίνει; Θα κουρνιαξουν στα διαμερίσματα κουκουβάγιες! Θα το απαξιώσετε το έργο!

Μου κάνει εντύπωση γιατί ενώ υπήρχε διαδικασία, οι υπηρεσίες το ανέβαλαν. Ακούγονται πολλά γιατί το ανέβαλαν. Εγώ δεν θέλω να μωω στη φημολογία. Κυρίως δεν θέλω να μωω σε εκείνη τη φημολογία που λέει ότι, πάτε να τα δώσετε στα δικά σας παιδιά. Όμως, πρέπει να ξέρετε ότι αυτή η διαδικασία, η διαφανής διαδικασία κλήρωσης και διάθεσης των διαμερισμάτων από την πλευρά του Οργανισμού της Εργατικής Κατοικίας, είναι και αυτό έργο ΠΑΣΟΚ. Σας θυμίζω ότι παλαιά, επί Νέας Δημοκρατίας, κάποια «Αγία Αθανασία» στο Αιγάλεω, έδινε πιστοποιητικά για να δοθούν αυτές οι κατοικίες.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να σας επισημάνω το εξής: Μη τυχόν διανοηθείτε ότι μπορείτε να ξεφύγετε από αυτές τις διαφανείς διαδικασίες και να ακολουθήσετε ρουσφετολογικές τακτικές και πολιτικές στη μεγάλη αυτή υπόθεση του Ολυμπιακού Χωριού.

Εμείς παρακολουθούμε από κοντά τα πράγματα και σας λέω ειλικρινά ότι, όπως σε άλλες περιπτώσεις σαν την περιφημη υπόθεση που ζήσαμε αυτές τις μέρες σε σχέση με τη λεγόμενη εισφορά στις συντάξεις, που ο κόσμος πήρε από 1 μέχρι 5 ευρώ –είναι όλη αυτή η αστειότητα που περιβάλλει το σημαντικό αυτό μέτρο– και κατέληξε σε ένα πολιτικό φιάσκο, πολύ φοβάμαι ότι και αυτή σας η κίνηση, της χωρίς αιτιολογία αναβολής –σ' αυτό θέλω να μου απαντήσετε στη δευτερολογία σας, γιατί το αναβάλατε– θα καταλήξει πάλι σε ένα φιάσκο, που, όμως, δεν ενδιαφέρει η πολιτική του διάσταση, αλλά η κοινωνική του, δηλαδή ότι ο κόσμος δεν θα μπει εγκαίρως στα σπίτια που δικαιούται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κύριος Υπουργός, έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εδώ ταιριάζει αυτή η παροιμία

που λέει «φωνάζει ο κλέφτης, για να φοβηθεί ο νοικοκύρης». Μιλάει για τα δικά μας παιδιά αυτό το κόμμα της καθεστωτικής αντίληψης, που είχε το διαβατήριο της κλαδικής για να περάσει έστω και την πόρτα ενός απλού Υπουργείου.

Γι' αυτό, κύριε Παπαϊωάννου, μη μιλάτε στο σπίτι του κρεμασμένου για σκoinί.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, μιλάει για κουκουβάγιες. Λέει ότι θα ερημώσουν.

Κύριε Παπαϊωάννου, δεν πάτε ένα ταξίδι στη Θεσσαλονίκη, για να δείτε πως έγιναν επί των ημερών σας οι εργατικές κατοικίες της Νέας Ευκαρπίας, που πράγματι εδώ και ένα χρόνο έχουν χρεωθεί και θέλουν ακόμη ένα χρόνο να τελειώσουν;

Εμείς αυτά, τους νόμους της τύχης και τον αυτόματο πιλότο της χώρας δεν θα τα επιτρέψουμε. Ήταν μια λογική δική σας όπου με το νόμο της τύχης, κάνατε τα πάντα και έτσι κυβερνάγατε.

Ξεκαθαρίζω: Πρώτον, Μάιο του 2005, όπου η κοινοπραξία υποχρεούται από την πραγματική της δέσμευση να παραδώσει τα σπίτια, θα δοθούν και θα αποδοθούν όλα στους δικαιούχους. Αυτή είναι ξεκάθαρη και κατηγορηματική δήλωση και αυτό σημαίνει αποτελεσματικότητα μιας κυβέρνησης.

Δεύτερον, είναι αδιανόητο να μιλάτε, εκτός αν έχετε εμπειρία σε αυτό, για λαθροχειρίες των κληρώσεων. Δεν το ξέρω αυτό.

Εγώ ξέρω, κύριε Παπαϊωάννου, ότι, πρώτον, οι αιτήσεις των δικαιούχων έχουν τελειώσει. Το ξεκαθάρισμα έχει γίνει. Είναι δεκαεπτάμισι χιλιάδες δικαιούχοι. Η κλήρωση -και θα είστε από τους πρώτους καλεσμένους, κύριε Παπαϊωάννου- με τη δικαστική εξουσία παρούσα, με τον Τύπο παρών, με όλους τους Βουλευτές των κομμάτων παρόντες, θα είναι ξεκάθαρη και διαφανής.

Εγώ αντιλαμβάνομαι ότι σας ενοχλεί και η διαφάνεια και η καθαρότητα. Θα πάρετε την απάντηση της επομένης της κλήρωσης, που δεν θα έχετε τίποτα να πείτε.

Διαδικασία ένα χρόνο για να πιστοποιήσουμε ότι ο δικαιούχος κληρώθηκε και έχει τα δικαιολογητικά; Αυτό ειλικρινά μου θυμίζει αποικιακού τύπου κράτος του περασμένου αιώνα, που δεν έχει καμιά σχέση με τη σύγχρονη Ελλάδα που εμείς χτίζουμε, με την αποτελεσματικότητα και τη γρήγορη απόδοση αυτών των πράξεων που έχουμε σαν δημόσιος φορέας.

ΜΙΛΙΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ: Γιατί το αναβάλλετε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σας λέω, κύριε Παπαϊωάννου, ότι εντός τριμήνου από την ώρα που θα κληρωθούν θα έχουν πιστοποιηθεί όλοι. Η Βουλή καταγράφει, η ιστορία καταγράφει. Και εσάς σας κατέγραψε ως αναξιόπιστους. Ως αραμπά το κράτος το πηγαίνατε. Από εκεί και πέρα μη μιλάτε σε μας για τέτοιες λογικές που καταδικάστηκαν κατηγορηματικά και το Μάρτιο του 2004, αλλά πήρατε και την απάντηση τον Ιούνιο του 2004. Αν αντιπολιτεύεστε έτσι, θα πάρετε και τρίτη απάντηση η οποία θα είναι οδυνηρή και θα επιφέρει διάλυση στο ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η τρίτη υπ' αριθμόν 223/21-6-2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικώς με την επαναλειτουργία του εργοστασίου «SOFTEX» στη Δράμα κλπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του Υπουργού.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Εσείς λέτε λόγω κωλύματος, αλλά η υπηρεσία εμένα πριν έλθω εδώ μου είπε «λόγω αναρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης και του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα. Το κώλυμα μου το ανέφεραν την προηγούμενη εβδομάδα και έτσι ξανακατέθεσα την ερώτηση. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα. Εάν δεν είναι αρμόδια αυτά τα Υπουργεία, πρέπει να μου πείτε σε ποιο Υπουργείο να αποσταθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Τζέκη, ούτως ή άλλως αυτή τη στιγμή η ερώτησή σας διαγράφεται. Το κώλυμα, όπως αναφέρεται και από τις υπηρεσίες, αφορά την αναρ-

μοδιότητα του Υπουργού. Η ερώτηση είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών. Επομένως θα πρέπει να επανακαταθέσετε την ερώτησή σας, και βέβαια θα απαντηθεί.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ναι, αλλά για τη «SOFTEX» απαντούσε το Υπουργείο Εργασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Είναι τυπικό το θέμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Δεν είναι τυπικό. Αυτό γίνεται για να μη μας δοθούν συγκεκριμένες απαντήσεις. Υποσχέσεις δόθηκαν. Λύσεις των υποσχέσεων δεν βλέπουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η ερώτησή σας θα επανακατατεθεί και θα συζητηθεί. Επειδή πιστεύω ότι η Κυβέρνηση θέλει να σας δώσει ακριβή απάντηση, που θα αναφέρεται στο ερώτημά σας, γι' αυτό και αναβάλλεται. Θα μπορούσε βάσει του Κανονισμού οποιοσδήποτε Υπουργός να σας απαντήσει. Αλλά επειδή πρέπει ad hoc να δοθεί απάντηση, γι' αυτό αναμείνате μετά τη νέα κατάθεση.

Θα συζητηθεί η τρίτη επίκαιρη ερώτηση του πρώτου κύκλου με αριθμό 222/21.6.2004 του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικώς με την καταβολή αποζημιώσεων στους πληγέντες από τον παγετό αγρότες του Νομού Άρτας, κλπ.

Το ειδικότερο περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησης είναι το εξής:

Σε «κρανίου τόπο» έχει μετατραπεί ο άλλοτε πλούσιος κάμπος του Νομού Άρτας από τους πρωτοφανείς παγετούς του Γενάρη, αφού «κάηκε» το μεγαλύτερο μέρος του φυσικού κεφαλαίου και της παραγωγής των «εσπεριδοειδών» και των ελαιοδέντρων.

Το μέγεθος της καταστροφής φέρνει στην επιφάνεια τις τεράστιες ευθύνες που έχουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις, γιατί εδώ και πολλά χρόνια έχει αγνοηθεί το αίτημα του αγροτικού κινήματος της περιοχής για αντιπαγερτική προστασία και σύγχρονα εγγειοβελτιωτικά έργα που θα προστάτευαν την παραγωγή και το φυτικό κεφάλαιο από τους παγετούς και θα συνέβαλαν αποφασιστικά στην αύξηση και τη βελτίωση της παραγωγής εσπεριδοειδών και ελιάς.

Μετά τα παραπάνω ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Ποια μέτρα θα πάρει η Κυβέρνηση για την άμεση αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού προβλήματος καθώς και για την υλοποίηση αντιπαγερτικών και αρδευτικών έργων στον κάμπο της Άρτας και της περιοχής Πέτα-Κομποτίου;

Εάν θα προχωρήσει άμεσα στην καταβολή αποζημιώσεων στους πληγέντες αγρότες για απώλεια εισοδήματος, ακαρπίας για τη σοδειά του 2003-2004 και τα επόμενα έξι χρόνια, καθώς και για τις καταστροφές στο φυτικό κεφάλαιο, τις αναδιανομές και την απώλεια της παραγωγής;

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, τίθενται δύο ζητήματα, το πρώτο της καταβολής των αποζημιώσεων είτε του ΕΛΓΑ είτε μέσω του ΠΣΕΑ για τις ζημιές του δεύτερου διαστήματος και το δεύτερο ζήτημα είναι για κάποια συγκεκριμένα έργα που εκτελούνται ή πρόκειται να εκτελεστούν στην περιοχή.

Σε σχέση με το ζήτημα των ζημιών που καλύπτονται από τον ΕΛΓΑ για παγετούς που προξενήθηκαν τον Ιανουάριο του 2004 στα εσπεριδοειδή, έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία εξατομικευμένων εκτιμήσεων και η κοινοποίηση των πορισμάτων και εντός του Ιουνίου θα αρχίσει η καταβολή των αποζημιώσεων.

Πραγματικά, η Κυβέρνηση τηρεί τη δέσμευσή της για καταβολή εντός τριμήνου των αποζημιώσεων.

Σε σχέση με τις μη καλυπτόμενες από τον ΕΛΓΑ ζημιές για δυσμενείς καιρικές συνθήκες που προξενήθηκαν το Μάρτιο του 2003 έως το Φεβρουάριο του 2004 σε καλλιέργειες εσπεριδοειδών, με μείωση της παραγωγής 2003-2004 στο Νομό Άρτας, έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα χορήγησης κρατικών ενισχύσεων FAR. Και για την περίπτωση των παγετών του Φεβρουαρίου 2004 πάλι από εθνικές ενισχύσεις του ΠΣΕΑ -αναφέρονται σε ζημιές 12-15 Φεβρουάριο 2004- στο φυτικό κεφάλαιο των εσπεριδοειδών αλλά και των ελαιοδέντρων με μείωση της αναμενόμε-

μενης παραγωγής σε αυτές τις καλλιέργειες έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα FROST.

Όπως ξέρετε τα δύο προγράμματα, το FAR και το FROST, το έχουμε πει και άλλοτε στη Βουλή, έχουν υποβληθεί για έγκριση στην Ευρωπαϊκή Ένωση από την παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Με τον Υπουργό κ. Τσιτουρίδη πιέσαμε τον Επίτροπο κ. Φίσελνερ να επισπεύσει την έγκριση των εθνικών ενισχύσεων και είμαι βέβαιος ότι πολύ σύντομα, αφού έληξε η διαδικασία των αιτήσεων στα μέσα Ιουνίου, θα είμαστε σε θέση να αξιολογήσουμε τα πορίσματα και να επισπεύσουμε την καταβολή των ενισχύσεων.

Σε σχέση με τα έργα στα οποία αναφέρεσθε, θέλω να σας πω ότι βρίσκονται σε εξέλιξη έργα που αφορούν τον προσαγωγό και τις κύριες διώρυγες στην Άρτα. Βρίσκονται σε εξέλιξη νέα έργα – τώρα εντάσσονται – που αφορούν την πεδιάδα της Άρτας αλλά και αρδευτικά Πέτα-Κομποτίου Άρτας. Γενικότερα, η ένταξη και η κατασκευή εγγειοβελτιωτικών έργων έχουν προβληματίσει τη χρηματοδότηση από εθνικούς πόρους. Είναι γνωστό.

Υπάρχει και το ενδεχόμενο ένταξης συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων στην πεδιάδα της Άρτας και όχι για Πέτα και Κομποτί, εφόσον αυτά θεωρηθούν έργα ανακαίνισης υφιστάμενων αρδευτικών δικτύων. Υπάρχει ένα γενικότερο πρόβλημα ένταξης αρδευτικών έργων σε προγράμματα. Το βλέπει αυτό η παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου. Θα δούμε ποια απ' αυτά μπορούν να απευπλακούν ώστε να υλοποιηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Πιστεύω ότι θα δοθούν χρήματα από τον ΕΛΓΑ μέσα στις προθεσμίες που λέτε. Όμως δεν είναι αυτό το θέμα. Το θέμα είναι πόσα χρήματα θα δοθούν. Ο κ. Τσιτουρίδης, που επισκέφτηκε την περιοχή, είχε υποσχεθεί και οι αγρότες περιμένουν, αλλά ανησυχούν ότι δεν θα υλοποιηθεί η υπόσχεση, ότι η τιμή θα είναι με 58 δραχμές, όπως είναι τα «μέρλιν», τα ακριβότερα. Όμως υπάρχει και μεγάλη ποσότητα πορτοκαλιών, τα κοινά πορτοκάλια, που η τιμή τους είναι χαμηλότερη, με 48 δραχμές. Υπάρχει υπόσχεση ότι θα υπάρξει ενιαία τιμή, που θα ληφθεί υπόψη για την αποζημίωση και θα είναι προς τα επάνω. Οι αγρότες ξέρουν ότι θα πάρουν χρήματα αργά ή γρήγορα. Απαντήστε μου όμως, πώς θα αποζημιώσει ο ΕΛΓΑ, με 48 ή με 58 δραχμές;

Δεύτερον, σε σχέση με τα ΠΣΕΑ και τα προγράμματα στα οποία αναφερθήκατε, τα ζητήματα είναι πολλά. Κατ' αρχήν, τότε θα τελειώσουν οι εκτιμήσεις; Μετά, τα ποσά που δίνονται, είναι ποσά που καθορίστηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση. Έχω μπροστά μου τη σχετική απόφαση για τα ΠΣΕΑ. Δεν ξέρω αν εντάσσονται τα προγράμματα που μας λέτε. Υπάρχει η απόφαση 504 που δίνει σε κατεστραμμένη πορτοκαλιά, που πρέπει να ξαναφυτευτεί, 18 ευρώ για να μπει το δέντρο και 40 ευρώ για τα επόμενα τέσσερα χρόνια, επειδή δεν θα έχει παραγωγή. Όσοι ασχολούνται με τη γεωργία ξέρουν ότι η ζημία που παθαίνει ο αγρότης από την απώλεια παραγωγής τεσσάρων ετών είναι τουλάχιστον τριπλάσια. Δίνετε δηλαδή το 30% με την απόφαση που ελήφθη επί ΠΑΣΟΚ. Θα αναθεωρηθεί αυτή η απόφαση; Τα προγράμματα που λέτε, δίνουν παραπάνω από το 30%;

Πληροφορίες λένε ότι θα απευπλακούν χρήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τέτοιες αποζημιώσεις από το Δεκέμβριο και μετά. Και λένε ότι απ' αυτούς που θα πάρουν χρήματα εξαιρούνται πολλοί μικροεπαγγελματίες και κάποιοι που κάνουν μεροκάματα ως οικοδόμοι, διότι δεν θεωρούνται κατά κύριο επάγγελμα αγρότες.

Για την αντιπαγετική προστασία το αίτημα είναι και μεγαλύτερη επιδότηση κατά 50% και με λιγότερα στρέμματα, όταν αναλαμβάνει ο ιδιώτης να κάνει αντιπαγετική προστασία, να μπαίνει σ' αυτά τα προγράμματα. Θα ήθελα μία απάντηση σε όλα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ο κύριος συνάδελφος έθεσε καίρια ζητήματα. Την περιοχή επισκέφθηκε και ο πρόεδρος του ΕΛΓΑ

κ. Κατσαρός και ο κ. Τσιτουρίδης. Πήραν συγκεκριμένες θέσεις γι' αυτά τα ζητήματα και προέβησαν σε συγκεκριμένες εξαγγελίες, οι οποίες ισχύουν απόλυτα για την Κυβέρνηση. Μετά από συζητήσεις με φορείς, με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και με Βουλευτές κατέληξαν σε συγκεκριμένες δεσμεύσεις, οι οποίες θα υλοποιηθούν. Αυτό αφορά την αποτίμηση των ζημιών του ΕΛΓΑ.

Όσον αφορά την ένταξη των ζημιών στα ΠΣΕΑ, μέχρι τώρα ετηρείτο ένα χρονοδιάγραμμα τριετίας για την καταβολή αποζημιώσεων από εθνικές ενισχύσεις. Όλη αυτή η διαδικασία προϋπέθετε έγκριση από την Ευρωπαϊκή Ένωση τόσο του προγράμματος όσο και εξειδικευμένων ποσών, τα οποία δικαιούνται οι αγρότες για τις ζημιές που έχουν υποστεί. Αυτή η διαδικασία επισπεύδεται και με δική μας πρωτοβουλία, αλλά και με κοινοτικές ρυθμίσεις που αφορούν κατευθυντήριες γραμμές για τις αποζημιώσεις. Δηλαδή, να μπορούμε να προεγκρίνουμε το πρόγραμμα και εκ των υστέρων να στέλνουμε για τελική έγκριση αυτά τα οποία δώσαμε. Αυτή είναι μία καινούργια διαδικασία που θα οδηγήσει σε επίτευξη της καταβολής των αποζημιώσεων περίπου σε ένα χρόνο. Είπατε κι εσείς ότι αναμένεται έγκριση το Δεκέμβριο από τον Ιανουάριο του 2004, ενώ μέχρι τώρα είχαμε πολλά παραδείγματα καθυστέρησης καταβολής εθνικών ενισχύσεων. Άρα σ' αυτό έχουμε μία πρόοδο.

Σε σχέση με τα δικαιολογητικά, επειδή και κάποτε άλλοτε τέθηκε θέμα στη Βουλή αν είναι πολλά ή λίγα, θέλω να σας πω ότι εδώ ισχύει η προηγούμενη κυβερνητική λύση που αφορούσε την κατάθεση μιας σειράς δικαιολογητικών. Εμείς καλώς ή κακώς εφαρμόζουμε αυτήν τη ρύθμιση όσο δεν έχει αλλάξει από την Ευρωπαϊκή Ένωση το σύστημα το οποίο καταβάλλονται και με το οποίο δικαιολογούνται οι εθνικές ενισχύσεις και σε αυτήν την κατεύθυνση θα πορευθούμε.

Θέλω να σας πω όμως ότι το γεγονός ότι επισπεύδεται η καταβολή των εθνικών ενισχύσεων περίπου σε ένα χρόνο με τάση ακόμα μεγαλύτερης επίσπευσης, αυτό είναι μια πρόοδος.

Σε σχέση τώρα με την τιμή και με το ποσό με το οποίο επιδοτούνται είναι θέμα καθαρά έγκρισης ή μη από την Ευρωπαϊκή Ένωση των ποσών τα οποία πρόκειται να δώσουμε.

Δεν θέλω να αντιδικήσω μαζί σας. Συμφωνώ ότι πρέπει να δίνονται μεγαλύτερα ποσά και όχι μόνο τόσο χαμηλό ποσοστό. Υπάρχει, όπως είναι γνωστό, η διάκριση μεταξύ των κατά κύριο επάγγελμα και των μη κατά κύριο επάγγελμα αγροτών. Αλλά πρέπει να συνεκτιμήσετε ότι τελικώς τα ποσά που εισπράττει το κράτος μέσω των εισφορών των αγροτών δεν υπερβαίνουν τα τριάντα δισεκατομμύρια, έναντι ποσού που καταβάλλει συνολικά το κράτος είτε ως ΕΛΓΑ είτε ως ΠΣΕΑ εκατόν πενήντα δισεκατομμυρίων. Για τα ΠΣΕΑ δεν πληρώνει ο αγρότης εισφορά. Το λέω κι εγώ που έχω κάνει αντιπολίτευση στην προηγούμενη κυβέρνηση. Άρα πρέπει να βρούμε τη χρυσή τομή εξασφάλισης εθνικών πόρων και είναι δέσμευση της Κυβέρνησης να βρούμε τέτοιους εθνικούς πόρους, ώστε να καλύπτεται κατά το μεγαλύτερο δυνατό ποσοστό ο αγρότης για τη ζημία και την απώλεια παραγωγής για τα επόμενα χρόνια.

Πρέπει όμως να συνεκτιμήσετε ότι βρήκαμε έναν ΕΛΓΑ χρεωμένο με διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια δραχμές, ήδη εκταμιεύτηκε ποσό εκατό εκατομμυρίων ευρώ πρόσφατα και ακολουθεί ένα καινούργιο σχεδόν διακοσίων ή διακοσίων πενήντα εκατομμυρίων ευρώ, ώστε να καλύψουμε υφιστάμενες υποχρεώσεις οι προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Γεωργίας.

Η πολιτική βούλησή μας είναι να ενισχύσουμε τον ΕΛΓΑ ή και μέσω ΠΣΕΑ, ώστε να καταβάλλεται υψηλότερο ποσοστό αποζημιώσεων. Εξαρτόμαστε όμως από την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από την εξασφάλιση πόρων. Ο τρέχων προϋπολογισμός δεν ήταν δική μας υπόθεση, όπως ξέρετε, εμείς θα προβλέψουμε στον επόμενο προϋπολογισμό ικανοποιητικό ποσό ώστε να καλύψουμε τις ανάγκες των αποζημιώσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εισερχόμαστε στην επίκαιρη ερωτήσεως δεύτερου κύκλου.

Η πρώτη με αριθμό 210 /21.6.2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντωνίου Καρπούζα προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης, Μεταφορών και Επικοινωνίας

νίων, σχετικώς με τη συμπεριφορά των οδηγών στους δρόμους κλπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του ερωτώντος Υπουργού.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 209/21.6.2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευσταθίου Κουτμερίδη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικώς με την ανανέωση των συμβάσεων των γεωπόνων που υπηρετούν στις Ελληνικές Γεωργικές Ασφαλίσεις (ΕΛΓΑ) κλπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Κουτμερίδη σε περίληψη έχει ως εξής:

«Κύριοι Υπουργοί, η Πανελλήνια Ένωση Ανέργων και Συμβασιούχων Γεωπόνων του ΕΛΓΑ καταγγέλλει τη συνεχιζόμενη τακτική του Προέδρου του ΕΛΓΑ κ. Κατσαρού Νίκου, ο οποίος έχοντας υπόψη τη δημοσίευση του προεδρικού διατάγματος για τους συμβασιούχους, κάνει επιλεκτική μόνο ανανέωση των συμβάσεων και έτσι εξαιρεί γεωπόνους που έχουν συμπληρώσει είκοσι τέσσερις και πλέον μήνες προϋπηρεσίας στον ΕΛΓΑ ή πρόκειται να συμπληρώσουν το εικοσιτετράμηνο άμεσα. Επιπλέον ο κ. Κατσαρός προχώρησε στην πρόσληψη διακοσίων γεωπόνων, σύμφωνα με το άρθρο 20, και από τους οποίους οι εκατό είναι χωρίς προηγούμενη εργασιακή εμπειρία. Και όλα αυτά έρχονται σε πλήρη αντίθεση, τη στιγμή που η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί ότι θα ανανεωθούν όλες οι συμβάσεις μέχρι να ισχύσει το προεδρικό διάταγμα και ο κ. Καραμανλής έχει εξαγγείλει ότι οι εκτιμήσεις θα πραγματοποιούνται έγκαιρα και οι αποζημιώσεις θα δίδονται εντός τριμήνου.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Με ποια κριτήρια έγινε η επιλογή των συμβασιούχων των οποίων οι συμβάσεις ανανεώθηκαν;

2. Πώς θα προχωρήσει το Υπουργείο σε ταχύτατες και αξιόπιστες εκτιμήσεις όταν επιλεκτικά αποκλείεται έμπειρο γεωτεχνικό προσωπικό και είναι γνωστό ότι η εμπειρία είναι καθοριστικός παράγοντας για αξιόπιστες εκτιμήσεις;»

Ο Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μπασιάκος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, ακριβώς για να καλύψουμε την ανάγκη που περιγράφηκε από την ερώτηση του συνάδελφου κ. Σκυλλάκου, έπρεπε να προχωρήσουμε άμεσα σε πρόσληψη εποχικού προσωπικού στον ΕΛΓΑ, ώστε να επισπευστεί η εκτίμηση των ζημιών και η καταβολή των αποζημιώσεων. Το θεσμικό πλαίσιο που ισχύει και είναι ο ν. 2190, έχει δύο διατάξεις που περιγράφουν τη διαδικασία πρόσληψης αυτών των εποχικών.

Είναι το άρθρο 20, το οποίο αναφέρεται στην πρόσληψη προσωπικού για απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες και το οποίο επί λέξει λέει ότι η διάρκεια της απασχόλησης δεν μπορεί να υπερβαίνει τους οκτώ μήνες από την επέλευση του γεγονότος στην κήρυξη κατάστασης ανάγκης και η ανανέωση που τυχόν γίνεται απαγορεύεται. Αυτό, λοιπόν, είναι το ένα άρθρο που μας απαγορεύει ανανέωση συμβάσεων.

Το δεύτερο συναφές άρθρο είναι το άρθρο 21, το οποίο αναφέρεται στις περιπτώσεις του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για κάλυψη παροδικών αναγκών. Και εδώ η διάρκεια της απασχόλησης δεν μπορεί να υπερβεί τους οκτώ μήνες μέσα σε συνολικό διάστημα δώδεκα μηνών. Αφορά κατεπείγουσες ανάγκες. Η όποια παράταση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες και τυχόν παράταση πέρα του διαστήματος αυτού είναι άκυρη.

Με τη δεδομένη αυτή δέσμευση και εν όψει της κατάρτισης και της υπογραφής του προεδρικού διατάγματος το οποίο τυχόν έχει επεξεργασίας από το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν μπορεί να παραταθεί η σύμβαση σε αυτούς που υπερβαίνουν τους είκοσι τέσσερις μήνες, όπως προβλέπει το θεσμικό πλαίσιο. Προσπάθησε η ηγεσία του ΕΛΓΑ να εφαρμόσει τις ισχύουσες ρυθμίσεις και διατάξεις. Υπάρχει και το θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στόχος μας είναι να προσληφθούν με τα κριτήρια τα οποία επιβάλλει ο ΕΛΓΑ και τα οποία ίσχυαν και στο παρελθόν, γρήγορες εκτιμήσεις των ζημιών, ώστε να υπάρχει παράλληλα και έγκαιρη, άμεση καταβολή των αποζημιώσεων σε

πληγέντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Κουτμερίδης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πριν από λίγο χρονικό διάστημα ο νέος Πρόεδρος του ΕΛΓΑ κ. Κατσαρός προχώρησε σε επιλεκτικές ανανεώσεις των συμβάσεων των γεωπόνων εξαιρώντας άλλους γεωπόνους, οι οποίοι είτε έχουν συμπληρώσει την εικοσιτετράμηνη προϋπηρεσία είτε επρόκειτο να τη συμπληρώσουν στο άμεσο χρονικό διάστημα και να εκπληρώσουν έτσι τα κριτήρια του προεδρικού διατάγματος για τη μονιμοποίησή τους. Για να γίνω πιο συγκεκριμένος, θα σας πω πως η νέα διοίκηση του ΕΛΓΑ προχώρησε χωρίς κριτήρια στην πρόσληψη διακοσίων γεωπόνων με το άρθρο 20, εκ των οποίων οι εκατό γεωπόνοι είναι καινούργιοι χωρίς προηγούμενη εμπειρία.

Αυτές οι ενέργειες της διοίκησης του ΕΛΓΑ δημιουργούν μια σειρά από αναπάντητα ερωτήματα: Γιατί δεν ανανεώθηκαν οι συμβάσεις έμπειρων εργαζομένων γεωπόνων, όπως συνέβαινε όλα τα προηγούμενα χρόνια; Πώς θα υλοποιηθεί τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού για άμεσες -και μάλιστα εντός τριμήνου- και αξιόπιστες εκτιμήσεις των πληγέντων παραγωγών, όταν προσλαμβάνονται γεωπόνοι οι οποίοι είναι χωρίς προηγούμενη εμπειρία; Γιατί δεν ανανεώθηκαν οι συμβάσεις των εργαζομένων γεωπόνων που πληρούν τις προϋποθέσεις του προεδρικού διατάγματος, όπως δεσμεύτηκε η Κυβέρνηση ότι θα ανανεώσει όλες αυτές τις συμβάσεις μέχρι να ισχύσει το προεδρικό διάταγμα; Γιατί δεν ανανεώθηκαν οι συμβάσεις των εργαζομένων γεωπόνων οι οποίοι έχουν σε εκκρεμότητα φακέλους εκτίμησης σε διάφορες περιοχές της χώρας μας, με αποτέλεσμα να καθυστερήσουν οι αποζημιώσεις για τους παραγωγούς; Γιατί δεν ανανεώθηκαν οι συμβάσεις των εργαζομένων που βρίσκονται σε αγωγές με τον οργανισμό για το εάν καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό. Όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, αποδεικνύουν περίτρανα πως όχι μόνο δεν γίνονται πράξεις οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης, αλλά και πως υπάρχει πλήρης ανακολουθία λόγων και έργων. Πλήρης ανακολουθία προς αυτά που προεκλογικά αφειδώς διακήρυττε η Νέα Δημοκρατία και που σήμερα, ως Κυβέρνηση, πράττει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Μπασιάκος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Όπως εξήγησα στο Σώμα, η Κυβέρνηση και ο κ. Κατσαρός, ο Πρόεδρος του ΕΛΓΑ, και το Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΛΓΑ τήρησαν απαρέγκλιτα τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 2190. Δεν μπορούσαν να παρατείνουν συμβάσεις πέρα ορισμένου ορίου, όπως σας εξήγησαν. Όλα θα κυλήσουν μετά την ολοκλήρωση της επεξεργασίας του προεδρικού διατάγματος το οποίο θα καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους θα γίνεται η μετατροπή της συμβάσεως σε αόριστης διάρκειας.

Σε κάθε περίπτωση δεν άλλαξε τίποτα από όσα ίσχυαν από την προηγούμενη κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Μπασιάκο.

Εισερχόμαστε τώρα στην τέταρτη και τελευταία επίκαιρη ερώτηση με αριθμό 225/21-6-2004 του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Τουρισμού, σχετικώς με την κατασκευή «Τσιμεντένιου νησιού» στη Νέα Μάκρη κλπ.

Το περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησης του κ. Λεβέντη έχει ως εξής:

«Δέκα ημέρες πριν τις εκλογές της 7ης/3/2004 ύστερα από συνοπτικές και σκανδαλώδεις διαδικασίες, εγκρίθηκε με απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης (αρ. ΦΕΚ 378, 25-2-2004) η κατασκευή ενός τσιμεντένιου νησιού εκατόν πενήντα στρεμμάτων, με τη μορφή μαρίνας-λιμανιού στην παραλία της Νέας Μάκρης, που προκαλεί έντονες αντιδράσεις στην τοπική κοινωνία και ευρύτερα.

Έτσι, η Αττική απειλείται από ένα ακόμη «αναπτυξιακό» σχέδιο που γίνεται μόνο και μόνο για την εξυπηρέτηση κερδοσκοπικών στόχων, με μια πρωτάκουστη για τα δεδομένα της χώρας κατασκευή, η οποία κατ' ουσία οικοπεδοποιεί τη θάλασσα, δημιουργώντας ένα κακόγουστο τοιχίο-φράγμα που ακυρώνει το θαλάσσιο ορίζοντα της πόλης, αφαιρώντας βίαια το δικαίωμα πρόσβασης των πολιτών στο κατοχυρωμένο συνταγματικά δημόσιο αγαθό, την παραλία και την θάλασσα. Επίσης, η χωροθέτηση του έργου γίνεται σε θαλάσσιο χώρο που αποδεδειγμένα παρουσιάζει υψηλό αρχαιολογικό ενδιαφέρον, ενώ οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις του σχεδίου δεν έχουν αποτιμηθεί δεόντως, σε μια περιοχή με ισχυρά θαλάσσια ρεύματα.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Α. Σε ποιες ενέργειες πρόκειται να προχωρήσει, προκειμένου να αρθεί η σχετική υπουργική απόφαση και να ακυρωθεί το καταστροφικό αυτό έργο, σε μια περιοχή απaráμιλλου φυσικού κάλλους και μεγάλης ιστορικής σημασίας, όπως η θάλασσα Μαραθώνα-Νέας Μάρκρης;

Β. Τι μέτρα προτίθεται να λάβει έτσι ώστε να διαφυλαχθεί το μοναδικό φυσικό περιβάλλον της χώρας μας από την παράλογη προσπάθεια ορισμένων να «προικίσουν» την Ελλάδα με μερικά τσιμεντένια νησιά;».

Ο Υφυπουργός Τουρισμού κ. Αναστάσιος Λιάσκος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ (Υφυπουργός Τουρισμού): Πρώτα από όλα, κύριε συνάδελφε, να πούμε ότι η χωροθέτηση του όλου έργου παρελήφθη από τη νέα Κυβέρνηση σε μια ολοκληρωμένη μορφή και βέβαια έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του ν. 2160/93. Η γνωμοδότηση της Επιτροπής των Τουριστικών Λιμένων έχει ληφθεί ομόφωνα. Στην επιτροπή αυτή συμμετέχουν οι εκπρόσωποι των συναρμοδίων Υπουργείων, του ΥΕΝ, του ΥΠΠΟ, του ΥΠΕΧΩΔΕ και του Υπουργείου Τουρισμού βέβαια, μέσω του ΕΟΤ.

Ελέγχθηκε η πληρότητα των υποβαλλομένων δικαιολογητικών, τα οποία διαβιβάστηκαν στο δήμο και βέβαια ο Δήμος Νέας Μάρκρης έστειλε στις 6-1-2004 τις υπ' αριθμ. 313 και 314 εγκριτικές αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου. Ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Νέας Μάρκρης υπέβαλε όλες τις απαιτούμενες μελέτες, σύμφωνα με το ν. 2160, καθώς επίσης και όσες ζητήθηκαν κατά τη διάρκεια της πρώτης συνεδρίασης από την Επιτροπή Τουριστικών Λιμένων.

Έχει αποφανθεί και το Υπουργείο Πολιτισμού μετά από γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, με την οποία τίθεται ο όρος της καθαίρεσης των αυθαίρετων κατασκευών του υφιστάμενου λιμενοβραχίονα –γιατί έχει γίνει ένας αυθαίρετος λιμενοβραχίονας– δηλαδή πρόκειται στην ουσία για μετατροπή της χρήσης του υπάρχοντος λιμένα σε μαρίνα.

Η προτεινόμενη υπεράκτια λύση, όπως την είδα και προσωπικά, η δημιουργία δηλαδή νησίδας που τοποθετείται σε απόσταση εκατό μέτρα από την ακτή, θεωρήθηκε από το μαθηματικό μοντέλο της ακτομηχανικής μελέτης ως η ενδεδειγμένη λύση προκειμένου να μη δημιουργηθεί πρόβλημα στις υπόλοιπες εγκαταστάσεις της ακτής.

Από εκεί και έπειτα θεωρώ ότι γίνεται προσπάθεια η συγκεκριμένη μελέτη να διογκωθεί. Και το λέω αυτό γιατί το Υπουργείο Τουρισμού είναι πρόθυμο να συνεργαστεί προκειμένου η μελέτη αυτή να επανέλθει στην ορθή κλίμακα. Γιατί πιστεύουμε ότι θα πρέπει να γίνει σε τέτοια έκταση το έργο που να μπορεί και το σκοπό του να υλοποιηθεί αλλά και από την άλλη μεριά να μην έχει καμία απολύτως επίπτωση στο φυσικό περιβάλλον.

Θεωρούμε ότι πρέπει να τροποποιηθεί το μέγεθος αυτής της μελέτης, έτσι ώστε να υπάρξουν οι προϋποθέσεις που σας προανέφερα και πάνω σε αυτόν τον άξονα κινείται η νέα ηγεσία του Υπουργείου Τουρισμού.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, βλέπω ότι τα βρίσκετε όλα καλώς καμωμένα. Το ότι έρχεται το θέμα εκτός ημερησίας διατάξεως στο Δημοτικό Συμβούλιο Νέας Μάρκρης

τρεις μέρες πριν λήξει η θητεία της προηγούμενης Βουλής και με ψήφους δέκα προς εννέα παίρνεται μια απόφαση, το ότι αυτό υπογράφεται την τελευταία μέρα πριν φύγει η προηγούμενη κυβέρνηση, όλα αυτά είναι καλώς καμωμένα! Το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο είχε αποφασίσει «όχι» την πρώτη φορά. Άλλαξε ο Υπουργός και με τη νέα σύνθεση του Υπουργείου αποφασίστηκε ότι το έργο αυτό μπορεί να γίνει. Άλλαξε και η απόφαση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου. Ας μην ξεχνάμε ότι βρίσκεται στη θάλασσα του Μαραθώνα, που είναι ένας ενιαίος χώρος.

Εκτός όμως από αυτό, κύριε Υπουργέ, έχουμε στην Ελλάδα χιλιάδες νησιά, βραχονησίδες, δεκαπέντε χιλιάδες χιλιόμετρα ακτών. Πρέπει να κάνουμε ένα τεχνητό νησί, ένα τσιμεντένιο νησί με κάθετους τοίχους που για να εμποδίσουν τα ισχυρά θαλάσσια ρεύματα θα πρέπει να βάλουμε αυτά τα τσιμεντένια μπλόκια που είναι όπως τα αντιαρματικά του Στάλινγκραντ, για να μπορέσουμε έτσι να εμποδίσουμε τα κύματα; Νομίζετε ότι αυτό δεν θα έχει επιπτώσεις στην ακτή; Δείτε τι έγινε στο Ξυλόκαстро με τη μαρίνα που εφτιαξαν εκεί. Άλλαξε εντελώς η ακτογραμμή.

Από εκεί και πέρα όμως εμείς πιστεύουμε ότι αυτό είναι ένα έργο παράλογο, αντιαισθητικό, πολυδάπανο και δεν μπορούμε να φανταστούμε γιατί πρέπει να κάνουμε ένα τεχνητό νησί για να φτιάξουμε τριακόσιες θέσεις πάρκινγκ αυτοκινήτων μέσα στη θάλασσα, να ξοδέψουμε δισεκατομμύρια τη στιγμή που στον ίδιο χώρο πεντακόσιες χιλιάδες κάτοικοι δεν έχουν νοσοκομείο και τα λεφτά αυτά που χρειάζονται για να φτιαχτεί το τσιμεντένιο νησί θα ήσαν υπεραρκέτα για να φτιαχτεί ένα νοσοκομείο. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τι σκοπό εξυπηρετεί. Με αυτήν τη λογική θα μπορούσαμε να φτιάξουμε κι ένα μπαρ πάνω στην κορυφή του Τύμβου, γιατί όχι κι ένα καζίνο στην Ακρόπολη;

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι, όχι μόνο εμείς αλλά όλος ο ελληνικός λαός. Έχει αγανακτήσει η τοπική κοινωνία και να είστε σίγουροι ότι δεν θα το αφήσει έτσι να προχωρήσει. Πλην όμως πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από τη δικαιολογία ότι «το βρήκαμε δεδομένο και δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά». Έχετε όλη τη δυνατότητα να σταματήσετε ένα παράλογο, εξωφρενικό, εξοργιστικό, φαραωνικό έργο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Λεβέντη.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ (Υφυπουργός Τουρισμού): Κύριε συνάδελφε, όπως δήλωσα στην πρωτολογία μου, αυτή η κατάσταση βρέθηκε από εμάς ως υφιστάμενη και σας διαβεβαίω ότι έχει όλες τις προϋποθέσεις ως έργο.

Πέραν τούτου, εγώ πρώτος τοποθετούμενος είπα ότι εξετάζοντας τη συγκεκριμένη μελέτη τη βρήκα υπερμεγέθη και διογκωμένη...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ποιος θα ωφεληθεί;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ (Υφυπουργός Τουρισμού): ...και σας είπα ότι το Υπουργείο επανεξετάζει, για να μπορέσει να εντάξει τη μελέτη κατ' αρχήν στην ορθή κλίμακα υπό την έννοια πως βεβαίως...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ποια είναι η ορθή κλίμακα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ (Υφυπουργός Τουρισμού): Προσέξτε με λίγο. Βεβαίως, σύμφωνα με την ακτομηχανική μελέτη, το έργο κρίθηκε απαραίτητο με το «μαθηματικό τύπο» για να μην υπάρξουν προσαμμώσεις και να μην υπάρξει μια άναρχη κατάσταση. Έτσι τουλάχιστον τοποθετούνται τα υπεύθυνα όργανα της πολιτείας. Τώρα ο καθένας έχει την άποψή του. Όμως πρώτος εγώ σας είπα ότι εξετάζουμε αυτήν τη μελέτη για να την επαναφέρουμε στην ορθή της μορφή, διότι τη βρήκαμε πράγματι διογκωμένη. Είναι διογκωμένο το έργο σε σχέση με αυτό που μελετήθηκε.

Από εκεί και ύστερα να είστε βέβαιοι ότι το Υπουργείο Τουρισμού λειτουργεί κάτω από τη βάση της αιεφόρου ανάπτυξης και του σεβασμού του περιβάλλοντος. Εμείς δεν είμαστε εκείνοι οι οποίοι θεωρούμε πως μπορεί να γίνονται έργα τα οποία δεν

δένουν με το περιβάλλον και είναι άναρχα. Ένα συγκεκριμένο έργο αγκυροβολίου τουριστικών σκαφών θα πρέπει να είναι και καλαίσθητο και, αν θέλετε, να εξυπηρετεί την περιοχή και να την αναβαθμίζει τουριστικά.

Η αυθαίρετη κατασκευή που υπήρχε, οπωσδήποτε θα πρέπει να καθαιρεθεί. Από εκεί και πέρα θα επανεξετάσουμε τη μελέτη και να είστε βέβαιοι ότι είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε τις οποί-

εςδήποτε ενστάσεις, αφού αυτό θα γίνει σε συνεργασία και με τους τοπικούς φορείς και το δήμο και τον αναπτυξιακό σύνδεσμο. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περατώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση ψηφίστηκαν τα άρθρα από το 1 έως και το 39 του νομοσχεδίου ως μια ενότητα.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα υπόλοιπα άρθρα του νομοσχεδίου, δηλαδή τα άρθρα 40, 41, 42 και θα ψηφιστεί το ακροτελεύτιο άρθρο 43.

Πριν ξεκινήσει η συζήτηση θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό αν θέλει να κάνει καμία παρατήρηση.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Υπάρχει μια διόρθωση, κύριε Πρόεδρε, στο άρθρο 40 στην παράγραφο 1 στο υποσημείο 6 που αναφέρεται στο άρθρο 187Α που παρατίθεται στο άρθρο 40. Η παράγραφος ξεκινάει «Όποιος για να διευκολύνει την τέλεση πράξεως κατά τις παραγράφους 1 ή 4 παρέχει πληροφορίες ή υλικά μέσα κλπ.» και αντικαθίσταται ως εξής: «Όποιος για να διευκολύνει την τέλεση πράξεως κατά την παράγραφο 4 παρέχει πληροφορίες ή υλικά κλπ.». Παύει να υπάρχει αναφορά στην παράγραφο 1. Απαλείφεται η παράγραφος 1.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπεστήριξα μετά λόγου γνώσεως ότι η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου δεν κάνει σαφή υπαινιγμό περί αντισυνταγματικότητας συγκεκριμένων διατάξεων του νομοσχεδίου, γιατί ο κυρίαρχος αντίλογος, συζητούμενου του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είναι ότι υπάρχουν διατάξεις που πάσχουν αντισυνταγματικότητας και παραπέρα διατάξεις που προσβάλλουν κατοχυρωμένα ανθρώπινα δικαιώματα και από την ευρωπαϊκή σύμβαση δικαιωμάτων του ανθρώπου. Όμως εκείνο το οποίο σαφώς προκύπτει από την έκθεση -και έχει πολιτική σημασία- αφορά δύο ζητήματα επί των οποίων ουσιαστικά εδράζεται και η επεξεργασία του συγκεκριμένου επικρινομένου από την Αντιπολίτευση νομοσχεδίου.

Επισημαίνεται, λοιπόν, στην έκθεση ότι υπάρχει ένα πρόβλημα που χαρακτηρίζεται ως γραφειοκρατικό ποινικό δίκαιο. Πολύς φορές υιοθετούνται διατάξεις σε επίπεδο ευρωπαϊκών πολιτικών οργάνων -αναλόγως βέβαια και του προσεγγιζόμενου θέματος, εν προκειμένω ποινικής αξίας θέματος- και οι διασκέψεις που καταλήγουν σε τέτοια συμπεράσματα-καθοδήγηση -με την καλή του όρου έννοια- δεν συμπεριλαμβάνουν πρόσωπα, εν προκειμένω ποινολόγους, και ορίζουν κάποιες κατευθυντήριες αρχές, επί των οποίων ύστερα η κάθε έννομη τάξη πρέπει να προσαρμοστεί. Ένα ζήτημα είναι αυτό και επισημαίνεται στην αρχή της έκθεσης του Επιστημονικού Συμβουλίου.

Κατ' επέκτασιν ένα άλλο ζήτημα είναι ότι οι συγκεκριμένες αποφάσεις-πλαίσιο είναι τόσο συγκεκριμένες, προσεγγίζουν τα θέματα τόσο λεπτομερώς και είναι σαφές ότι τα περιθώρια της προσαρμογής -κατά τον τρόπο που εξ υπονοήθηκε από την Αντιπολίτευση- δεν υπάρχουν. Ως εκ τούτου λέει ότι αυτή η προσαρμογή εμπεριέχει εγγενείς αδυναμίες. Καταλήγει, λοιπόν, σ' αυτό το δεύτερο σημείο-επισήμανση η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου ότι σε κάποιες περιπτώσεις υιοθετούνται πραγματικά -αναπροτρέπτως, όμως- αφηρημένες έννοιες και ότι συνακόλουθα μπορούμε να έχουμε υπέρμετρη και υπερβολική διεύρυνση του αξιόποινου.

Όμως, έχει ένα φράγμα ο συλλογισμός του Επιστημονικού Συμβουλίου, ότι δηλαδή η δικαιοδοτική λειτουργία στην ελληνική πολιτεία είναι έτσι διαμορφωμένη που είναι βέβαιο ότι σε όσες τυχόν των περιπτώσεων προκύψει αυτό το ζήτημα ερμηνευτικά, θα υπάρξει τελεολογική συστολή. Είναι αυτό που είπα διαρκώς της συζήτησης ότι δεν αναζητείται μόνο το γράμμα του νόμου από τον ερμηνευτή του δικαίου, αναζητείται η αληθής βούληση του νομοθέτη.

Αυτά που επισημαίνω έχουν πολύ μεγάλη σημασία σε επίπεδο κατ' αρχήν -αν θέλετε- θεωρητικό. Εγώ τολμώ να το εξωτερικεύσω. Έχουν, λοιπόν, πολύ μεγάλη σημασία και για την παράγραφο 8 του άρθρου 40. Έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση σε συνέχεια περιεχομένου αποφάσεων-πλαίσιο που υιοθετήθηκαν ομόφωνα από τα κράτη-μέλη τον Ιούνιο του 2002 και βάσει με την παράγραφο 8 μια ερμηνευτική -εγώ έτσι τη χαρακτηρίζω- διάταξη ότι δεν συνιστά τρομοκρατική πράξη η πράξη στην τάδε παράγραφο του τάδε άρθρου -περιγραφόμενη λεπτομερώς- αν τηρούνται κάποιες προϋποθέσεις. Και ακολουθώντας αναγράφει τις προϋποθέσεις, υπό τις οποίες δεν συνιστά τρομοκρατική πράξη.

Όμως, τόσο στο προοίμιο της απόφασης-πλαίσιο όσο και στην αιτιολογική έκθεση γίνεται μνεία -και θα έλεγα ως νομικός ότι και μόνο αυτή η μνεία καταδεικνύει την υπέρμετρη ευαισθησία από πλευράς Κυβέρνησης- ώστε και σε γραμματικό επίπεδο να διασφαλίσει τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Εκτιμώ ως νομικός ότι εκ περισσού μπορεί να θεωρηθεί αυτή η συγκεκριμένη διάταξη. Διότι δεν μπορεί να πιθανολογηθεί ότι ο ερμηνευτής του δικαίου αύριο-μεθαύριο υπαρχουσών κάποιων περιστάσεων από αντικειμενικής πλευράς, όταν θα έλθει να ερμηνεύσει το νόμο, θα θεωρήσει από πλευράς υπάρξεως υποκειμενικού στοιχείου ότι αυτές οι συγκεκριμένες πράξεις -όταν γίνονται χάριν προστασίας, διαφύλαξης του πολιτεύματος ή συγκεκριμένων δικαιωμάτων ή όταν είναι προφανές ότι δεν εκδηλώνονται για να ανατραπούν πολιτικές δομές- είναι τρομοκρατικές. Δεν νομίζω ότι κανείς θα αποδεχθεί καλοπίστως και επί της ουσίας ότι ο ερμηνευτής του δικαίου σε τέτοιες πράξεις θα καταλήξει εύκολα να πει για μια πράξη που δεν είναι τρομοκρατική ότι είναι τρομοκρατική.

Να είμαι πιο συγκεκριμένος. Το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου το οποίο συζητούμε, προκύπτει ως υποχρέωση μετά και από διεθνείς υφιστάμενες νεότερες, χειρότερες και δυσμενέστερες εξελίξεις που αναμφισβήτητα οδήγησαν και την Ευρωπαϊκή Ένωση να επαναπροσεγγίσει το θέμα. Ομοίως προκύπτουν και αυτές οι συγκεκριμένες διατάξεις κατ' αρχήν του άρθρου 40 που υιοθετεί έναν κοινά προσδιοριζόμενο πλέον σε μεγάλο ποσοστό ορισμό της τρομοκρατικής οργάνωσης αυτών των συγκεκριμένων εγκληματικών πράξεων.

Αυτή, λοιπόν, η αναγκαιότητα που προέκυψε εκ των υστέρων και αυτή η προσέγγιση που γίνεται και υιοθετείται από το ελληνικό δίκαιο είναι καθ' ημάς -και φαντάζομαι και κατά την Αντιπολίτευση στο μέγιστο βαθμό- ευπρόσδεκτη και κρίνεται θετικά υπό την έννοια -και αναλύεται στην έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου- ότι προσδιορίζονται πλέον πράξεις, οι οποίες δεν είναι απόλυτα ταυτισμένες με το οργανωμένο έγκλημα.

Και είναι γνωστό ότι με τον προηγούμενο νόμο, πέραν του τι είχε ως επιγραφή για κάποιους συγκεκριμένους λόγους -να μην τους αναλύω, γιατί υπέκρυπταν και πολιτική ουσία- είναι, λοιπόν, γνωστό και βέβαιο ότι το άρθρο 187 όπως τότε διορθώθηκε, δεν περιλαμβάνει κάποιες εκ των πράξεων, που τώρα προβλέπονται. Και σωστά προβλέφθηκαν σε επίπεδο ευρωπαϊκό και ήταν ανάγκη αυτές οι συγκεκριμένες πράξεις να προβλεφθούν. Και σε ορισμένες των περιπτώσεων βεβαίως προβλέπεται και επαυξημένη ποινή.

Δεν κάνει τίποτε άλλο το νομοσχέδιο, λοιπόν, παρά υιοθέτηση κάποιων αποφάσεων, με τις οποίες εγγενείς αδυναμίες, που δεν είναι δυνατόν, όμως, να υπερβούμε. Νομίζω ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που υιοθετεί τη συγκεκριμένη απόφαση προσδιορίζει κάποιες αυτοτελείς πράξεις. Επαπειλούνται κάποιες πρόσθετες προσαυξημένες ποινές, δεν μπορούσε, όμως, να γίνει και αλλιώς. Και βεβαίως αυτές οι αυτοτελείς πράξεις είναι αναμφισβήτητα αυτοτελείς με την έννοια ότι δεν προβλεπόταν η χρηματοδότηση ή η διεύθυνση τρομοκρατικής οργάνωσης από την προηγούμενη διάταξη ούτε προβλεπόταν ο παρέχων πληροφορίες, υλικά μέσα ή άλλη συνδρομή σε τέτοιες ομάδες.

Και βεβαίως κάνει και μια επιμήκυνση του χρόνου της παραγραφής από είκοσι σε τριάντα χρόνια. Δηλαδή, η προσαυξημένη απαξία αυτών των συγκεκριμένων πράξεων δικαιολογητικά δεν μπορεί να διαμορφώσει αυτήν τη συγκεκριμένη διάταξη;

Πρέπει να λέμε ότι ατονεί η ποινική αξίωση της πολιτείας σε είκοσι χρόνια για τέτοιες πράξεις και ότι η πρόβλεψη για τριάντα χρόνια δεν ξέρω ποια αρχή αντιστρατεύεται, όταν δεν έχει μάλιστα και αναδρομικότητα;

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η νομοθετική παρέμβαση σε εκπλήρωση διεθνούς δέσμευσης, ως γίνεται, με τις όποιες εγγενείς αδυναμίες, που δεν μπορούν να υπερπηδηθούν, καλώς μπαίνει κατά τον τρόπο που μπαίνει. Όσον αφορά την ευθύνη των νομικών προσώπων υπάρχουν και άλλες διατάξεις σχετικές και πάντως προσδιορίζεται ότι το υπαίτιο πρόσωπο πρέπει να έχει διευθυντική εξουσία, είτε ενεργεί ατομικά είτε ως μέλος διοίκησης.

Τέλος όσον αφορά τις θεσπιζόμενες προσθέτως διατάξεις δικονομικού δικαίου και αυτές είναι επιβεβλημένες με την έννοια ότι το προστιθέμενο πλέον άρθρο 187α' δεν μπορεί παρά να εμπεριέχει τις πρόσθετες εγγυήσεις, που εμπεριέχει και το άρθρο 187 από πλευράς τέτοιων δικονομικών μέτρων. Η επέκταση, λοιπόν, του DNA ή η προστασία των μαρτύρων ή η εκδίκαση όχι από μεικτό ορκωτό δικαστήριο είναι επιβεβλημένες χάριν ενότητας του συγκεκριμένου κεφαλαίου και της καλής νοσημένης σκοπιμότητας στο συγκεκριμένο ζήτημα που συζητάμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Τσιπλάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις θεμάτων όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων».

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα συζητώντας αυτό το δεύτερο και πολύ σοβαρό κεφάλαιο του νομοσχεδίου να διατυπώσω τις εξής παρατηρήσεις και ταυτόχρονα επιφυλάξεις μου.

Κύριε Υπουργέ, σας είχα πει στη συζήτηση στην επιτροπή ότι από το άρθρο 187α' κακώς έχει αφαιρεθεί –ή έστω αντίστοιχα δεν έχει προστεθεί– και το αδίκημα της εμπορίας ανθρώπων, που προβλέπεται από το άρθρο 323α' του Ποινικού Κώδικα, αφού κατά την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού τιμωρείται η εξαναγκαστική ή απατηλή στρατολόγηση ανηλίκων με σκοπό τη χρησιμοποίησή τους σε ένοπλες συγκρούσεις, πράγμα που μπορεί να τελεστεί και από τρομοκράτες και εν πάση περιπτώσει είναι ένα αδίκημα που σχετίζεται με την όλη φιλοσοφία και το πνεύμα αυτού του νομοθετήματος που επιχειρούμε.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι κάθε προσπάθεια να διατυπώσει κανείς ένα πλήρη ορισμό της τρομοκρατίας είναι εκ προοιμίου καταδικασμένος ως ατυχής, τουλάχιστον γι' αυτούς που μπορούν να αρθρώσουν περισσότερες από μια κριτικές. Κι αυτό γιατί πραγματικά είναι μια έννοια η οποία εμπεριέχει πολλές άλλες, αν θέλει κανείς να δώσει ένα τελικό κείμενο, το οποίο θα έχει και μια αυστηρή μαθηματική προσαρμογή και εφαρμογή. Αυτό, λοιπόν, είναι ασφαλώς δύσκολο και αυτή είναι μια παρατήρηση, την οποία οφείλουμε να κάνουμε με γενναιοδωρία και να τονίσουμε ότι κατανοούμε τη δυσκολία του όλου εγχειρήματος.

Ωστόσο αυτό δεν μας εμποδίζει και πάλι να εκφράσουμε τις αντιρρήσεις μας και, εν πάση περιπτώσει, αν όχι τις αντιρρήσεις μας να αναδείξουμε τον προβληματισμό μας ότι οι αόριστοι όροι και οι αόριστες έννοιες που εμφορούν είναι πραγματικά ένα πρόβλημα το οποίο, κατά μας, διευρύνει επικίνδυνα τα όρια του αξιοποιήσιμου. Πότε βλάπτεται σοβαρά μια χώρα και πότε όχι; Πότε εκφοβίζεται σοβαρά ένας πληθυσμός και πότε όχι; Πώς διακρίνεται ο πληθυσμός από ένα σύνολο άλλου πληθυσμού; Είναι νομίζω ερωτήματα τα οποία ασφαλώς μας προβληματίζουν όλους και ασφαλώς θα προβληματίσουν και στο μέλλον τους εφαρμοστές του δικαίου.

Μια άλλη παρατήρηση την οποία θέλω να κάνω είναι η περίπτωση που αντιμετωπίζει τα ζητήματα της συρροής. Η προσθήκη του εδαφίου 2 στην παράγραφο 1 του άρθρου 187. Έτσι έχουμε μια ανατροπή του θεσμού της κατ' ιδέαν συρροής, όταν

έχει επέλθει ως αποτέλεσμα των αντιτρομοκρατικών ενεργειών ο θάνατος με αποτέλεσμα να προσχωρούμε στη πραγματική συρροή. Αυτό δημιουργεί οπωσδήποτε κάποιες ανατροπές και κάποιους τριγμούς στα μέχρι τώρα ισχύοντα. Βεβαίως κατανοούμε ότι η ανθρώπινη ζωή έχει μια πολύ μεγάλη σημασία και επομένως όσες ανθρώπινες ζωές –δυστυχώς– χάνονται, ταυτόχρονα τόσα έννομα αγαθά στο έννομο αγαθό της ζωής υπάρχουν. Αυτό το είχαν ασφαλώς υπόψη τους και οι συντάκτες του Ποινικού Δικαίου που δεν προέβλεψαν μια τέτοια ανατροπή. Δημιουργείται ένας μεγάλος προβληματισμός αν αυτό θα ακολουθηθεί σε άλλα αδικήματα τα οποία έχουν κι αυτά ένα σοβαρό χαρακτήρα απώλειας σ' ένα σοβαρό τραυματισμό, σε μια σοβαρή βλάβη της υγείας ή του σώματος που δεν φθάνει μέχρι το θάνατο. Επέρχεται οπωσδήποτε, θα έλεγε κανείς, μια διάσταση και μια ούτως ειπείν ανωμαλία η οποία πραγματικά δημιουργεί προβλήματα.

Ένα άλλο ζήτημα το οποίο θα ήθελα να θέσω είναι οι επιφυλάξεις τις οποίες ήδη έχω εγείρει όσον αφορά την παράγραφο 2 του πρώτου άρθρου που συζητούμε όπου όποιος, με εξαίρεση των περιπτώσεων που ορίζονται στην παράγραφο 8, απειλεί σοβαρά με την τέλεση του κατά την παράγραφο 1 εγκλήματος και προκαλεί τρόμο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.

Νομίζω ότι έχουμε μια υπέρμετρη ποινικοποίηση ενός αδικήματος που στην εφαρμογή του μπορεί να δημιουργήσει πολλά προβλήματα, συγχύσεις και να εγερθούν παρερμηνείες. Νομίζω ότι δεν είναι κανείς δύσπιστος ή δεν είναι κανείς τοποθετημένος έτσι ώστε να βρει σώνει και καλά ελαττώματα στο νόμο που μας φέρνουν να ψηφίσουμε, όταν θα σας πει ότι μπορεί έτσι να ποινικοποιούνται ακραία φρονήματα, ακραίες απόψεις οι οποίες πολλές φορές μπορεί να εκφέρονται και με σοβαρότητα, αλλά και χάριν αστεϊσμού και που, θα έλεγε κανείς, προσκρούουν σ' ασαφή όρια τότε θα φθάσουν στην εφαρμογή τους. Δηλαδή, τότε αυτός που εκστομίζει αυτήν την περιβόητη απειλή την εννοεί πραγματικά ή δεν τη λέει για να εκφράσει ένα φρόνημά του ή –το ξανατονίζω και πάλι– το λέει χάριν αστεϊσμού. Νομίζω ότι με αυτόν τον τρόπο τροχοδρομούμε ένα όχημα ούτως ώστε πολύ εύκολα να ποινικοποιούνται ακραίες πολιτικές απόψεις.

Επίσης θέλω να πω ότι οφείλουμε να χαιρετίζουμε τη διάθεσή σας –πράγμα που κάνατε χθες– να προσθέσετε στην παράγραφο 8 αυτό που σας είπαμε στην επιτροπή. Δηλαδή, αν εκδηλώνεται ως δράση υπέρ της ελευθερίας με την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 2. Ίσως είναι η μόνη παρατήρηση απ' όσες σας κάναμε που τη δεχθήκατε και οφείλουμε να το σημειώσουμε.

Όσον αφορά το ζήτημα της έμπρακτης μετάνοιας –να το βαφτίσω έτσι– το οποίο πραγματεύεται το συγκεκριμένο άρθρο στη σελίδα 65, θέλω να πω το εξής.

Ο Ποινικός μας Κώδικας, απ' ότι το έχω εγώ φιλοσοφήσει και μελετήσει και νομίζω όλοι οι νομικοί και όχι μονάχα οι νομικοί, αλλά και αυτοί που θεωρούν την έμπρακτη μετάνοια σαν έναν ουσιαστικό θεσμό που συμβάλλει στην εξιχνίαση αδικημάτων, θεωρεί ότι αυτό έχει δυο συνισταμένες.

Η μία συνισταμένη είναι ότι κάνει τον κατηγορούμενο καλύτερο υπό την έννοια ότι πραγματικά έχει μετανοήσει γι' αυτό το οποίο έχει κάνει. Η άλλη συνισταμένη είναι βοηθάει στην εξάρθρωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ακόμα δύο, τρία λεπτά.

Όμως, για όλα αυτά τα ζητήματα ο Ποινικός μας Κώδικας έχει μία κεφαλαιώδη αρχή, κύριε Υπουργέ. Λέει «όταν με τη θέλησή του συμβάλλει». Αυτό θα μπορούσε να αποσοβηθεί, αν βάλατε τουλάχιστον τη φράση «μπορεί να απαλλάσσεται» ή «μπορεί να μην ασκηθεί ποινική δίωξη». Να αιματοκυλά δηλαδή κάποιος τον κόσμο, να δημιουργεί δεκάδες χιλιάδες αδικήματα και όταν βρίσκεται προ της ευθύνης του νόμου να του επιβληθούν όλες αυτές οι βαριές ποινές, να λέει ένα «μετανοώ», να «δίνει» άλλους δυο και να απαλλάσσεται από κάθε ποινή.

Εγώ δεν βρίσκω άλλη σκέψη να πω παρά το ότι προσχωρούμε με σώνει και καλά στο «χαφιεδισμό», ότι του δίνουμε μόνο

αυτήν την κατεύθυνση και αναιρούμε όλα τα άλλα ζητήματα. Ύστερα θα τιμωρείται με ελαφρυντικά όταν κάνει ορισμένες άλλες πράξεις και θα του δίνεται και αναστολή τρία έως δέκα χρόνια. Και αν έχει ληστέψει κάποιον ή αν έχει σκοτώσει κάποιον; Όλοι αυτοί που έχουν υποστεί μείωση των αγαθών τους πώς θα αντιμετωπίζονται, κύριε Υπουργέ, αυτήν την επιείκεια;

Τέλος, επειδή δεν προλαβαίνω λόγω χρόνου, θέλω να αναφερθώ στο άρθρο 41, το οποίο λέει ότι αν κάποιο κατώτερο στέλεχος τελεί για λογαριασμό μίας επιχείρησης –από αμέλεια ανώτερου στελέχους ή διευθυντικού στελέχους της επιχείρησης– κάποια πράξη που σχετίζεται με την τρομοκρατία, τότε θα τιμωρείται η επιχείρηση με πρόστιμο, κλπ. Εγώ, λοιπόν, αυτό το πράγμα δυσκολεύομαι να το κατανοήσω. Πώς δηλαδή ένα κατώτερο στέλεχος που εκ των πραγμάτων δεν έχει σύνδεση με τη δομή και τη διεύθυνση της διοίκησης και μάλλον λειτουργεί κάθε φορά με εντολές που του δίνουν, θα μπορεί να κάνει μία πράξη που από αμέλεια δεν την προέβλεπε το ανώτερο στέλεχος; Ή την προέβλεπε το ανώτερο στέλεχος και του έδωσε κατεύθυνση και μόνο τότε θα τιμωρείται;

Δυστυχώς, λοιπόν, αυτό το «από αμέλεια» εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω. Εκτός αν θέλουμε να βάλουμε μηχανισμούς μέσα στις εταιρείες και τις επιχειρήσεις, ούτως ώστε να παρακολουθούνται οι εργαζόμενοι και να περιστέλλονται τα εργασιακά τους δικαιώματα. Μόνο μ' αυτήν την έννοια εγώ θα μπορούσα να καταλάβω μία τέτοια διάταξη ότι εξυπηρετεί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είχαμε ασκήσει την κριτική μας στο άρθρο 40 και την εντοπιζαμε κυρίως στο ότι οι έννοιες οι οποίες χρησιμοποιούνται είναι αόριστες και ρευστές και, κατά συνέπεια, είναι δεκτικές ποικίλων ερμηνειών ή και σκοπιμοτήτων. Είναι προφανές, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ότι αναφέρομαι σε διατυπώσεις, όπως για παράδειγμα «πράξεις που είναι δυνατόν να βλάψουν σοβαρά μία χώρα ή ένα διεθνή οργανισμό, με σκοπό να εκφοβίσουν σοβαρά έναν πληθυσμό». Οι έννοιες αυτές πραγματικά δεν οριοθετούν κάτι το συγκεκριμένο, με αποτέλεσμα να δημιουργούν τεράστιο πρόβλημα, ένα ευρύ πλαίσιο ερμηνειών και –επαναλαμβάνω– ερμηνειών σκοπιμοτήτων.

Κύριε Υπουργέ, τα όσα σας είπαμε δεν τα είπαμε μόνο εμείς. Έρχεται και η Επιστημονική Επιτροπή και επαναλαμβάνει, κύριε Ταυπάκη, αυτά τα οποία από τη Διαρκή Επιτροπή είχαμε επισημάνει. Είναι αναγκαίο να αναφερθώ στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής για να διαπιστώσετε ότι και στο κεφάλαιο αυτό έχει αιτιάσεις περίπου όμοιες μ' εκείνες που διατυπώσαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι λέει η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής; «Ειδικότερα, από αοριστία πάσχει η παρμένη από την απόφαση-πλαίσιο πρόβλεψη ότι η ειδοποιός διαφορά μεταξύ των κοινών εγκλημάτων του καταλόγου του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα και της τρομοκρατίας έγκειται στο ότι η τελευταία στοιχειοθετείται, όταν τα πρώτα τελούνται αφ' ενός με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες που είναι δυνατόν να βλάψουν σοβαρά μία χώρα ή ένα διεθνή οργανισμό και σωρευτικά, με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσει παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχει απ' αυτήν ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές δομές μίας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού».

Ακούστε, κύριε εισηγητή της Πλειοψηφίας. Εν προκειμένω, η –πλαίσιο προβαίνει σε αόριστη χρήση αορίστων εννοιών. Επομένως δεν είναι ο δικός μας λόγος που αναδεικνύει αυτήν την αοριστία, αλλά έρχεται και η ίδια η Επιστημονική Επιτροπή, με ταυτόσημο λόγο, να προειδοποιήσει την Εθνική Αντιπροσωπεία «προσέξτε, εδώ έχουμε αόριστη χρήση αορίστων εννοιών». Εμφιλοχωρεί δηλαδή το ενδεχόμενο υπερβολικής διεύρυνσης του αξιοποιήσιμου, που, όμως, δύναται να περισταλεί με τελεολογική συστολή, όταν γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η τελεολογική ερμηνεία, όσο και η συστολή, δεν οριοθετείται από το νόμο,

αλλά είναι υπόθεση η οποία εναπόκειται στην κρίση των δικαστηρίων.

Αλλά καλό είναι –θα συμφωνήσετε– ο νομοθέτης να είναι συγκεκριμένος, να είναι ορισμένος και να μην αφήνει τα περιθώρια αυτά που αφήνει η συγκεκριμένη διατύπωση. Βεβαίως υπάρχει και η ρήτρα της παραγράφου 8 του άρθρου 40, με την οποία επιχειρείται να οριστεί, τι δεν συνιστά τρομοκρατική πράξη.

Και πάλι η Επιστημονική Επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –για να αντιληφθείτε ότι δεν έχουμε καμία προκατάληψη, όταν υποστηρίζουμε αυτά που υποστηρίζουμε– έρχεται επίσης με ταυτόσημο λόγο, για να προειδοποιήσει και πάλι την Εθνική Αντιπροσωπεία, λέγοντας ότι ως αντίβαρο στην υπερβολική διεύρυνση του αξιοποιήσιμου, επιχειρεί να λειτουργήσει η διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 187Α' του Ποινικού Κώδικα.

Με τη ρύθμιση αυτή δεν τίθεται λόγος άρσης του αδικού, αλλά δηλώνεται ότι δεν συντρέχει η επιβαρυντική περίπτωση της τρομοκρατικής δραστηριότητας. Αλλά και αυτής της διατάξεως η εφαρμογή συνοδεύεται από ζητήματα αοριστίας.

Η Επιστημονική Επιτροπή τα λέει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πότε παραδείγματος χάρι, είναι θεμελιώδης η συνδικαλιστική ελευθερία και πότε όχι; Είναι το ερώτημα που υποβάλαμε, απευθυνόμενοι προς τον κύριο Υπουργό και χθες και προχθές. Και αν υποθεθεί ότι η διάταξη δεν θεωρεί ως τρομοκρατία –και ορθά– τον αποκλεισμό μιας οδού από συνδικαλιστές αγρότες, ανταποκρίνονται στο κοινωνικό στερεότυπο του τρομοκράτη οι φιλαθλοι εκείνοι που αποκλείουν την ίδια οδό, επειδή το ποδοσφαιρικό σωματείο τους αδικήθηκε βαθμολογικά; Αυτά είναι τα ερωτήματα της Επιστημονικής Επιτροπής που επιβεβαιώνουν το αληθές του δικού μας ισχυρισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αοριστία η οποία υπάρχει εγκυμονεί πάρα πολλούς κινδύνους. Εμείς τους επισημαίνουμε. Από εκεί και πέρα, η Εθνική Αντιπροσωπεία ας αναλάβει τις ευθύνες της. Εμείς υποστηρίζουμε ότι θα τα βρει μπροστά όλα αυτά τα ζητήματα η ελληνική κοινωνία και τότε θα τρέχουμε πίσω από τα γεγονότα. Και θα τα βρει μπροστά η ελληνική κοινωνία, διότι έχουμε εξελίξεις και στο επίπεδο της ευρωπαϊκής πραγματικότητας και στο επίπεδο της παγκόσμιας πραγματικότητας.

Και όλα αυτά τα οποία συντελούνται στο επίπεδο το θεσμικό, αποτελούν απαράδεκτες υποχωρήσεις, όπως για παράδειγμα απαράδεκτη υποχώρηση του δικαίου μας είναι αυτό που εισηγείται –και θα θεσμοθετηθεί, από ό,τι αντιλαμβάνομαι– το άρθρο 41. Δηλαδή όχι υποκειμενική ευθύνη για να κριθεί κάποιος υπάιτιος, αλλά αντικειμενική ευθύνη. Ως εκ της θέσεως κάποιου ως υπαλλήλου σ' ένα νομικό πρόσωπο είναι δυνατόν, έστω και αν ενεργεί αμελώς, να του αναγνωρισθούν πράξεις και να του αποδοθούν πράξεις τρομοκρατία. Όλα αυτά είναι ζητήματα τα οποία δεν πρέπει να διαφεύγουν της προσοχής μας και του ενδιαφέροντός μας.

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα επαναλάβω τα όσα έχω πει και στη Διαρκή Επιτροπή και κατά τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Είναι προφανές ότι εκείνο που επισημαίνουμε και σήμερα είναι ότι η αοριστία αυτή ανοίγει κερκόπορτα. Επικίνδυνα την ανοίγει –για τις ατομικές ελευθερίες και τα δικαιώματα του ανθρώπου– και καταπιφίζουμε όλα τα άρθρα του κεφαλαίου που συζητάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Καμμένος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, απορεί κανείς, αν δει την αντίθεση Βουλευτών ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κατά των συγκεκριμένων άρθρων και των διατάξεων και απορεί κανείς, για ποιο λόγο; Διότι αυτές ακριβώς τις διατάξεις τον Ιούνιο του 2002 τις ανακοίνωσε ο τότε Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, επισήμως στις εφημερίδες, ως διατάξεις, οι οποίες θα περιέλθουν σε νομοσχέδιο που θα φέρει στη Βουλή, το περίφημο νέο αντιτρομοκρατικό. Άραγε, γιατί αυτήν τη στιγμή υπάρχει αυτή η κριτική στην Κυβέρνηση; Αλλάζουμε ύφος επειδή ήρθαμε στην Αξιωματική Αντιπολιτεύση;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Μεγάλες ανακοινώσεις και μεγάλα λόγια ακούγαμε, όταν οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ έβγαιναν από το State Department, όταν επισκεπτόντουσαν το Λάγκλει στη CIA, όταν συναντιόντουσαν με τον αρχηγό του FBA ή όταν μιλούσαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έλεγαν για τις προσπάθειες της χώρας για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, όταν προανέγγελλαν όλα αυτά τα μέτρα που σήμερα έρχεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με καθυστέρηση δυο χρόνια να ψηφίσει. Γιατί, λοιπόν, αυτή η αντίδραση; Γιατί το ΠΑΣΟΚ συνεχίζει την πολιτική των δύο ταχυτήτων;

Άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεγάλη κριτική για το θέμα της ενισχύσεως και της αποποινικοποίησης εκείνων που συμβάλλουν στη σύλληψη τρομοκρατικών οργανώσεων. Και προκύπτουν συγκεκριμένα ερωτήματα. Τι συνέβη ακριβώς με το θέμα του ΕΛΑ; Γιατί υπήρξαν άτομα, τα οποία υπήρχαν στη δικογραφία και ουδέποτε παραπέμφθηκαν στο δικαστήριο για να δικαστούν; Γιατί δεν έγινε ποτέ χρήση των αρχείων που προήλθαν από τη γερμανική Βουλή και που ανέφεραν συγκεκριμένα ονόματα και γιατί εκ των κατηγορουμένων που θα έπρεπε να είναι κατηγορούμενοι, δεν κάθισαν καν στο δώλιο; Μήπως επειδή τέτοιου είδους συμφωνίες ενεργοποιήθηκαν μυστικά, χωρίς να τηρηθεί ο νόμος; Και αν είναι έτσι, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει υποχρέωση να ρίξει άπλετο φως.

Την Παρασκευή πριν από τις εκλογές υπήρχαν ακόμη και συναντήσεις εντεταλμένων δικαστικών λειτουργών στα γραφεί της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, προκειμένου να γίνει τι; Να υπάρξουν συμφωνίες σιωπής; Αυτά θα πρέπει να τα εξετάσετε, όπως θα πρέπει επίσης να εξεταστεί, κύριε Υπουργέ, και το θέμα των επικηρύξεων. Για τη 17η Νοέμβρη υπήρχαν αρκετά δισεκατομμύρια δραχμές επικηρύξεις, οι οποίες είχαν προαναγγελθεί και από την Ελληνική Κυβέρνηση, αλλά και από ξένες κυβερνήσεις. Πριν από λίγο καιρό ειπώθηκε ότι θα δοθούν χρηματικά ποσά σε αξιωματικούς αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας. Εν συνέχεια κάποιοι, οι οποίοι εργάστηκαν σοβαρά, βραβεύτηκαν απλώς με μία εύφημο μνεία. Μέσα σε λίγες ημέρες η διαταγή για την εύφημο μνεία και η καταβολή των χρηματικών ποσών απεσύρθη. Το ερώτημα είναι: Όλα αυτά τα δισεκατομμύρια δραχμές των επικηρύξεων που θεσμοθετήσαμε εδώ στο Κοινοβούλιο, πού ακριβώς πήγαν;

Εγώ θα ήθελα να ζητήσω επισήμως από το Υπουργείο της Δικαιοσύνης να ενημερωθεί η Βουλή ποιοι πήραν τα χρήματα από τις επικηρύξεις της 17 Νοέμβρη και του ΕΛΑ. Πού πήγαν αυτά τα ποσά; Να ενημερωθεί ο ελληνικός λαός και αν για την προστασία των μαρτύρων δεν πρέπει να ειπωθεί, ας ειπωθεί τουλάχιστον για εκείνους, οι οποίοι προσπάθησαν -για τους Έλληνες αξιωματικούς- και έφεραν σε πέρας αυτές τις επιχειρήσεις. Να ειπωθεί, λοιπόν, αν εδόθησαν τα χρήματα αυτά, πού εδόθησαν και πώς εδόθησαν.

Η τρομοκρατία εξελίσσεται και εξελίσσεται πολύ πιο γρήγορα σε σχέση με την αντιτρομοκρατία. Βεβαίως και οι διατάξεις που φέρνουμε είναι διατάξεις απαραίτητες, προκειμένου να θωρακιστεί το κράτος και η πολιτεία για την αντιμετώπιση αυτού εδώ του φαινομένου. Ίσως να χρειαστεί πολύ σύντομα να φέrouμε και άλλες διατάξεις, προκειμένου να θωρακίσουμε το κράτος και την πολιτεία.

Έχουμε τα τελευταία δύο παραδείγματα. Το παράδειγμα της 11ης Μαρτίου. Την 11η Μαρτίου στη Μαδρίτη δεν χρησιμοποιήθηκαν πυροκροτητές. Ενεργοποιήθηκαν οι εκρηκτικοί μηχανισμοί στο τρένο, με αποτέλεσμα να έχουμε εκατοντάδες νεκρούς, μέσω κινητών τηλεφώνων από δεκατρείς διαφορετικές χώρες του κόσμου.

Δεν προβλέπουμε σε καμία διάταξη, ακόμα και των διατάξεων που φέρνετε εδώ, το πώς θα θωρακιστεί το κράτος σε σχέση με νομοθεσία που έχει να κάνει με τις νέες τεχνολογίες. Στην Κωνσταντινούπολη π.χ. αντί να χρησιμοποιηθούν εκρηκτικά, δεν χρησιμοποιήθηκε ούτε πλαστική ύλη ούτε δυναμίτιδα, χρησιμοποιήθηκαν φορτία λιπασμάτων τα οποία βρίσκονταν μέσα στα φορτηγά που χτυπήσανε τις εγκαταστάσεις του Ηνωμένου

Βασιλείου, με αποτέλεσμα να έχουμε, από κύπημα της Αλ Κάϊντα, πάρα πολλούς νεκρούς.

Η ελληνική νομοθεσία ακόμα δεν έχει προσαρμοστεί και βεβαίως είμαστε υποχρεωμένοι να την προσαρμόσουμε. Η Ελληνική Αστυνομία στο πρόγραμμα για την προστασία των Ολυμπιακών Αγώνων και συγκεκριμένα στο πρόγραμμα «ΠΟΛΙΔΕΥΚΗΣ» έχει προβλέψει όλες αυτού του είδους τις απειλές.

Κλείνοντας θα ήθελα να ζητήσω να υπάρχει μία ανοχή και μία σύμπνοια του συνόλου των συναδέλφων από όλα τα κόμματα, προκειμένου να μπορέσουμε να θωρακίσουμε τη χώρα με μία νέα νομοθεσία, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε μία μεγάλη παγκόσμια απειλή που είναι η τρομοκρατία.

Η εσωτερική τρομοκρατία, μετά από τις δίκες της «17 Νοέμβρη» και του ΕΛΑ, σίγουρα έχει περιοριστεί. Δεν έχει εξαλειφθεί ίσως εντελώς, διότι αυτά αναφέρουν οι διεθνείς ειδήσεις, αλλά βεβαίως δεν υπάρχει ο κίνδυνος που υπήρχε στο παρελθόν από τη «17 Νοέμβρη» και τον ΕΛΑ. Υπάρχει ο κίνδυνος από μικρές ομάδες αναρχικών που λειτουργούν αυτόνομα και ίσως από κάποιους θύλακες οργανώσεων που δεν μήκε το μαχαίρι βαθιά, γιατί υπήρχαν κάποιοι άλλου είδους συμφέροντα. Υπάρχει, όμως, η διεθνής απειλή, ομάδες εξτρεμιστών από τα Βαλκάνια, οι οποίες στο παρελθόν χρησιμοποίησαν την τρομοκρατία για να ανατρέψουν καθεστηκία τάξη στο Κόσσοβο και ίσως θα προσπαθήσουν κάποια στιγμή να βρεθούν στη χώρα μας για να δημιουργήσουν ανωμαλία.

Είμαι βέβαιος ότι τα μέτρα τα οποία έχουν ληφθεί από την Κυβέρνηση, αλλά και από το σύνολο της ελληνικής πολιτείας τον τελευταίο καιρό ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων θα αποτρέψουν τέτοιου είδους ενέργειες και θα κάνουμε τους πιο ασφαλείς Ολυμπιακούς Αγώνες. Το θέμα, όμως, της ασφάλειας, δεν τελειώνει με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Από εκεί και πέρα είμαστε υποχρεωμένοι όλοι να δημιουργήσουμε ένα μέτωπο κατά της τρομοκρατίας. Η τρομοκρατία απειλεί όλους. Τα θύματα της Αλ Κάϊντα στη Νέα Υόρκη, στη Μαδρίτη, στην Κωνσταντινούπολη δεν ήταν επώνυμοι, ήταν ανώνυμοι πολίτες, οι οποίες βρισκότουσαν εκείνη τη στιγμή στο σημείο που έγινε η τρομοκρατική ενέργεια.

Δεν υπάρχουν παραδοσιακοί φίλοι για τους τρομοκράτες. Η Κωνσταντινούπολη κτυπήθηκε όταν στην κυβέρνησή της υπήρχε ένα κόμμα το οποίο αυτοαποκαλείται ισλαμικό και στην περίοδο του ραμαζανιού. Αυτές, λοιπόν, οι θεωρίες περί ιστορικών φιλιών, άρα αποφυγής στόχων σχετικά με την Ελλάδα, δεν ισχύουν. Θα πρέπει όλοι μαζί, λοιπόν, τα κόμματα, ο λαός και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, να δημιουργήσουμε μέτωπο για να θωρακίσουμε τη χώρα, προστατεύοντας βεβαίως τα δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την τρομοκρατία.

Θέλω να κλείσω, κύριε Υπουργέ, συμφωνώντας απόλυτα με τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, σχετικά με το θέμα της εμπορίας ανθρώπων. Ήδη στον Οργανισμό για την Ασφάλεια και Συνεργασία στην Ευρώπη, όπου έχω την τιμή να είμαι Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Πολιτικών Υποθέσεων και Ασφάλειας, το θέμα της εμπορίας ανθρώπων θεωρείται ένα από τα κορυφαία θέματα. Η Ελλάδα έχει κάνει πολύ μεγάλη δουλειά για την αντιμετώπιση της εμπορίας ανθρώπων καθώς και δικαστικοί λειτουργοί, όπως η Εισαγγελέας κ. Μπιστόλη, οι οποίοι εκπροσωπούσαν τη χώρα σε διεθνείς οργανισμούς, έχουν εργαστεί σκληρά. Πιστεύω, λοιπόν, ενόψει και της Συνόδου του ΟΑΣΕ την 1η Οκτωβρίου στη Ρόδο, ότι θα πρέπει να θεσμοθετήσουμε σήμερα το θέμα της εμπορίας ανθρώπων και της εντάξεώς της σε αυτό εδώ το πλαίσιο.

Η εμπορία ανθρώπων, τα ναρκωτικά και η τρομοκρατία είναι πλέον συγκοινωνούντα δοχεία και πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε ως μία απειλή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Από το σύνολο των διατάξεων και των άρθρων του νομοσχεδίου αυτού, σήμερα συζητάμε, κατ' άρθρο, μόνο τέσσερα άρθρα και ειδικότερα αυτά που έχουν

σχέση με την τρομοκρατία. Διευκρινίζω και υπενθυμίζω ότι είναι συμπληρωματικά του ν. 2928/2001, τον οποίο έφερε και ψήφισε το ΠΑΣΟΚ.

Όσο καλή διάθεση και αν έχει κανείς για να παρακολουθήσει τους ομιλητές του ΠΑΣΟΚ και των άλλων κομμάτων, δεν βρίσκει και δεν βρίσκω και εγώ, σε τι πράγματι αυτές οι διατάξεις, οι οποίες τώρα είναι συμπληρωματικές, είναι χειρότερες ή επιδεινώνουν -αν νομίζετε ότι επιδεινώνουν- το προηγούμενο νομοθέτημα.

Αντίθετα, θα είχα να πω ότι αυτές οι διατάξεις, ορθώς, συμπληρώνουν το νόμο αυτό και ορθώς διευκρινίζουν μερικά πράγματα. Αυτές οι συμπληρώσεις και οι διευκρινίσεις γίνονται αφ' ενός μεν γιατί έχουμε μία εμπειρία πλέον στη χώρα μας από την εφαρμογή του προηγούμενου νομοθετήματος, δηλαδή του ν. 2928/2001, αφ' ετέρου δε διότι, πράγματι, έχουμε υποχρέωση να προσαρμοστούμε προς όσα αποφασίστηκαν στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν από δύο χρόνια περίπου.

Ειδικότερα, ορθώς, νομίζω ότι ο χρόνος της παραγραφής, από είκοσι χρόνια τριάντα, όμως, με τις εξής απαραίτητες διευκρινίσεις: Πρώτον η παραγραφή αυτή των τριάντα ετών -το ξαναλέω για να το ξεκαθαρίσουμε και το είπε και ο κύριος Υπουργός κατά τη συζήτηση στην επιτροπή και το επανέλαβε- δεν αφορά όλα τα κακουργήματα. Δεύτερον αφορά μόνο κακουργήματα που έχουν σχέση με την τρομοκρατία και τρίτον αφορά τα αδικήματα εκείνα για τα οποία προβλέπεται ισόβια κάθειρξη. Δηλαδή, για πράξεις, που από εδώ και πέρα θα τελεστούν -κι ευχόμαστε ποτέ να μην τελεστούν- θα έχουμε πλέον ως χρόνο παραγραφής τα τριάντα χρόνια.

Είναι ανάγκη εδώ να διευκρινίσω, για την πλήρη ενημέρωση του Σώματος, ότι πέραν των τριάντα ετών, έχουμε και πέντε χρόνια επιπλέον από το άρθρο 113 του Ποινικού μας Κώδικα που αφορούν την αναστολή, δηλαδή σε περίπτωση που θα επιδοθεί η κλήση για το δικαστήριο. Άρα έχουμε συνολικά τριανταπέντε χρόνια, που είναι χρήσιμα γι' αυτές τις περιπτώσεις και αυτό απέδειξε η εμπειρία μας.

Επίσης, θέλω να διευκρινίσω ότι πράγματι πέραν της παραγραφής των εγκλημάτων, κατά το άρθρο 114 του Ποινικού μας Κώδικα έχουμε και την παραγραφή των ποινών. Στην περίπτωση αυτή ο νόμος μας ορίζει, έτσι κι αλλιώς, ότι είναι τριάντα χρόνια ο χρόνος της παραγραφής, επομένως είναι ορθή αυτή η διατύπωση και αυτή η αναφορά στο χρόνο της παραγραφής που γίνεται τριάντα χρόνια.

Ήθελα να σταθώ στο άρθρο 41 αυτού του νομοσχεδίου, όπου πολύς λόγος γίνεται για υποκειμενική ή αντικειμενική ευθύνη και ειδικότερα για ευθύνη των νομικών προσώπων ή για εκπροσώπους των νομικών προσώπων. Το πράγμα είναι πολύ απλό. Δεν είπε κανένας και δε λέει και το νομοσχέδιο, ότι οι άνθρωποι αυτών των νομικών προσώπων στο εξής θα λέγονται ότι είναι τρομοκράτες ή ότι οδηγούνται στα ποινικά δικαστήρια. Όχι βέβαια. Το άρθρο 41 προβλέπει μόνο διοικητικές κυρώσεις. Θα πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε αυτό, μια για πάντα, γιατί πολλά λέγονται αδικώς. Άρα, λοιπόν, οι διοικητικές τους κυρώσεις προβλέπονται και προβλέπεται και το πώς επιβάλλονται. Είναι και παράλογο να θεωρηθεί ότι οι εκπρόσωποι των νομικών προσώπων, που έτσι κι αλλιώς συμμετέχουν, δε θα έχουν έστω κι αυτές τις διοικητικές κυρώσεις, γιατί ασφαλώς ποινικές κυρώσεις δεν μπορούν να έχουν, διότι δεν μπορούμε να καθορίσουμε την αντικειμενική ευθύνη στο ποινικό μας σύστημα.

Όσον αφορά στο άρθρο 187 α, δηλαδή για το αν μπορεί ένα μόνο άτομο να θεωρηθεί ότι είναι τρομοκράτης και αυτή είναι μεγάλη συζήτηση. Θεωρώ, ότι είναι πολύ σωστή αυτή η διάρθρωση και αυτή η συμπλήρωση διότι πέραν του ότι η ίδια η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας αναφέρει ότι είναι θετικό, το ότι, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 40 του σχεδίου, το έγκλημα μπορεί να τελείται και από ένα μόνο πρόσωπο, η ρύθμιση είναι ορθή και καίρια. Αντίστοιχη είναι η αδυναμία του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, όπου έχουν ληφθεί υπόψη σχετικές παρατηρήσεις της Επιστημονικής Επιτροπής και του κ. Μυλωνόπουλου.

Αντιλαμβάνεστε, δηλαδή, ότι αν ένα άτομο συμμετέχει, πράγματι, σε μία τρομοκρατική ενέργεια αλλά με τα συστήματα που

υπάρχουν σήμερα και είναι ίσως πίσω από όλα αυτά τα πράγματα, δεν μπορεί κάποιος άλλος να αποκαλυφθεί, θα πούμε ότι αυτός δεν είναι τρομοκράτης εκ του λόγου και μόνον ότι δεν προβλέπεται να είναι δράστης τρομοκρατικής ενέργειας ένα πρόσωπο. Έχω τη γνώμη, λοιπόν, ότι και αυτή η συμπλήρωση είναι πολύ σωστή και έχω τη γνώμη ότι ορθώς η Επιστημονική Επιτροπή κάνει αυτήν την θετική παρατήρηση.

Ο κ. Κουβέλης έκανε μία πολύ ενδιαφέρουσα παρατήρηση και αναφέρθηκε στον ορισμό «τρόμος» και ιδίως στη λέξη «σοβαρό», όπου πράγματι σε πολλές περιπτώσεις του νομοσχεδίου διαλαμβάνεται, όπως ανέφερα και στην επιτροπή.

Η έννοια «σοβαρό» όπως διαλαμβάνεται εδώ τίθεται ακριβώς για να διευκρινίσει σε σχέση με τα υποκειμενικά και αντικειμενικά στοιχεία εγκλημάτων που δεν έχουν σχέση με την τρομοκρατία. Λέει, λοιπόν, ο νόμος ότι για να πούμε ότι είναι τρομοκρατική η πράξη, επιπλέον θα είναι και σοβαρά τα στοιχεία αυτά.

Βεβαίως ο τρόπος είναι υποκειμενικός που αυτά κρίνονται, αλλά θα πρέπει να πω ότι εγγύηση είναι τα δικαστήριά μας και η νομολογία των δικαστηρίων. Δεν μπορεί ο νόμος να προσδιορίζει και να ξεκαθαρίζει την έννοια του «σοβαρού», αφού δεν μπορούν και οι νόμοι ακόμα σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις και το ποσόν να προσδιορίζουν, αλλά αφήνεται στην κρίση της νομολογίας. Αυτό θα γίνει και στην περίπτωση αυτή και νομίζω πως οι ανησυχίες είναι υπερβολικές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε σήμερα το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου με τις διατάξεις για την τρομοκρατία, δηλαδή, την συμπλήρωση διατάξεων του νόμου 2928 με βάση την απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όλοι συμφωνούμε ότι η τρομοκρατία αντιμετωπίζεται με διέθνη συνεργασία. Και αυτό οπωσδήποτε σημαίνει συντονισμό της δράσης όλων των αρχών, δικαστικών και δικωκτικών, αλλά και εναρμόνισης της νομοθεσίας. Δεν τίθεται όμως εκεί το ζήτημα σήμερα.

Με αφορμή και τις σημερινές τοποθετήσεις του εισηγητού και των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, ιδιαίτερα τις χθεσινές τοποθετήσεις του κυρίου Υπουργού, θέλω να επαναλάβω ότι δεν μπορεί κανείς να παρερμηνεύσει τη στάση των συναδέλφων των πτερύγων εκείνων που έχουν τις επιφυλάξεις και τις αντιρρήσεις για το νομοσχέδιο. Εν προκειμένω συγκεκριμένα του ΠΑΣΟΚ, ούτε ως στάση ασυνέπειας ούτε ως στάση υποχώρησης σε μια θέση μας κατηγορηματική. Είμαστε όλοι ενωμένοι ενάντια στον αγώνα για την τρομοκρατία, μια μάστιγα, μια απειλή, έναν ακήρυκτο ύπουλο πόλεμο που αντιμετωπίζουν σήμερα οι δημοκρατικές κοινωνίες.

Εκείνο που λέμε είναι ότι πρώτον, στη δημοκρατία υπάρχει πάντα το μέτρο. Δεύτερον, οι δημοκρατικές πολιτείες προσπαθούν πάντα να πετύχουν την ισορροπία μεταξύ ασφάλειας και ελευθερίας, ατομικού και συλλογικού και αν είναι δυνατόν να βρουν την χρυσή τομή. Ιδίως όταν συγκρούονται τέτοια αγαθά υπάρχει η άποψη η δική μας ότι προέχουν οι ατομικές ελευθερίες. Και τρίτον, ότι οι δημοκρατικές κοινωνίες για να έχουν αποδοχή να στηρίζουν νομοθετικές ρυθμίσεις, μέτρα, δράσεις μιας πολιτείας, δεν θα πρέπει να κινούνται στο επίπεδο ούτε της ψύχωσης ούτε της υστερίας. Να είναι συνειδητή αυτή η αποδοχή για να υπάρχει η στήριξη και η αποτελεσματικότητα. Και εγώ δεν κατανοώ πώς μπορεί να διαφωνεί πάνω σε αυτές τις θέσεις κάποιος συνάδελφος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.

Εκείνο, λοιπόν, που λέμε εμείς στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι ότι η αυτούσια μεταφορά διατάξεων της απόφασης -πλαισίου στο εσωτερικό δίκαιο, δημιουργεί προβλήματα.

Αναφέρθηκαν συνάδελφοι σε λεπτομέρειες και στα συγκεκριμένα άρθρα για τις μεγάλες αοριστίες στις διατυπώσεις. Και αναφέρεται και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής για τη σοβαρή απειλή, τη σοβαρή βλάβη κλπ.. Αυτό το «σοβαρά» μας ανησυχεί γιατί μπορεί να διευρύνει...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Το «σοβαρά» στενεύει...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Το «σοβαρά» δεν στενεύει,

αλλά μπορεί να διευρύνει πολύ το ποινικό πεδίο και να οδηγήσει σε αυθαίρετες ερμηνείες. Και για να γίνω κατανοητός και το λέω στον κύριο Υπουργό, ο οποίος βλέπει το θέμα από τη σκοπιά του Υπουργού της Δικαιοσύνης δικαιολογημένα και ανατρέχει πάντα στο ρόλο των δικαστικών αρχών, ότι στη μάχη κατά της τρομοκρατίας -το λέω και το επαναλαμβάνω από τις προ-σλαμβάνουσες παραστάσεις που έχω και ως πρώην Υπουργός Δημόσιας Τάξης- προηγείται η στάση και η δράση των αστυνομικών αρχών.

Όλες αυτές, λοιπόν, οι αοριστίες οι οποίες επισημάνθηκαν μας προβληματίζουν. Με κοιτάτε, κύριε Τσιπλάκη, με απορία... Μιλήσατε για «τελεολογική συστολή» που αναφέρει και η σχετική έκθεση, αλλά δεν ξέρω πώς θα υπάρξει «τελεολογική συστολή» από αστυνομικά όργανα. Προσέξτε το αυτό, διότι μπορεί να μας οδηγήσει σε υπερβάσεις, αυθαιρεσίες. Αναφέρθηκε προηγουμένως ο εισηγητής μας στο άρθρο 41, για τις εταιρίες στην κατηγορία στελέχους κατωτέρου από αμέλεια του ανωτέρου. Μήπως αυτό μας οδηγήσει, οδηγήσει τις αστυνομικές αρχές σε ένα νέο σύστημα παρακολούθησης μέσα στις επιχειρήσεις; Αναφέρθηκε προηγουμένως σωστά ο κ. Κουβέλης, στο θεμελιώδες συνδικαλιστικό δικαίωμα και διερωτήθηκε πώς ορίζεται. Και ανέφερε τα παραδείγματα που η ίδια η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής επισημαίνει.

Αυτές τις αοριστίες, κυρία συνάδελφε, της Νέας Δημοκρατίας, ζήτησαμε -εμείς πιστεύουμε ότι μπορούσαν στην προσαρμογή αυτής της απόφασης- να αρθούν, έτσι ώστε χωρίς να διακινδυνεύσουμε εκτροπή, υπέρβαση, αυθαιρεσίες, σε σχέση με ατομικές ελευθερίες, να πετύχουμε περισσότερη αποτελεσματικότητα, όσον αφορά εν προκειμένω το νομικό πλαίσιο, για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας. Γιατί εξακολουθώ και επιμένω, κύριε Πρόεδρε, ότι η τρομοκρατία μόνο με δημοκρατικά μέσα, με δημοκρατικά όπλα, με περισσότερη δημοκρατία μπορεί να αντιμετωπισθεί. Όσοι νομίζουν ότι στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας πρέπει να κινηθούν, όπως κινήθηκαν μεγάλα κράτη την τελευταία τριετία, κάνουν μεγάλο λάθος. Είδαμε να ανοίγει φαύλος κύκλος βίας και αίματος.

Η υποχρέωση, λοιπόν, στη βάση της διεθνούς συνεργασίας, είναι να επικεντρώσουμε την πολιτική μας σε συγκεκριμένους στόχους, να δημιουργήσουμε, με συνδυασμένες πολιτικές, συνθήκες, ώστε να μην υπάρχει γεωπολιτικό ή κοινωνικό έδαφος που καλλιεργεί τρομοκρατία -αυτή είναι μια πολιτική πρόκληση- και να ενισχύσουμε -δόξα τω Θεώ, οι δημοκρατίες είναι ισχυρές- το οπλοστάσιό μας, αλλά πάντα χρησιμοποιώντας δημοκρατικά όπλα. Αυτή είναι η στάση μας, αυτή είναι η θετική μας συμβολή, με συγκεκριμένες προτάσεις, για να έχουμε ένα νομοθέτημα, το οποίο να μπορεί να προσφέρει στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, χωρίς να βάλει σε κίνδυνο ελευθερίες μισό από κάθε είδους αυθαιρεσίες.

Ο κύριος Υπουργός, όπως έδειξε και στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης -δεν ξέρω αν μέχρι το τέλος της συζήτησης προχωρήσει σε κάποιες διορθώσεις- επιμένει στην αυτούσια μεταφορά αυτών των διατάξεων. Δημιουργούν πρόβλημα. Αυτός είναι ο προβληματισμός μας, αυτές είναι οι ενστάσεις μας, εδώ είναι οι αντιρρήσεις μας, κύριε Υπουργέ. Πιστεύουμε ότι αντί να μας κατηγορείτε, όπως χθες, για απώλεια μνήμης ή καιροσκοπισμό, καθήκον σας ήταν και είναι ακόμα μέχρι το τέλος της συζήτησης, να συνεκτιμήσετε όλες αυτές τις απόψεις, απόψεις καλοπροαίρετες, απόψεις που εκφράζονται με δημοκρατική ευαισθησία. Η δημοκρατική διαδικασία εμπεριέχει και το θέμα της δημοκρατίας και το θέμα της αποτελεσματικότητας. Εγώ δεν είμαι από εκείνους που θεωρούν ότι η δημοκρατία δεν έχει αποτελεσματικότητα και πρέπει να διορθώνουμε σε αντιδημοκρατικά μέτρα, αν θέλουμε αποτελεσματικότητα. Έχετε, λοιπόν, χρέος να συνεκτιμήσετε τις προτάσεις μας έτσι ώστε, κύριε Υπουργέ, να βελτιώσετε τις διατάξεις, να αποσαφηνιστούν ζητήματα, να αρθούν αοριστίες και να προχωρήσουμε όπως θα θέλαμε όλοι, έχοντας πράγματι ένα νέο σύγχρονο αλλά δημοκρατικό όπλο ενάντια στη μάστιγα της τρομοκρατίας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παίρνοντας αφορμή από τις χθεσινές διατυπώσεις του κυρίου Υπουργού Δικαιοσύνης, είμαι υποχρεωμένος να πω, κύριε Υπουργέ, ότι ήταν απαράδεκτες οι διατυπώσεις αυτές. Και θα γίνω πολύ συγκεκριμένος. Διαβάζω από τα Πρακτικά ότι εγκალიείται το ΠΑΣΟΚ ότι έχει απώλεια μνήμης. Λέτε επί λέξει, δεν ερμηνεύεται αλλιώς, ότι δεν θυμάται την ίδια την πολιτική του, και δεν αναγνωρίζει την ίδια την υπογραφή του. Λέτε πιο κάτω «πώς, λοιπόν, σήμερα το ΠΑΣΟΚ, ως Αντιπολίτευση, δεν αναγνωρίζει τι είχε υπογράψει στις Βρυξέλλες;»

Γνωρίζουμε πολύ καλά τι είχαμε υπογράψει, κύριε Υπουργέ, στις Βρυξέλλες. Συμμετείχαμε και στην επεξεργασία. Και εδώ στην Ολομέλεια θύμισα τη σημαντικότερη, συμβολή που είχαμε ως Ελλάδα σε σχέση με την τελική διαμόρφωση των αποφάσεων-πλαίσιο και τις εγγυήσεις που πετύχαμε να υπάρχουν μέσα, για να δοθεί η δυνατότητα μετά, όταν έρχεται η ώρα της ενσωμάτωσης στην εθνική νομοθεσία, να εξασφαλίσουμε πλήρως την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, ελευθεριών ή το σεβασμό των συνταγματικών αρχών, των βασικών αρχών του δικαίου μας, εδώ ελληνικού, πολιτισμού.

Είναι απαράδεκτη αυτή η διατύπωση και τελείτε σε σύγχυση. Και ξέρετε γιατί τελείτε σε σύγχυση; Διότι μπερδεύετε την απόφαση-πλαίσιο είτε για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είτε για την τρομοκρατία, με την ενσωμάτωση που φέρνεται τώρα εσείς με αυτό το νομοσχέδιο, στην εθνική νομοθεσία.

Δεν εγκალიέσθε εδώ γιατί ενσωματώνετε στην εθνική νομοθεσία τις αποφάσεις-πλαίσιο. Εγκალიέσθε για τον τρόπο με τον οποίο γίνεται αυτή η ενσωμάτωση. Μετά μάλιστα από τόσες παρατηρήσεις, προτάσεις, επισημάνσεις που έχουν γίνει και στην Αίθουσα αυτή, αλλά και από τον επιστημονικό κόσμο επίσης, με αρθρογραφία αυτές τις ημέρες.

Δεύτερη επισήμανση και παρατήρησή μου, δεύτερο απόπημά σας, κύριε Υπουργέ. Είπατε χθες ότι το νομοσχέδιο αυτό «είναι με ελάχιστες προσαρμογές προϊόν νομοπαρασκευαστικής επιτροπής που ο προκάτοχός μου Υπουργός Δικαιοσύνης του ΠΑΣΟΚ», δηλαδή εγώ, «είχε συστήσει υπό τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου».

«Είναι δυνατόν, λοιπόν, ακόμη» λέτε «και ο πιο ακραίος κοινοπολιτικός καιροσκοπισμός να προκαλέσει τέτοια ολοκληρωτική απώλεια μνήμης; Ή μήπως καταγγέλλοντας το δικό του ουσιαστικά νομοσχέδιο, το μετεκλογικό ΠΑΣΟΚ αποκηρύσσει την πράξη του προεκλογικού ΠΑΣΟΚ»;

Ως Υπουργός έχετε ολίγων μηνών εμπειρία αλλά θα έπρεπε να το γνωρίζετε, ως Βουλευτής, ότι δεν νομοθετούν, κύριε Υπουργέ, οι νομοπαρασκευαστικές επιτροπές. Νομοθετεί η Κυβέρνηση πάντα. Νομοθετεί ο συγκεκριμένος Υπουργός πάντα. Και γνωρίζετε εσείς προσωπικά -γιατί σας είχα ενημερώσει κατά την παραλαβή από εσάς του Υπουργείου, ότι δεν είχα δώσει την έγκρισή μου σε κανένα σχέδιο και σε ό,τι αφορά το ένα θέμα και σε ό,τι αφορά το άλλο θέμα.

Το ότι ξανασυγκροτήσατε νομοπαρασκευαστική επιτροπή με Πρόεδρο τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, κ. Λινό, δεν λέει τίποτα. Οι νομοπαρασκευαστικές επιτροπές επαναλαμβάνω γνωρίζουμε όλοι ότι δεν νομοθετούν. Από τη στιγμή που μία Κυβέρνηση, ένας Υπουργός δώσει στη δημοσιότητα σχέδιο νόμου, τότε αναλαμβάνει σαφώς και την ευθύνη αυτού που προτείνει, πολύ περισσότερο όταν έλθει στη Βουλή με ένα συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Τι δικαιολογίες είναι αυτές, ότι ουσιαστικά ο συγκεκριμένος τρόπος ενσωμάτωσης στην εθνική νομοθεσία, των αποφάσεων-πλαίσιο, είναι το νομοσχέδιο της προηγούμενης Κυβέρνησης;

Θα θυμίσω δε κάτι ακόμη, κύριε Υπουργέ, ότι σε όλη τη διάρκεια της θητείας μου πριν φέρω οποιοδήποτε νομοσχέδιο στη Βουλή, το έδωκα εβδομάδες ή και μήνες ακόμη ενωρίτερα στη δημοσιότητα, για να υπάρχει δυνατότητα του δημοσίου διαλόγου. Και θα θυμίσω επίσης ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Βουλή -παρόντες είναι πολλοί συνάδελφοι που συμμετείχαν και στην προηγούμενη Βουλή και στη συζήτηση των νομοσχεδίων- έκανα δεκτές πάρα πολλές παρατηρήσεις, επισημάνσεις, προτάσεις, για να υπάρξει το βέλτιστο δυνατό αποτέλεσμα.

Δεν νομοθετεί καμία νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Για το ότι νομοθετείτε, χωρίς να υιοθετήσετε, χωρίς να αποδεχθείτε εδώ κατά τη διάρκεια της συζήτησης καμία από τις παρατηρήσεις και ότι επιμένετε χωρίς καμία ουσιαστική αλλαγή, είναι θέμα δικό σας.

Και βέβαια, μια τρίτη επισήμανση. Και αυτό αφορά όχι μόνο τους δικούς σας ισχυρισμούς, αλλά και τους ισχυρισμούς των συναδέλφων της Πλειοψηφίας.

Είπατε ότι οι αποφάσεις-πλαίσιο έχουν ένα ασφυκτικό, θα έλεγα, κείμενο που υποχρεωτικά θα πρέπει να μεταφερθεί κατά λέξη, περίπου αυτό είπατε, στην εθνική νομοθεσία. Ε, δεν είναι έτσι, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας.

Θα μου επιτρέψετε να αναγνώσω ορισμένες παραγράφους από τα ίδια τα κείμενα των αποφάσεων-πλαίσιο, από την απόφαση-πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Τι λέει στο προοίμιο, για παράδειγμα, επί λέξει αυτή η απόφαση; «Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εμποδίζει τα κράτη-μέλη να εφαρμόσουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σε σχέση με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, την ελευθερία του Τύπου και την ελευθερία της έκφρασης με άλλα μέσα».

Η ίδια η απόφαση λέει ότι δεν εμποδίζονται τα κράτη-μέλη να εφαρμόσουν τους συνταγματικούς τους κανόνες στα σημεία αυτά που πρέπει να εφαρμοσθούν οι συνταγματικοί κανόνες του κράτους-μέλους.

Θέλετε άλλο παράδειγμα από την άλλη απόφαση-πλαίσιο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας; Τι λέει αυτή η απόφαση; Και είχαμε κάνει αγώνα, για να συμπεριληφθεί αυτή η διατύπωση και συμπεριλήφθη. «Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών-μελών».

Και πιο κάτω, στο άρθρο 1, λέει η απόφαση-πλαίσιο: «Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο επ' ουδενί συνεπάγεται τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται από το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Και ακόμη σε ό,τι αφορά για παράδειγμα τον ορισμό της τρομοκρατίας τι λέει η απόφαση-πλαίσιο στο προοίμιο στην παράγραφο 6; Λέει το εξής: «Ο ορισμός των εγκλημάτων τρομοκρατίας θα πρέπει να είναι παραπλήσιος σε όλα τα κράτη-μέλη». Όχι ταυτόσημος. Παραπλήσιος. Άρα, η κάθε «απόφαση-πλαίσιο» ως απόφαση-πλαίσιο είναι αυτονόητο ότι αφήνει ένα ευρύ πεδίο για την ενσωμάτωση σε κάθε κράτος-μέλος στην εθνική νομοθεσία.

Το τέταρτο ατόπημά σας είναι ότι δεν δώσατε τη δυνατότητα ούτε ολίγων ημερών επιστημονικού διαλόγου. Γιατί αυτή η φοβική σας επιμονή αυτά που φέρνετε εδώ οπωσδήποτε έτσι να περάσουν; Εάν είχατε δώσει τη δυνατότητα ενός διαλόγου έστω ολίγων ημερών, είμαι σίγουρος ότι τότε θα ήταν πολύ καλύτερη η επεξεργασία του νομοσχεδίου. Άλλωστε, η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής κάνει μια σειρά από επιστημονικές. Γιατί να αγνοούμε και τις δικές της επιστημονικές; Διαλέξετε εκείνες που εσείς εκτιμάτε ότι μπορούν να ενσωματωθούν στο νομοσχέδιό σας, αλλά μην αρνείσθε οποιαδήποτε επισήμανση της Επιστημονικής Επιτροπής και τις επιστημονικές τις δικές μας, του εισηγητού μας, του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, των συναδέλφων σε αυτήν τη Βουλή και ακόμη και του επιστημονικού κόσμου της χώρας. Γιατί έτσι για δύο διαφορετικά σημαντικά θέματα που κάκιστα τα συμπεριλαμβάνετε σ' ένα νομοσχέδιο, ενώ δεν έχουν να κάνουν το ένα με το άλλο όπως είπαμε –άλλο το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και άλλο οι διατάξεις για την τρομοκρατία- θα υπήρχε δυνατότητα της καλύτερης δυνατής επεξεργασίας, ώστε να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία για περιστολή ανθρωπίνων ελευθεριών, δικαιωμάτων κλπ. και να μην υπάρχει ο παραμικρός φόβος ότι κάποιες διατάξεις έρχονται σε σύγκρουση με τους βασικούς δικαιοκούς κανόνες, με τις συνταγματικές αρχές της χώρας μας. Αυτόν το διάλογο δεν δώσατε τη δυνατότητα –κάκιστα κατά την άποψή μου- να διεξαχθεί και γι' αυτό είναι ελλιπές το νομοσχέ-

διο που φέρνετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Δημιουργία Ένωσης Νοσηλευτών Ελλάδος και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο κ. Κουτσούκος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Νομίζω ότι έχει γίνει φανερό ότι η συζήτησή μας έχει δυσκολέψει από το γεγονός ότι η Κυβέρνηση επέλεξε να φέρει δύο νομοθετήματα σε ένα, με αποτέλεσμα όποιοι από εμάς και –νομίζω- σωστά πράττοντες εκπληρώνοντας το καθήκον μας θέσαμε ζητήματα στο πρώτο σκέλος του νομοσχεδίου, που αφορούσε την εφαρμογή του ενιαίου δικαστικού χώρου, προτάσσοντας ζητήματα που αφορούν την προστασία των ατομικών ελευθεριών και των δικαιωμάτων που προστατεύονται από το Σύνταγμα, να κατηγορηθούμε εν πολλοίς ότι δεν συμβάλλουμε στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και να αισθανθούμε ολίγον ύποπτοι ότι, επειδή δεν συμβάλλουμε στην ψήφιση αυτών των διατάξεων, ενδεχόμενα άρριο θα έχουμε και ευθύνη, αν υπάρξει μια τρομοκρατική πράξη στη χώρα μας, με αποτέλεσμα δηλαδή να γίνουμε και εμείς οι ίδιοι αντικείμενο αυτής της τρομοουστερίας κάτω από την οποία καλείται να νομοθετήσει το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ο δεύτερος λόγος που έχει δυσκολέψει η συζήτησή μας είναι ακριβώς –και επισημάνθηκε- ο τρόπος της μεταφοράς των γενικών κανόνων στην εθνική έννομη τάξη. Και ειπώθηκαν πάρα πολλά παραδείγματα που δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω.

Επιτρέψτε μου, όμως, να σταθώ στα άρθρα που συζητάμε και στα άρθρα 40, 41 κυρίως, που είναι αντικείμενο της σημερινής μας συζήτησης, για να τονίσω τα εξής: Έχω την αίσθηση πως εάν η Κυβέρνηση είχε δώσει τη δυνατότητα να αναπτυχθεί ένας διάλογος, για πάρα πολλές διατάξεις –για τις οποίες ενδεχόμενα θα μπορούσαν να υπάρχουν καλύτερες διατυπώσεις μέσα από το διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς, με τις οργανώσεις, με τους επιστημονικούς φορείς- θα είχε διευκρινιστεί εάν πράγματι εμπεριέχουν κινδύνους που εμείς έχουμε επισημάνει για τα πολιτικά και συνδικαλιστικά και τα κοινωνικά δικαιώματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, μπορείτε να μου πείτε για ποιο λόγο η περιγραφή στο άρθρο 41 της διακεκριμένης φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, της διατάραξης της ασφάλειας των συγκοινωνιών, της διατάραξης της ασφάλειας των σιδηροδρόμων, πλοίων και αεροσκαφών θα συμβάλει στην πάταξη της τρομοκρατίας; Είναι αυτές πράξεις και ενέργειες που υπό ορισμένες πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες, κάτω από μία όξυνση της αντιπαράθεσης, κάτω από μία πολιτική και κοινωνική σύγκρουση δεν μπορεί να εκφραστούν στην καθημερινή πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου; Δεν τα έχουμε δει αυτά τα φαινόμενα; Όχι πολύ μακριά. Πρόσφατα.

Θέλετε να σας αναφέρω παραδείγματα; Δεν είχαμε καταλήψεις δρόμων από τους ελαιοπαραγωγούς στο Αίγιο; Δεν είχαμε τη μεγάλη σύγκρουση κάτω από το Υπουργείο Οικονομικών των αστυνομικών μεταξύ τους; Δεν είχαμε απεργίες στους σιδηροδρόμους, στα πλοία, στα αεροπλάνα; Δεν είχαμε καταλήψεις αεροπλάνων από τους φροντιστές της Ολυμπιακής Αεροπορίας;

Θα μπορούσαν αυτές οι πράξεις, με μία συνδρομή των σωρευτικών προϋποθέσεων που θέτει η παράγραφος κβ' του άρθρου, να κριθούν ως τρομοκρατικές πράξεις; Τι προβλέπει η παράγραφος κβ' και ποιο ήταν το επιχείρημα του κυρίου Υπουργού και των εισηγητών της Πλειοψηφίας; Ότι πρέπει να συντρέξουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις.

Μα, είναι δυνατόν να γίνεται μία κινητοποίηση που δεν έχει στόχο να πιέσει μια κυβέρνηση να αλλάξει τις αποφάσεις της; Αν δεν υπήρχε αυτός ο σοβαρός λόγος, δεν θα υπήρχε και η κινητοποίηση. Άρα, όλες οι κινητοποιήσεις γίνονται γι' αυτόν το σκοπό. Για να δημιουργήσουν συνθήκες αλλαγής των νόμιμων αποφάσεων. Δεν είναι δυνατόν μία κινητοποίηση να εκληφθεί ότι απειλεί ή εκφοβίζει κάποιους ανθρώπους ή βλάπτει τα συμφέροντα μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού; Δεν έχουμε κινητοποιήσεις που έγιναν κατά των γραφείων της Ευρωπαϊκής

Ένωσης, κατά ενδεχόμενα των γραφείων του ΟΗΕ, κατά της αμερικάνικης πρεσβείας πρόσφατα στην αντίδραση του ελληνικού λαού απέναντι στον πόλεμο του Ιράκ;

Αρα, δεν μπορεί ένας μελλοντικός κριτής και ιδίως αν αυτός είναι ένας εισαγγελέας, ένα αστυνομικό όργανο ή ένας δικαστής να εκτιμήσει ότι σωρευτικά συντρέχουν αυτές οι προϋποθέσεις και να χαρακτηριστεί μία απλή πράξη που έχει να κάνει με την υπεράσπιση ενός θεμελιώδους δημοκρατικού και συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος ότι είναι πράξη τρομοκρατίας και έτσι από την απλή ποινή της φυλάκισης, που προβλέπει το υφιστάμενο σήμερα ποινικό μας σύστημα, να πάμε στην ακραία ποινή της καταδίκης έως τρία έτη μιας τέτοιας πράξης;

Πρέπει να σας ενημερώσω, γιατί μερικοί από εμάς πριν έλθουμε στο Κοινοβούλιο έχουμε περπατήσει τους δρόμους, έχουμε υπερασπίσει τέτοιους ανθρώπους στα δικαστήρια, ότι υπάρχουν σήμερα τέτοιοι καταδικασμένοι συμπολίτες μας.

Δεν θα μπορούσε -εγώ δεν αμφισβήτησα και στην τοποθέτησή μου στην επιτροπή, ούτε τις προθέσεις του Υπουργού ούτε των συναδέλφων της Πλειοψηφίας, συζητάμε καλόπιστα και θέλω να αντιληφθείτε την αγωνία μας και τον προβληματισμό μας- υπό άλλες πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες, που δεν ξέρουμε πώς θα διαμορφωθούν στο μέλλον, να αξιοποιηθεί αυτό το νομικό οπλοστάσιο για να εκφοβισθούν είτε αγώνες είτε να καταδικαστούν κοινωνικοί αγωνιστές και συνδικαλιστές;

Γι' αυτό θέλουμε να σας καλέσουμε να δείτε ξανά αυτές τις διατυπώσεις. Εξάλλου, αναλύθηκε πάρα πολύ καλά από εγκυρότερους εμού νομικούς ότι δεν είναι απαραίτητο να μεταφέρετε αυτές αυτούσιες αλλά είναι ευθύνη του εθνικού νομοθέτη να κάνει τις συγκεκριμένες διατυπώσεις.

Είναι φανερό ότι η προϋπόθεση του άρθρου 8 δεν μας προφυλάσσει, γιατί την τελική κρίση είτε στο προδικαστικό στάδιο θα την κάνει ένας αστυνομικός είτε θα την κάνει μία σύνθεση δικαστηρίου που εν πάση περιπτώσει γνωρίζουμε ότι μπορεί κάτω από ορισμένες συνθήκες να το κρίνει με τον τρόπο που θα το κρίνει. Και αναφέρθηκα ότι σήμερα υπάρχουν καταδικασμένοι Έλληνες πολίτες για τέτοιες πράξεις.

Έρχομαι στο άρθρο 41 για την ευθύνη των νομικών προσώπων. Το άρθρο αυτό έχει δύο διατάξεις. Η μία διάταξη που υπερτονίστηκε, είναι αυτή της παραγράφου 2 για την ευθύνη αυτού που διοικεί το νομικό πρόσωπο για πράξη που θα διαπράξει ένας κατώτερός του, τον οποίο δεν ήλεγξε και τι συνθήκες παρακολούθησης ή περιορισμού της δραστηριότητας μπορούν να επιβληθούν σε ορισμένες επιχειρήσεις.

Εγώ, όμως, επιδιώκω μια απάντηση για την πρώτη παράγραφο του άρθρου 41. Κάλεσα προχθές τον Υπουργό να κάνει μια διευκρινιστική δήλωση, την οποία δεν έκανε, δηλαδή ότι αυτή η παράγραφος δεν αφορά στις συνδικαλιστικές και κοινωνικές οργανώσεις. Αλίμονο αν στην πορεία του χρόνου μια πράξη χαρακτηριστεί ως τρομοκρατική κάτω από άλλες πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες και να έρχεται ο νομοθέτης να επιβάλει κυρώσεις στην ηγεσία της συνδικαλιστικής οργάνωσης, η οποία έχει το χαρακτήρα νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, όπως αναφέρεται στο άρθρο.

Μ' αυτή, λοιπόν, την έκφραση της αγωνίας και αυτές τις παρατηρήσεις, που προκύπτουν από μια εμπειρία και από τα δεδομένα της ζωής, έχουμε κρατήσει αυτήν τη στάση επιφύλαξης και καταδίκης αυτών των διατάξεων. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να αποδεχόμαστε αυτά που μας καταλογίζουν ορισμένοι συνάδελφοι. Το αντίθετο. Τους καλούμε και αυτούς να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, γιατί όταν υπερασπίζεσαι ατομικά και συλλογικά δικαιώματα δεν είναι μια στιγμιαία πράξη, αλλά μια πράξη που αναφέρεται στο μέλλον, το οποίο έχουμε υποχρέωση να υπερασπίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε και ως δημοκρατική πολιτεία, αλλά και ως Κοινοβούλιο έχουμε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα να αντιμετωπίσουμε. Σε μια περίοδο όπου ο φόβος της τρομοκρατίας είναι σπαρμένος παντού, καλλιεργεί-

ται και ενισχύεται συνεχώς, η ανασφάλεια είναι προϊούσα στους πολίτες, ο φόβος για το τι μέλλει να προκύψει αύριο το πρωί καλλιεργείται για να βγούμε μετά να προασπίσουμε τον πολίτη και να του πουλήσουμε το αίσθημα της ασφάλειας, καλείται το ελληνικό Κοινοβούλιο, όπως και κάθε δημοκρατική πολιτεία ενταγμένη σε ένα συνολικό δημοκρατικό πλαίσιο, να υπερασπιστεί ταυτόχρονα τις ελευθερίες, τα ατομικά δικαιώματα, αλλά και να εγγυηθεί για την ασφάλεια του πολίτη, που είναι και αυτό ένα θεμελιώδες δικαίωμά του.

Για δείτε, όμως, σε τι φαύλο κύκλο έχουμε μπει και σε ποιο δρόμο κινούμαστε. Μερικοί από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, όταν τους ακούω να μιλάνε, μου επιτείνουν αυτήν την ανησυχία. Τι συμβαίνει τα τελευταία χρόνια; Μπήκαμε σε ένα φαύλο κύκλο τρομοκρατίας, αίματος, φόβου και ανασφάλειας. Από τη μια μεριά υπάρχει η τρομοκρατία των φανατικών και από την άλλη η τρομοκρατία των ισχυρών. Αυτή είναι η αλήθεια. Ο θάνατος των αθών από τους φανατικούς και οι αποκεφαλισμοί απ' αυτούς και από την άλλη μεριά ο θάνατος αθών γυναικόπαιδων, δεν ξέρω πόσων χιλιάδων, από την κρατική τρομοκρατία. Μέσα σ' αυτόν τον κόσμο ζούμε και μέσα σ' αυτό το περιβάλλον καλούμαστε να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα του απλού πολίτη.

Υπάρχει θέμα νόμων; Έχουμε, δηλαδή, αδυναμία στο θεσμικό και νομικό μας οπλοστάσιο; Θέλουμε ενίσχυση του νομικού μας οπλοστασίου; Αυτό μας εμποδίζει να εμποδίσουμε τους τρομοκράτες; Τι είναι αυτό που μας εξαναγκάζει να φέρνουμε συμπληρωματικούς νόμους, συμπληρωματικές διατάξεις αυτού του είδους, μ' αυτόν τον τρόπο που φέρνουμε σήμερα;

Εγώ θεωρώ ότι με τα τελευταία μας νομοθετήματα έχουμε γίνει θεσμικά και νομικά πάνοπλοι, θα έλεγα τεθωρακισμένοι, μερικές φορές με υπερβολή. Ανέφερε ο συνάδελφος κ. Καμμένος πριν για τη νέα τεχνολογία. Δεν κατάλαβα. Θα μπορούσε σε κλωβό μεταλλικό, νομικό και θεσμικό; Για να υπερασπιστούμε τι; Θα βάλουμε και τις δικαιώματα και τις ελευθερίες σε συρματοπλέγματα; Για να κάνουμε τι; Για να εμποδίσουμε να δράσει ο άλλος από το κινητό;

Αυτού του είδους οι τοποθετήσεις με τον τρόπο που γίνονται τροφοδοτούν την τρομοκρατία του τρόμου, της ανασφάλειας. Πού οδηγούμε, λοιπόν, τον πολίτη; Που οδηγούμε τα παιδιά; Πού οδηγούμε εμάς τους ίδιους;

Θεωρώ ότι και θεσμικά και νομικά δεν χρειαζόμαστε τέτοιου είδους διατάξεις.

Να τις αποσύρει ο Υπουργός, δεν τις χρειαζόμαστε. Είναι αρκετό το νομικό μας οπλοστάσιο. Δεν χρειαζόμαστε άλλο.

Δεν πείθεται από εμάς. Πιστεύω ότι και εμείς και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας είμαστε καλοπροαίρετοι σ' αυτό. Την αγωνία μας εκφράζουμε. Την άποψή μας εκφράζουμε. Δεν πείθεται από εμάς, δεν πείθεται από τον ρρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου που είναι στην παράταξή του, που ήταν κεραυνός προχθές; Δεν πείθεται από το Συμβούλιο της Επιτροπής; Από κανέναν δεν πείθεται; Εγώ καταλαβαίνω πως με τέτοιο κλίμα τρομοϋστερίας και πιέσεις υπάρχουν αφόρητες και ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων και όλα αυτά. Ε, λοιπόν, ας ακουμπήσει πάνω στη θέληση του Κοινοβουλίου ο Υπουργός και ας αντισταθεί. Πρέπει να αντισταθούμε σ' αυτό.

Λέω μόνο ένα λόγο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα μπορούσαμε να το ψηφίσουμε, αν το έφερνε εδώ με τους όρους που τόσο εκλεκτοί συνάδελφοι έχουν πει και σήμερα ο κ. Πετσόλνικος. Δεν πείθεται από κανέναν ο κύριος Υπουργός με τον τρόπο με τον οποίο ενσωματώνει την απόφαση-πλαίσιο στο νομικό μας οπλοστάσιο; Δεν πείθεται και για τις αοριστίες και για τα εθνικά μας δικαιώματα που θίγονται; Δεν πείθεται ότι μπαίνουν και θέματα συνταγματικά; Δεν πείθεται από τίποτα; Γιατί δεν πείθεται;

Πώς να ψηφίσουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο στο πρώτο του μέρος; Το δεύτερο το καταψηφίζουμε συνειδητά και θα παλέψουμε να μην ισχύσει στην πράξη. Το πρώτο μέρος όμως θα μπορούσαμε να το ψηφίσουμε. Γιατί δεν δέχεται ότι υπάρχουν προβλήματα και με πραγματική θέληση να το δει, όπως έκανε ο δικός μας Υπουργός Δικαιοσύνης; Μέρους τότε κουβεντιάζαμε και πολλές φορές έγιναν αποδεκτές πάρα πολλές προτάσεις

για να γίνουν ομόφωνες αποφάσεις των νόμων που έφερε στη Βουλή. Γιατί δεν το κάνει ο κύριος Υπουργός; Αλαζονεία είναι αυτή; Τι είναι; Ή δεν έχει χρόνο πια, αφού κατάφερε να φέρει το νομοσχέδιο, μετά τις εκλογές για να μην έχει κόστος εκλογικό, όπως συνήθως κάνει η Νέα Δημοκρατία τους τελευταίους τρεις μήνες;

Είμαστε, λοιπόν, ενάντια. Ψηφίζουμε «όχι» συνειδητά, με πλήρη συνείδηση ότι υπερασπιζόμαστε τον πολίτη, την ασφάλειά του, τα δικαιώματά του και την ελευθερία του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αναστάσης Παπαληγούρας έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέπω με λύπη μου ότι οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επιμένουν να παραγνωρίζουν ή να παριστάνουν πως αγνοούν ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι και δικό τους νομοσχέδιο στο μέτρο που ενσωματώνει τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που αναλήφθηκαν πριν από δύο χρόνια στις Βρυξέλλες.

Ο τελευταίος μάλιστα ομιλητής του ΠΑΣΟΚ διαβεβαίωσε ένα λεπτό νωρίτερα την Αίθουσα ότι καμιά νέα προσθήκη δεν χρειάζεται στο υπάρχον σήμερα νομικό οπλοστάσιό μας για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, ακριβώς διατυπώνοντας την θέση που φαίνεται ότι είναι κυρίαρχη σήμερα στο ΠΑΣΟΚ ότι κακώς ανελήφθησαν οι δεσμεύσεις που περιέχονται στην απόφαση-πλαίσιο και για το ένταλμα σύλληψης μα και για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας. Είναι πράγματι παράδοξο το ότι το ΠΑΣΟΚ καταψηφίζει σήμερα ως Αντιπολίτευση αυτά τα οποία προσυπέγραψε χθες ως Κυβέρνηση.

Απάντησα στη χθεσινή συνεδρίαση αναλυτικά και νομίζω απόλυτα καθαρά στις προσχηματικές αιτιάσεις αναφορικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Σε αυτούς που δήθεν ανησυχούν για τα δημοκρατικά μας δικαιώματα θέλω να υπενθυμίσω σήμερα τι είχε η δική τους Κυβέρνηση –ορθώς κατά τη δική μας άποψη- προσυπογράψει με τους Ευρωπαίους εταίρους τον Ιούνιο του 2002 για την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της τρομοκρατίας και το ευρωπαϊκό ένταλμα έκδοσης.

Επισείουν ορισμένοι τη σχετική έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Μόνο που το κάνουν κατά τρόπο εντελώς επιλεκτικό, αποσπασματικό, μονοσήμαντο. Σχετικά με τη μομφή που διατυπώθηκε περί απλής αντιγραφής της απόφασης πλαίσιο, -σαν να υπήρχε η δυνατότητα τάχα σημαντικών αποκλίσεων από αυτήν,- η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής σημειώνει: Χαρακτηριστικό των διατάξεων του νομοσχεδίου κατά αμφότερα τα μέρη αυτού είναι ότι προσπαθούν να αμβλύνουν κατά το μέτρο του δυνατού το ενδεχόμενο δυσαρμονίας προς βασικές δικαιοτικές αρχές οι οποίες πιθανόν να ανέκυπταν από την αυτούσια μεταφορά στο δίκαιο μας των αποφάσεων πλαισίου. Συνομολογεί η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής ότι είναι χαρακτηριστικό του νομοσχεδίου ότι προσπαθούμε να αμβλύνουμε κατά το μέτρο του δυνατού το ενδεχόμενο δυσαρμονίας με την απόφαση πλαίσιο.

Άλλοι συνάδελφοι επικαλέστηκαν ιδιαίτερα ένα σημείο της έκθεσης που αναφέρεται σε αοριστία ως προς τον ορισμό της τρομοκρατίας. Κατ' αρχήν να σας θυμίσω ότι η ίδια η κοινή απόφαση πλαίσιο είναι δεσμευτική και ως προς τον ορισμό της τρομοκρατίας μη αφήνοντας περιθώρια για σοβαρές αποκλίσεις.

Και αυτό όχι συμπτωματικά όχι τυχαία, αλλά προκειμένου όλα τα κράτη μέλη να έχουν τουλάχιστον παρεμφερές μεταξύ τους ορισμούς της τρομοκρατίας και έτσι να αποφευχθούν οι κίνδυνοι που μερικοί ομιλητές σωστά επεσήμαναν, να θεωρούνται σε κάποιο κράτος μέλος ως τρομοκρατικές πράξεις, κάποιες που σε άλλο δεν θεωρούνται.

Εξάλλου, δεν είναι πρωτόγνωρο και στην κείμενη ποινική μας νομοθεσία να γίνεται ευρεία χρήση αξιολογικών εννοιών που είναι απαραίτητες για να συγκροτηθούν εννοιολογικά αρκετά εγκλήματα. Θέλω να δώσω μερικά παραδείγματα: Ευτελής αξία, επικίνδυνος, ιδιαίτερα μεγάλη αξία, κακόβουλος, φυγοπονία, περιφρόνηση, ιδιαίτερα βαριά προσβολή. Με ποια λογική απαιτούμε από το νομοθέτη σήμερα να ρυθμίσει το σύνθετο πράγματι φαινόμενο της τρομοκρατικής πράξης με καθαρά

περιγραφικές έννοιες; Δηλαδή εννών χωρίς αξιολογικούς όρους.

Οι νέες ρυθμίσεις δεν αυστηροποιούν το επίπεδο ποινών σε σχέση με το σημερινό παρά μόνο περιφερειακά σε ελάχιστες περιπτώσεις και κατ' εφαρμογήν της ομόφωνα προσυπογράφτης απόφασης-πλαίσιο των δεκαπέντε.

Επί της ουσίας αντιμετωπίζονται πιο εξειδικευμένα διαστάσεις εγκληματικής συμπεριφοράς που ξεφεύγουν από τα στενά όρια της παραδοσιακής εγκληματικής πράξης. Όπως είναι η διεύθυνση και ο συντονισμός της τρομοκρατικής οργάνωσης, η παροχή σ' αυτήν πληροφοριών, υλικών μέσων και βέβαια η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

Θα πρέπει πια να έχει καταστεί προφανές ότι το νομοσχέδιο δεν συνεπάγεται ποινικοποίηση του έστω ακραίου φρονήματος, όπως ισχυρίστηκαν κάποιοι. Οι τρομοκρατικές πράξεις προϋποθέτουν εξ ορισμού την τέλεση αξιόποινης πράξης και αντίστοιχα ως σκοπός της τρομοκρατικής οργάνωσης ορίζεται η τέλεση πράξεων. Ακόμη και η διάταξη περί της ποινής που επισύρει η τρομοκρατική απειλή δεν έχει καμία σχέση με το φρόνημα, γιατί προϋποθέτει απειλή για την τέλεση συγκεκριμένης πράξης.

Εξάλλου η έννοια του τρόμου, που θεωρήθηκε από άλλον συνάδελφο ως νομικά άγνωστη, περιέχεται εδώ και δεκαετίες στον Ποινικό Κώδικα. Για παράδειγμα στο άρθρο 333 περί απειλής, λέει ότι όποιος προκαλεί τρόμο... Δεν είναι, λοιπόν, άγνωστη και πρωτάκουστη αυτή η έννοια.

Ασκήθηκε όμως κριτική και για το ότι στη ρύθμιση περί απειλής τέλεσης τρομοκρατικής πράξης προστέθηκε η λέξη «σοβαρή». Ελέγχθη ότι η λέξη «σοβαρή» είναι αόριστη. Πράγματι, η απόφαση πλαίσιο μιλά μόνο για απειλή τέλεσης τρομοκρατικής πράξης και την εντάσσει στην ίδια κατηγορία, με όλες τις άλλες περιοριστικά αναφερόμενες τρομοκρατικές πράξεις. Αντίθετα, εμείς επιχειρήσαμε το διαχωρισμό της, τιμωρώντας τη μόνο σε βαθμό πλημμελήματος και προσθέσαμε τη λέξη «σοβαρή» για να προστατεύσουμε ακόμη περισσότερο τον πολίτη από ενδεχόμενη καταχρηστική ερμηνεία. Επιπρόσθετα προβλέψαμε ότι η απόπειρα απειλής δεν είναι αξιόποινη.

Το νομοσχέδιο αναγνωρίζει τη δυνατότητα τέλεσης τρομοκρατικής πράξης ακόμη και όταν διαπράττεται από μεμονωμένο άτομο. Θέλω να υπενθυμίσω ότι η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής χαρακτηρίζει τη ρύθμιση ως ορθή. Άλλωστε τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα επιτρέπουν ακόμη και σε ένα μεμονωμένο τρομοκράτη να επιφέρει σοβαρότατα μαζικά πλήγματα κατά της έννομης τάξης, πολύ βαρύτερα και από τα πλήγματα που μπορεί να επιφέρει κάποια τρομοκρατική οργάνωση. Στη σύγχρονη εποχή το μέγεθος της τρομοκρατικής απειλής δεν είναι δυστυχώς αναγκαία συνάρτηση του αριθμού των ατόμων που συμμετέχουν στη διαπράξη.

Κατά τα άλλα θεωρώ ότι έχει αποσαφηνιστεί πλήρως πώς έχουν τα πράγματα σχετικά με ορισμένες ακραία φοβικές, λαϊκιστικές προσεγγίσεις του νομοσχεδίου. Θέλω να επαναλάβω κατηγορηματικά ότι δεν θεωρούνται τρομοκρατικές πράξεις οι συμβολικές καταλήψεις κτιρίων, δρόμων, ή οι απεργίες στους Οργανισμούς Κοινής Ωφέλειας. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες έχουν λύσει αυτά τα ζητήματα. Η ευαίσθητη παραδοσιακά για τα ατομικά δικαιώματα Ευρώπη και η Ελλάδα έχουμε επιλύσει αυτά τα ζητήματα.

Και η παράγραφος 8 του άρθρου 40 κατοχυρώνει πλήρως τα δημοκρατικά δικαιώματα και τους κοινωνικούς αγώνες, διαχωρίζοντας ξεκάθαρα την τρομοκρατική παράνοια από τη δυναμική δημοκρατική διεκδίκηση, από τη δημοκρατική πάλη. Δεν βλέπουμε τον απεργό, το διαδηλωτή, τον καταληψία ως τρομοκράτη. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 40 προσδιορίζονται με σαφήνεια τα κριτήρια των τρομοκρατικών ενεργειών, που πρέπει να έχουν ως σκοπό τον εκφοβισμό του πληθυσμού ή τη σοβαρή βλάβη των συνταγματικών πολιτικών δομών της χώρας.

Πρόδηλα τέτοια στοιχεία δεν υπάρχουν στην περίπτωση των απεργιών, των διαδηλώσεων κλπ.

Τέθηκε από συνάδελφο πιο συγκεκριμένα κατά τη συζήτηση το ζήτημα αν η παρακώλυση, η διατάραξη της ασφάλειας των συγκοινωνιών κινδυνεύει να θεωρηθεί ως τρομοκρατική πράξη, ως τρομοκρατική ενέργεια. Κι εδώ τα πράγματα είναι ξεκάθα-

ρα, σε όλη την Ευρώπη είναι ξεκάθαρα και στην Ελλάδα είναι ξεκάθαρα. Εάν η πράξη θεωρηθεί προφανώς από τον δικαστή ότι δεν καλύπτεται από την παράγραφο 8, του άρθρου 40 για τη συνδικαλιστική δράση, διότι προφανώς υπερβαίνει τα όρια άσκησης συνδικαλιστικής ελευθερίας, τότε μπορεί ενδεχομένως να τιμωρηθεί σύμφωνα με το άρθρο 290 του Ποινικού Κώδικα ως διατάραξη της ασφάλειας των συγκοινωνιών, αλλά κατ' ουδέν τρόπο ως τρομοκρατική πράξη. Για να θεωρηθεί ότι αποτελεί τρομοκρατική πράξη κατά το νόμο, πρέπει να συντρέχουν τα γνωστά αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία του εγκλήματος. Και πιο συγκεκριμένα -όπως ήδη ανέφερα- «με τον τρόπο, σε έκταση και υπό συνθήκες που είναι δυνατόν να βλαβεί σοβαρά μια χώρα ή ένας διεθνής οργανισμός» και δεύτερη προϋπόθεση «με σκοπό να εκφοβιστεί ένας πληθυσμός ή να καταστραφούν οι θεμελιώδεις συνταγματικές και πολιτικές δομές της χώρας». Πού είναι αυτά όλα στην περίπτωση της παρακώλυσης των συγκοινωνιών;

Εκτιμώ ότι οι δυνατότητες παρερμηνειών που ανακαλύπτουν ορισμένοι στο νομοσχέδιο βρίσκονται πια μόνο στη φαντασία τους. Θέλω να συμπεράνω λέγοντας, ότι οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, συμπεριλαμβανομένης και της ελληνικής, δε θίγουν κανένα ατομικό, συνταγματικό, δημοκρατικό δικαίωμα των πολιτών μας, αντίθετα ενισχύεται το αίσθημα της συλλογικής μας ασφάλειας, που θυμίζω ότι και αυτή αποτελεί σημαντικό κεκτημένο του δικαϊκού μας πολιτισμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Καστανίδης, έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η τρίτη μέρα κατά την οποία προσπαθούμε επίμονα και επίπονα να πείσουμε την Κυβέρνηση και τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας ότι νομοθετούν κατά λανθασμένο τρόπο.

Η συζήτηση για να είναι παραγωγική και ουσιαστική, πρέπει οι συνομιλητές να έχουν τη διάθεση να ακούσουν ο ένας τον άλλον. Εάν δεν υπάρχει αυτή η διάθεση, τότε η συζήτηση καθίσταται αντιπαραγωγική.

Ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης εξαρχής επέλεξε μια γραμμή υπεράσπισης του νομοσχεδίου του. Παρά το γεγονός ότι έχουμε κάνει σειρά προτάσεων, μέχρι στιγμής δε δείχνει καμία απολύτως επιθυμία να ακούσει τους συνομιλητές του. Γι' αυτό ακριβώς προτίθεμαι στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου να θέσω ορισμένα ερωτήματα με τα οποία πιστεύω ότι θα γίνει και πιο εύγλωττη η δική μας επιχειρηματολογία αλλά και θα τεθούν -θέλω να πιστεύω- ενώπιον κρίσιμων διλημμάτων όλοι οι συνάδελφοι.

Θα προσπεράσω αυτά τα οποία είπε περί δήθεν δικής μας ευαισθησίας για την προάσπιση των ατομικών ελευθεριών. Αισθάνομαι ότι δεν έχω καμία ανάγκη να απαντήσω σε κάτι το οποίο θεωρώ πολύ μικρό γι' αυτήν την Αίθουσα.

Στη διατύπωση των ερωτημάτων τώρα. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος αλλοδαπός εν Ελλάδι σήμερα τελεί το έγκλημα της αρπαγής ανηλίκου και εξαρτά την επιστροφή του θύματος από το εάν οι ελληνικές αρχές θα του χορηγήσουν πολιτικό άσυλο. Το περιστατικό αυτό παίρνει ευρεία δημοσιότητα όχι μόνο στα εγχώρια Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αλλά και στον ξένο Τύπο, γενικά στα ξένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Να προσθέσω και ότι η ειδική συνθήκη υπό την οποία τελείται είναι λίγο πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, υπό συνθήκες δηλαδή που κατά το νομοσχέδιό σας και τις προβλέψεις του, μπορούν να βλάψουν σοβαρά τη χώρα και με σκοπό αρμόδια ελληνική αρχή να εξαναγκαστεί σε πράξη που δεν οφείλει, δηλαδή τη χορήγηση πολιτικού ασύλου.

Ερώτημα: Πρόκειται για τρομοκρατική πράξη; Ναι ή όχι; Θα σας παρακαλέσω να μη βιαστείτε να απαντήσετε, διότι, όταν κάποιο δικαστήριο θα κληθεί να αποφασίσει, θα λάβει υπόψη του και τι συζητήθηκε στη Βουλή των Ελλήνων. Δηλαδή η ερμηνεία ενός νόμου από τη δικαστική αρχή γίνεται πολλές φορές με βάση τη λεγόμενη «ιστορικοβουλευτική προσέγγιση». Μη βιαστείτε, λοιπόν, να απαντήσετε στο πολύ συγκεκριμένο και σαφές ερώτημα το οποίο σας θέτω υπό μορφή παραδείγματος.

Διότι οι δυσκολίες που προκύπτουν στο συγκεκριμένο παράδειγμα έχουν σχέση με τα πολλά επίπεδα πιθανής προσβολής του κράτους, όπως επίσης έχουν σχέση και με τις συνθήκες υπό τις οποίες τελείται η πράξη. Πρόκειται για συνθήκες που μπορούν να μας οδηγήσουν στη μια ή στην άλλη απάντηση. Ας πούμε η αποτελεσματική αστυνομική υπηρεσία ενός κράτους που θα μπορούσε να επιλύσει το θέμα μας με ορισμένο τρόπο, διαφορετικά θα κριθεί από μια αναποτελεσματική αστυνομική υπηρεσία άλλου κράτους, που δεν μπορεί να το επιλύσει με ικανοποιητικό τρόπο.

Επανερχομαι, λοιπόν, στο αρχικό ερώτημα, στο παράδειγμα που σας περιέγραψα. Είναι τρομοκρατική ενέργεια ή όχι, κύριε Υπουργέ; Η απάντηση, επίσης, έχει σοβαρότατες συνέπειες και ως προς άλλες ποινικές παραμέτρους, διότι αν χαρακτηριστεί η συγκεκριμένη αρπαγή ανηλίκου υπό τις συνθήκες που περιέγραψα ως τρομοκρατική πράξη, τότε υπάρχουν επιπτώσεις στην επιμήκυνση του χρόνου παραγραφής, στην επιμήκυνση του πραγματικού χρόνου έκτισης της ισόβιας κάθειρξης, στον κανόνα επιμέτρησης της αληθινής πραγματικής συρροής και στην ποινή φυλάκισης -μέχρι δέκα ετών μάλιστα- ατόμου που παρέχει πληροφορίες ή υλικά μέσα, για να συντελεστεί το συγκεκριμένο έγκλημα.

Δεύτερο παράδειγμα που αφορά την ασφάλεια του ποινικού μας δικαίου. Με το νομοσχέδιο που ισηγείστε -φαντάζομαι ότι έχουν εντοπίσει οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας- τιμωρείτε με αυξημένη ποινή και κάθε πράξη προπαρασκευής, και αν ακόμη το τρομοκρατικό έγκλημα δεν έχει τελεστεί. Σύμφωνα με το νέο άρθρο 187α περίπτωση 7 προβλέπεται αύξηση των ποινών στα εγκλήματα της διακεκριμένης κλοπής, της πλαστογραφίας που αφορά δημόσιο έγγραφο και της εκβίασης, όταν αυτά τα εγκλήματα τελούνται για να προπαρασκευάσουν μια τρομοκρατική πράξη. Είναι αυξημένη η ποινή.

Κάποιος κλέβει εικόνες από μια εκκλησία -είναι περίπτωση διακεκριμένης κλοπής, κατά το ποινικό μας σύστημα- προκειμένου να τις πωλήσει, για να προμηθευθεί όπλα και έτσι να προχωρήσει σε μία ή σε σειρά ανθρωποκτονιών, ώστε να μπορεί με αυτές τις ενέργειες που θα κάνει στο μέλλον, αυτός που κλέβει τις εικόνες από την εκκλησία, να βλάψει τη χώρα ή ένα διεθνή οργανισμό και να εξαναγκάσει μια αρχή να προβεί σε πράξη ή παράλειψη που δεν είναι σύννομη.

Ή ενδεχομένως να αποσταθεροποιήσει με τη σειρά των ανθρωποκτονιών τις πολιτικές δομές μιας χώρας.

Παρακαλώ πολύ, θα ήθελα να προσέξουμε ότι η απαξία της συγκεκριμένης πράξης, δηλαδή της διακεκριμένης κλοπής, στην προκειμένη περίπτωση δεν εξαρτάται μόνο από την ίδια την πράξη, αλλά και από τα μελλοντικά σχέδια του δράστη, που μπορεί και να μην τελεστούν. Έτσι η συγκεκριμένη απαξία που προσδίδεται στις συγκεκριμένες πράξεις δεν συναρτάται με αυτές αποκλειστικά, αλλά με τα μελλοντικά σχέδια του υπαιτίου.

Το άρθρο 7 του Συντάγματός μας όμως προβλέπει ότι το μέγεθος της ποινής εξαρτάται από την πράξη του υπαιτίου και όχι από τα μελλοντικά σχέδιά του. Στην προκειμένη περίπτωση κάποιος κλέβει εικόνες από μια εκκλησία, για να αγοράσει όπλα, με τα οποία θα τελήσει μια τρομοκρατική πράξη. Και εάν όμως δεν συντελεστεί η ανθρωποκτονία, τιμωρείται με αυξημένη ποινή, γιατί προχώρησε σε διακεκριμένη κλοπή προπαρασκευάζοντας μια τρομοκρατική πράξη που όμως δε συντελέστηκε. Αυτό έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με το άρθρο 7 του Συντάγματος.

Ερώτημα, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης: Θα το δεχθείτε; Αντισταθμίσετε τι νομοθετούμε; Νομίζετε ότι αυτό έχει σχέση με «δήθεν» ευαισθησίες στην προάσπιση των ατομικών δικαιωμάτων; Εάν το νομίζετε, είναι προφανές, κύριε Αδρακτά, ότι βρισκόμαστε σε διαφορετικό μήκος κύματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βύρων Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Συμπεραίνουμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση για ένα πολύ ενδιαφέρον θέμα, της τρομοκρατίας,

πώς το αντιμετωπίζει σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση με την απόφαση-πλαίσιο και πώς αυτή η απόφαση-πλαίσιο ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία.

Οι παρατηρήσεις και οι εξηγήσεις που έδωσε ο Υπουργός Δικαιοσύνης είναι απολύτως πειστικές. Πρόκειται για ενσωμάτωση της συμβάσεως. Τα περιθώρια για να κάνουμε τέτοιες τροποποιήσεις που θα ακύρωναν την ουσία της αποφάσεως-πλαίσιο, δεν υπάρχουν. Ή σεβόμαστε την υπογραφή μας - ξανάρχεται αυτό το πολιτικό ζήτημα- ως Ελλάς ή δεν τη σεβόμαστε.

Μάλιστα εδώ πολιτικά θέλω να μην αξιοποιήσω παρεμβάσεις συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, οι οποίες κατέληγαν ότι δε χρειαζόταν καμία προσθήκη στο ν. 2928/2001 για την τρομοκρατία που είχε ψηφίσει υπό τον τίτλο «Κατά του οργανωμένου εγκλήματος» η ελληνική Βουλή. Αυτό δε θέλω να το αξιοποιήσω. Το αντιπαρέρχομαι. Αλλά μη μας αιτιάσθε ότι όταν εσείς πραγματώνετε αυτή την πολιτική υπαναχώρηση και εμείς σας το υπενθυμίζουμε, εμείς φταίμε και όχι εσείς που κάνετε την υπαναχώρηση.

Παραδείγματος χάρι, γιατί δεν ετέθη στη σύμβαση, αφού είμαστε μέσα στην ένσταση της αντισυνταγματικότητας, η ρήτρα η ανάλογη που έθεσε η Αυστρία;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Υπάρχει, υπάρχει.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΡΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πρέπει να σας πω επιπλέον ότι περιπλανάσθε στους βατώνες της αντισυνταγματικότητας, χωρίς να σέβεσθε, ως θα έδει, την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας η οποία ξέρει τη διάσταση της αντισυνταγματικότητας και, όπως είπε ο κ. Τσιπλάκης, δεν τη θέτει. Δεν τη θέτει!

Φτιάχνει το ισόστενες -νομίζω ομιλεί περί βάρους και αντιβάρους και μια ισορροπία- των νομικών εννοιών όπως παρατίθεται στο νομοσχέδιο. Από τη μια μεριά οι προσθήκες που τάσσει η νομοθετική διατύπωση της συμβάσεως και από την άλλη η διευκρίνιση ότι ο ορισμός αυτός δεν αποτελεί -που είναι και μία νομική παραδοξολογία, θα λέγαμε, αλλά επιβάλλεται για την επίδειξη της δημοκρατικής μας ευαισθησίας- τρομοκρατική ενέργεια, όταν γίνεται για την ελευθερία, για την προάσπιση των συνδικαλιστικών ελευθεριών κλπ. Αυτά τα επισημαίνει η Επιστημονική Επιτροπή, την οποία σέβομαι ακεραίως, χωρίς να ανοίγει τη χαραμάδα, το παράθυρο ή την πόρτα της αντισυνταγματικότητας. Και επιπλέον, ούτε εσείς οι ρήτορες του ΠΑΣΟΚ εγείρετε την ένσταση της αντισυνταγματικότητας, όπως λέει ο ευθύς πολιτικός λόγος. Δε βγαίνει τίποτε με το να περιπλανώμεθα. Τι βγαίνει; Βγαίνει κάτι αρνητικό το οποίο σας το λέω ευθέως. Αυτό το σήμα που θέλαμε να εκπεμφθεί, ότι η ελληνική πολιτεία έχει συνέχεια κατά της τρομοκρατίας τουλάχιστον από το 2001 μέχρι σήμερα, αυτή η συνέχεια συνεχίζει να υφίσταται ανέκπλητη. Και το δεύτερο, η ελληνική πολιτεία έχει συνέχεια και η ολομέλεια τον Ιούνιο του 2004 ανασυντάσσεται με την απόφαση και την κατάδηλη βούληση να συμψηφίσει ένα μέτωπο κατά της τρομοκρατίας. Αυτό το δεύτερο φαίνεται να μη συντελείται από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, γιατί παρατηρείται αυτή η έκπτωση για την ανέκπλητη βούληση κατά της τρομοκρατίας.

Τονίσαμε όλα τα νομικά ζητήματα, για να είμαστε και εμείς σε αυτή την ισοτιμία των όρων ως προς την ευαισθησία για τα ατομικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες. Δε θέλουμε -με συγχωρείτε γι' αυτό- να δώσουμε προβάδισμα σε κανέναν, ας μείνουμε στην αρετή της ισοτιμίας για την ευαισθησία μας όσον αφορά τα ατομικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες και ας σημειώνουμε εδώ ότι έπρεπε πάση δυνάμει οι προσθήκες τις οποίες έκανε για το ισόστενες η Κυβέρνηση σ' αυτό το νόμο, να εκτιμηθούν. Έπρεπε πάση θυσία να αναγνωριστεί ότι εμείς συνενωνώμαστε στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαίου χώρου, για την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη και ταυτόχρονα δεν κάνουμε καμία αβάρια όσον αφορά το δικαίό μας σύστημα και όσον αφορά τη δημοκρατική ευαισθησία μας για τα ατομικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Εδρά καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Σπαταλήσατε πολύ χρόνο και φαιά ουσία για την έννοια των

αορίστων εννοιών. Και εκεί λέει η Επιστημονική Επιτροπή ότι μπορεί να είναι αφόρητη μια διατύπωση αορίστων εννοιών που τη φέρνουμε από τη σύμβαση, η οποία όμως ισοσκελίζεται με την παράθεση των αορίστων εννοιών για την έννοια των συνδικαλιστικών ελευθεριών, για τη δημοκρατία, για την ελευθερία, για όλες αυτές τις δράσεις. Σας λέω ότι από τον καιρό του Γκαίρινγκ έχουμε για την οργάνωση της τυποποίησης του ποινικού φαινομένου, τον αποκλεισμό ότι η τυποποίηση του ποινικού φαινομένου άγει αναγκαστικά σε μηχανιστική περιγραφή ή σε έναν αυτοματισμό των όρων και του *nullum crimen nulla poena sine lege* και της σχολαστικής περιγραφής του αδικήματος, για να το εκθέσουμε σε μηχανιστική εφαρμογή στο δικαστή. Το πρόβλημα -η μεγάλη μονογραφία του αιμνήστου Κωνσταντίνου Τσάτσου της ερμηνείας του δικαίου- και στην περίπτωση του νομοθετήματός μας, κύριοι έγκριτοι νομικοί της Αντιπολίτευσης, είναι εκκρεμές και θα κριθεί με τη συστατική ερμηνεία που λέει η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής, με τον εφαρμοστή του δικαίου, το δικαστή, σε κάθε περίπτωση θα εφαρμοστεί στενά, όπως το υπαγορεύουν οι δηλώσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης, οι δηλώσεις όλων μας.

Συμφωνώ με τον κ. Καστανίδη. Αυτές εμπεριέχουν μια οιοσδήποτε ερμηνευτική δήλωση περίπου να άγουμε το ζήτημα στην αυθεντική ερμηνεία, ότι θέλουμε στενή εφαρμογή. Και αυτό προκύπτει αδηρτίως από την γραμματική ερμηνεία, από τη λογική ερμηνεία και από την τελολογική, στην οποία επιμένουμε όλοι όσοι εισηγούμεθα την ισορροπία -που το είπε ο Αναστάσιος Παπαληγόυρας από την πρώτη μέρα- της ποινικής θωράκισης της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ελλάδος, με την κατοχύρωση ξανά των ατομικών ελευθεριών και δικαιωμάτων και με το προκείμενο νομοσχέδιο.

Χαιρετίζω το γεγονός ότι εγένετο καλή συζήτηση. Δεν εβλάβη η ουσία του πράγματος η οποία είναι -για μια ακόμη φορά- μια επαναβεβαίωση, μια επικύρωση της βουλήσεώς μας να συντάξουμε το μέτωπο κατά της τρομοκρατίας, τηρούντες τη σύμβαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το κείμενο νόμου το δικό μας, γιατί στο δικό μας κείμενο νόμου δεν είναι μόνο η μηχανιστική θεωρία της ενσωμάτωσης αλλά φαίνεται και η δική μας αρχέτυπη βούληση.

Και αν τίποτα δε συνέβαινε ως νομικό γεγονός στην Ευρώπη, εμείς παρακολουθώντας τις σύγχρονες εξελίξεις και τις σύγχρονες ασύμμετρες απειλές που ταλανίζουν, απειλούν τις κοινωνίες, δρούμε αυτοδυνάμως με αυτό το νομοσχέδιο. Χαιρετίζουμε λοιπόν την υπερψήφιση του νομοσχεδίου, μιλώντας για λογαριασμό της Πλειοψηφίας βεβαίως.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε το λόγο;

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Τσιπλάκη, να σας δάλω τρία λεπτά, γιατί έχετε κλείσει κάπως το χρόνο σας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Βλέπουμε και πράττουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας δίνω τρία λεπτά και βλέπουμε.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Προς Θεού, δεν αμφισβητείται η ευαισθησία κανενός εξ ημών όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ο διάλογος όμως πράγματι προαπαιτεί να συντασσόμεθα με βάση κάποιες αρχές.

Πού θέλω να καταλήξω; Γιατί κάνω αυτή την προεισαγωγή; Καλά τα ερωτήματα όταν δε συμμεριζαμβάνουν τις ιστορικές συνθήκες κάτω από τις οποίες μπορεί να διαμορφωθεί το ερώτημα -ότι εδώ έχουμε να υιοθετήσουμε μια απόφαση-πλαίσιο, έχουμε να εκπληρώσουμε μια διεθνή δέσμευση- και όταν δε λαμβάνεται ενδεχόμενα υπόψη από τον ερωτώμενο ποιες είναι οι δικαιωδοτικές δυνατότητες, αλλά του ζητούμε καθαρά να τοποθετηθεί θεωρητικά, ερμηνευτικά δεν προσδιορίζουμε και κάποιους εκ των όρων που εμπεριέχονται στο ερώτημα, τότε αυτό που εξυ-

πονοείται ως δεδομένο, μπορεί πιθανώς να προκύψει.

Γιατί το λέω αυτό; Ενδεικτικά επιζητεί ο αρπάξας πολιτικό άσυλο. Δεν προσδιορίζουμε όμως το ερώτημα αν συντρέχουν ή όχι οι όροι και προϋποθέσεις δόσεως του πολιτικού ασύλου, που είναι κρίσιμο σημείο στο ερώτημα, προκειμένου να υπάρξει ορθή απάντηση για να ξεφύγουμε από αυτά που δημιουργούν εντυπώσεις.

Θέλω να επισημάνω επί της ουσίας συνολικά του αντιλόγου και των όσων ακούστηκαν από πλευράς -το λέω ενδεικτικά- του κ. Κουβέλη, του κ. Γέιτονα και που ως ένα σημείο στηρίχθηκαν σε αυτούσια παράθεση του κειμένου της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, ότι εκείνο το οποίο δεν επισημειώθηκε -ενώ στην τοποθέτησή μου ως εισηγητής επεσήμανα- είναι ότι αυτή η μερικώς αυτούσια παράθεση του κειμένου δε συμπεριέλαβε ότι και το συνέδριο του Ποινικού Δικαίου για τη φύση αυτών των αδικημάτων έχει καταλήξει στο να προσδώσει το χαρακτήρα των αδικημάτων -κατά παρεμφερή τρόπο- του τύπου που υφίστανται εγγενείς αδυναμίες στον ορισμό, όπως επίσης δε συμπεριέλαβε την επισήμανση της εκθέσεως της Επιστημονικής Επιτροπής ότι τελικώς αυτές οι εγγενείς αδυναμίες του ορισμού της τρομοκρατικής οργάνωσης ήταν αναπόφευκτες, αφού το σχέδιο -και το λέω αυτούσια στη σελίδα 7 της εκθέσεως της Επιστημονικής Επιτροπής- δεσμεύεται από τον ορισμό της απόφασης-πλαίσιο.

Νομίζω ότι η τοποθέτησή μας, η τοποθέτηση της κυβερνητικής Πλειοψηφίας συνολικά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι απόλυτα σωστή. Κι εγώ τολμώ να πω -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- ότι δεν αντεκρούσθη σε καθαρά θεωρητικό επίπεδο και μια άλλη θεωρητικά από μέρους μου εξωτερικευθείσα άποψη, η άποψη ότι αυτή η παράγραφος 8 κατ' εμέ, λαμβάνοντας υπόψη το προοίμιο της απόφασης-πλαίσιο και την αιτιολογική έκθεση, είναι μία ερμηνευτική προσέγγιση εκ του περισσού, υπό την έννοια -και τολμώ να σας το πω- ότι κατ' άρθρον άλλο του Ποινικού μας Κώδικα αίρεται το αξιόποιν πράξεως, όταν αυτές εμφανίζονται ως εκπλήρωση νομίμου καθήκοντος. Τι λέει, λοιπόν, αυτή η συγκεκριμένη παράγραφος; Αυτό δε λέει;

Το λέω αυτό για να μην κάνουμε συζήτηση για τη συζήτηση, για να μην γυρνάμε γύρω από τον εαυτό μας. Βεβαίως υπάρχουν αξιολογικές έννοιες, βεβαίως έχουν τον κίνδυνο υπερμέτρου διεύρυνσης του αξιόποινου, αλλά λαμβανομένων όλων υπόψη καθώς επίσης και της δυνατότητας τελεολογικής συστολής από πλευράς των δικαιοδοτικών αρχών, νομίζω ότι δεν υφίσταται διακινδύνευση προσβολής δικαιωμάτων. Είναι καθαρά θεωρητική η συζήτηση και μια ιστορική αναδρομή καταδεικνύει ότι τα προσβαλλόμενα έννομα αγαθά και ιδίως της ζωής, που πρέπει να έχουν απόλυτη προστασία, δυστυχώς διακινδυνεύουν πάμπολλες φορές και αυτό το οποίο εμείς επιζητούμε να διασφαλίσουμε -που είναι σε θεωρητικό επίπεδο- δεν μπαίνει σε αντιπαράθεση των ήδη προσβεβλημένων χρόνιων -και πιθανώς να προσβληθούν και στο μέλλον- ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Σγουριδίδη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ζήτησα το λόγο γι' αυτή την προτασόμενη δευτερολογία γιατί πριν από μερικούς μήνες στη θέση που καθόσασταν εσείς, κύριε Αντιπρόεδρε, ήμουν εγώ και ηχούν στα αυτιά μου οι κουβέντες του τότε Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Παυλόπουλου, προς υπουργό του ΠΑΣΟΚ, που έλεγε: «Μα σας εισηγούμεθα τεκμηριωμένα κάποιες αλλαγές. Γιατί δεν τις κάνετε αποδεκτές;».

Σήμερα έχουν αλλάξει τα πράγματα. Και εκ μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και μάλιστα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Καστανίδη, τον εισηγητή μας τον κ. Παπαγεωργίου, τον κ. Κουβέλη έχουν κατατεθεί συγκεκριμένες τροποποιήσεις πάνω στα άρθρα του δεύτερου μέρους του νομοσχεδίου που συζητάμε. Και ενώ γνωρίζετε πρώτον, ότι έχουν αλλάξει και τα διεθνή δεδομένα, δεύτερον ότι η απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν είναι δεσμευτική να εφαρμοστεί κατά γράμμα στο δικό μας

δικαικό σύστημα, στο δικό μας δικαιοκ πλαίσιο, αλλά παράλληλα και στο δικό μας νομικό πολιτισμό και τρίτον, ότι υπάρχουν τεκμηριωμένες αυτές οι προτάσεις για αλλαγές, σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ, γιατί δεν τις αποδέχεστε; Τι θα αλλάξει; Λυπάμαι που δε δεικνύετε την πρόποσα γενναιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Παπαγεωργίου, έχετε το λόγο. Θέλετε τρία λεπτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ένα λεπτό είναι αρκετό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ένα λεπτό; Ακόμη καλύτερα. Εγώ σας βάζω δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κλείνοντας αυτή τη συζήτηση, εμείς θα θέλαμε να πούμε τα εξής. Πραγματικά συμφωνώ με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας ότι πρέπει να αναπτύσσεται κοινοβουλευτικός διάλογος και πράγματι από αυτή τη συζήτηση και από τα Πρακτικά αυτοί που στο μέλλον θα κληθούν να εφαρμόσουν το νομοσχέδιο αυτό, θα αντλήσουν χρήσιμα συμπεράσματα.

Βέβαια η έννοια του δημοκρατικού διαλόγου και μέσα στη Βουλή δεν έχει τη θέση ούτε φιλοδοξεί να πάρει μορφή επιβολής μιας άποψης υπέρ της άλλης. Όμως ο δημοκρατικός διάλογος και ο κοινοβουλευτικός διάλογος απαιτεί να έχουν, όπως πολύ σωστά είπε και ο κ. Σγουριδής πριν από μένα «κλέβοντας» κατά κάποιο τρόπο τις θέσεις μου, την αξίωση, αν δεν υιοθετούνται κάποια πράγματα όταν γίνονται κάποιες προτάσεις, να απορρίπτονται από τον κύριο Υπουργό θίγοντάς τις και αιτιολογημένα.

Στην προκειμένη περίπτωση επί τρεις ημέρες ακούμε περίπου τα ίδια, ενώ έχουμε θέσει και συγκεκριμένες νομοτεχνικές διατυπώσεις με ένα, εν πάση περιπτώσει, θεωρητικό υπόβαθρο από την πρώτη στιγμή. Η μία τουλάχιστον απ' αυτές -για παράδειγμα αυτή για την απατηλή στρατολόγηση ανηλίκων- προτάθηκε και από Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, εντούτοις δεν ακούσαμε τίποτα.

Επίσης δεν ακούσαμε τίποτα για τις απόψεις μας πάνω στην έμπρακτη μετάνοια. Λέει ότι θα συμβάλει στην εξάρθρωση κλπ. Δηλαδή τι νομοθετούμε σαν χώρα; Ότι δίνουμε θέση στον καταδοτισμό; Αυτή είναι η θέση μας; Δεν αφήνουμε το περιθώριο στο δικαστή να ελέγξει εάν πράγματι έχει συμβάλει βάζοντας τη λέξη «μπορεί» σ' εκείνο το σημείο; Πώς δηλαδή θα ξεχωρίσουμε εάν πραγματικά θα έχουμε ένα τέτοιο επιτυχημένο αποτέλεσμα;

Σας το ξαναλέω. Ακόμα και στον τρομοκράτη δεν πρέπει να έχει το στοιχείο ότι συμμορφώνεται; Συμμορφώνεται μόνο με το να καταδίδει; Διαβάστε όλο το ποινικό δίκαιο που αναφέρεται σε άλλα αδικήματα -παραδείγματος χάρη, στην κλοπή- όπου λέει «με τη θέλησή του».

Στο άρθρο -για παράδειγμα- που λέει ότι όταν κατώτερα στελέχη κάνουν τρομοκρατική πράξη για λογαριασμό της οργάνωσης, θα επιβάλλεται -εν πάση περιπτώσει- πρόστιμο, έχουμε θέσει και εκεί τις επιφυλάξεις μας. Τίποτα δεν μας απαντήσατε, κύριε Υπουργέ, πάνω σ' αυτό το πράγμα. Εμένα αυτό πραγματικά μου δημιουργεί μια απογοήτευση. Βεβαίως, κατά τα λοιπά, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε. Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Θα ήθελα πρώτα να δώσω μία σύντομη απάντηση στα δύο παραδείγματα που έθεσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ σημειώνοντας βέβαια ότι είναι οριακά και όχι χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι σε σχέση με το πρώτο, με την αρπαγή ανηλίκου εάν θεωρηθεί -και αυτό είναι θέμα πραγματικό- ότι αποτελεί τρομοκρατική πράξη, τότε το δικαστήριο θα επιβάλει ποινή, ανάλογα με το αν κρίνει ότι διαπράχθηκε πλημμέλημα ή κακούργημα και αυτό έχει να κάνει -έτσι αναλυτικός όπως είναι ο ποινικός νόμος- με το αν, παραδείγματος χάρη, απειλείται ή όχι η ζωή του ανηλίκου που έχει αρπαγεί, κ.ά.

Αν, λοιπόν, είναι πλημμέλημα, σήμερα -πριν δηλαδή εφαρμοσθεί ο νόμος που συζητούμε- θα ετιμωρείτο με ποινή φυλάκι-

σης από ένα μέχρι πέντε χρόνια. Με το νομοσχέδιό μας, αφού θεωρηθεί ότι είναι τρομοκρατική η πράξη, προβλέπεται ποινή φυλάκισης από τρία μέχρι πέντε χρόνια. Εάν είναι κακούργημα, με το νόμο που ισχύει σήμερα, θα φυλακίζοταν μέχρι δέκα χρόνια, ενώ με το νομοσχέδιό μας προβλέπεται φυλάκιση τουλάχιστον δέκα χρόνια.

Σε σχέση με το δεύτερο παράδειγμα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, πρέπει να απαντηθεί το ερώτημα -και είναι πάλι θέμα πραγματικό- όχι τι θα έκανε με τα χρήματα, αλλά εάν υπάρχει συγκεκριμένος σκοπός, όπως ρητά ο νόμος αναφέρει. Αν πράγματι υπήρχε θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η συγκεκριμένη πράξη της διακεκριμένης κλοπής των εικόνων, αποτελεί έγκλημα συνδεόμενο με την τρομοκρατία, οπότε ως έγκλημα συνδεόμενο με την τρομοκρατία θα τιμωρείτο αυστηρότερα.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η διακεκριμένη κλοπή θα τιμωρείτο σήμερα με πέντε έως δέκα χρόνια φυλάκιση. Με το νομοσχέδιό μας αφ' ης στιγμής θεωρείται ότι πράγματι αποτελεί τρομοκρατική πράξη, θα τιμωρείτο με φυλάκιση από πέντε μέχρι είκοσι χρόνια. Αλλά θέλω να σημειώσω ότι και πράγματι, υπάρχει διαφορά στις ποινές ως εκ της ιδιαίτερης απαξίας που αποδίδουμε και που θέλουμε να αποδώσουμε στην τρομοκρατική πράξη.

Και να ρωτήσω κι εγώ, για την ανάγκη της συζήτησης -ητορικά διότι δεν είναι παρών ο κ. Καστανίδης- το εξής: Για να μας πει ο ίδιος, ένας άνθρωπος μόνος του, ο οποίος με εκρηκτικά τινάζει στον αέρα μία γέφυρα, τη γέφυρα του Ρίου-Αντιρρίου, προκαλώντας το θάνατο δεκάδων ατόμων, κάνει τρομοκρατική πράξη ή όχι και θα όφειλε να τιμωρηθεί ως τρομοκράτης ή όχι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας τη συζήτηση θέλω να επαναλάβω το αυτονόητο. Το θέμα της τρομοκρατίας δεν προσφέρεται για κομματικές πλειοδοσίες και λαϊκίστικες κορώνες. Μας αφορά όλους, ανεξάρτητα από τις πολιτικές και κομματικές μας διαφορές. Στη σύγχρονη δημοκρατία μας θεωρώ άλλωστε ότι είναι αδιαμφισβήτητο ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις είναι ευαίσθητες απέναντι στα δημοκρατικά κεκτημένα του λαού μας και οφείλουν να είναι εξίσου υπεύθυνες για τη διαφύλαξή τους. Στην πραγματικότητα κάθε καλόπιστος συνομιλητής θα συμφωνούσε μετά τις διευκρινίσεις που δόθηκαν ότι το νομοσχέδιο εξασφαλίζει ότι δεν υπάρχουν πια περιθώρια για γκριζες ζώνες, για γκριζες ερμηνείες.

Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο πράγματι ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ευρωπαϊκής ηπείρου, στις ανάγκες της Ελλάδος, στις ανάγκες του τόπου μας. Η αντιμετώπιση της μαστίγας της τρομοκρατίας δεν έχει σχέση με φαντάσματα του παρελθόντος. Αφορά την υπαρκτή απειλή του σημερινού κόσμου και μόνον όλοι μαζί, μόνο συνεργαζόμενη η διεθνής κοινότητα μπορεί να την καταπολεμήσει.

Το νομοσχέδιο και οι δύο αποφάσεις- πλαίσιο από τις οποίες απορρέει ενισχύουν τη συλλογική ασφάλεια των χωρών, ενισχύουν τη συλλογική ασφάλεια των κοινωνιών μας και στοιχειοθετούν τη νηφάλια και αποφασιστική απάντηση της δημοκρατίας απέναντι στη διεθνή τρομοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, οι Υπουργοί Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Δικαιοσύνης, Τουρισμού, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Δημόσιας Τάξης, Εμπορικής Ναυτιλίας, Επικρατείας και ο Υφυπουργός Πολιτισμού επί Θεμάτων Αθλητισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 40 έως 42 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 40 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 40 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 41 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 41 έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 42 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο 42 έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Επομένως το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Κύριοι συνάδελφοι, συμφωνεί το Σώμα να ψηφιστεί και στο σύνολο το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Έννοια του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: α) προκειμένου σε πρόσωπο στο οποίο ήδη έχει αποδοθεί η αξιόποινη πράξη να ασκηθεί ποινική δίωξη, ή β) να εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία.

2. Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος δεν μπορεί να

έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, που διατυπώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε κάθε περίπτωση, ο εκζητούμενος δεν απομακρύνεται, ούτε απελευθεύεται, ούτε εκδίδεται σε κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση.

Άρθρο 2 **Περιεχόμενο και τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) ταυτότητα και ιθαγένεια του εκζητουμένου,
- β) όνομα, διεύθυνση, αριθμό τηλεφωνικής και τηλεομοιοτυπικής σύνδεσης και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος,
- γ) μνεία της εκτελεστής δικαστικής απόφασης, του εντάλματος σύλληψης ή της συναφούς διάταξης δικαστικής αρχής,
- δ) φύση και νομικό χαρακτηρισμό του εγκλήματος,
- ε) περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος, στις οποίες περιλαμβάνονται ο χρόνος και ο τόπος τέλεσης, καθώς και η μορφή συμμετοχής του εκζητουμένου στην αξιόποινη πράξη,
- στ) την επιβληθείσα ποινή, αν πρόκειται για αμετάκλητη απόφαση ή το πλαίσιο ποινής που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και
- ζ) στο μέτρο του δυνατού, κάθε άλλη πληροφορία σχετικά με την αξιόποινη πράξη και τις συνέπειές της.

2. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να αφορά περισσότερα εγκλήματα.

3. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος.

Άρθρο 3 **Κεντρική αρχή**

1. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης ορίζει ως κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές και για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και της επίσημης αλληλογραφίας.

2. Η κεντρική αρχή μπορεί επίσης να προβαίνει στην τήρηση στατιστικών στοιχείων.

3. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ **ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ** **ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ**

Άρθρο 4 **Αρμόδια δικαστική αρχή έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην Ελλάδα**

Αρμόδια δικαστική αρχή έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι ο εισαγγελέας εφετών, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται η κατά τόπον αρμοδιότητα: α) για την εκδίκαση της αξιόποινης πράξης για την οποία ζητείται η σύλληψη και η προσαγωγή του εκζητουμένου ή β) για την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία.

Άρθρο 5 **Πότε επιτρέπεται η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται για πράξεις, οι

οποίες τιμωρούνται κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή σε περίπτωση που έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας τα οποία στερούν την ελευθερία για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.

Άρθρο 6 **Διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

1. Όταν είναι γνωστός ο τόπος κατοικίας ή διαμονής του εκζητουμένου, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης απευθείας στην αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης.

2. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών μπορεί να προβαίνει σε καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS). Η καταχώριση στο Σύστημα αυτό πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 95 της Σύμβασης Σένγκεν, όπως κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2514/1997 (ΦΕΚ 140 Α'). Η καταχώριση αυτή ισοδυναμεί με ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, εφόσον περιλαμβάνονται και τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος.

3. Όταν δεν είναι γνωστός ο τόπος κατοικίας ή διαμονής του εκζητουμένου, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών προβαίνει στις απαιτούμενες έρευνες, ιδίως μέσω του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν και των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, ώστε να λάβει την πληροφορία αυτή από το κράτος εκτέλεσης. Για τη διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ο εισαγγελέας εφετών μπορεί επίσης να προσφύγει στις υπηρεσίες της Ιντερπόλ.

4. Σε κάθε περίπτωση, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών μπορεί να διαβιβάζει το ένταλμα με οποιοδήποτε ασφαλές μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, υπό όρους που επιτρέπουν στο κράτος μέλος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα της διαβίβασης.

5. Οι δυσχέρειες σχετικά με τη διαβίβαση ή τη γνησιότητα οποιουδήποτε εγγράφου που απαιτείται για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αντιμετωπίζονται με απευθείας επαφές μεταξύ των ενδιαφερόμενων δικαστικών αρχών ή, ενδεχομένως, με την παρέμβαση των κεντρικών αρχών των κρατών μελών.

6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος κάθε χρήσιμη πληροφορία, πέραν εκείνων που περιέχονται στο ένταλμα.

Άρθρο 7 **Αίτηση για κατάσχεση και παράδοση πειστηρίων**

1. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών έχει το δικαίωμα εκτός από τη διαβίβαση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης να ζητήσει από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος την κατάσχεση και παράδοση σε κάθε περίπτωση αντικειμένων, τα οποία μπορούν να χρησιμεύσουν ως πειστήρια ή βρίσκονται στην κατοχή του εκζητουμένου ως προϊόντα της αξιόποινης πράξης.

2. Διατηρούνται τα δικαιώματα, τα οποία το κράτος μέλος εκτέλεσης ή τρίτα μέρη έχουν επί των αντικειμένων της παραγράφου 1. Εφόσον υφίστανται τέτοια δικαιώματα, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών αποδίδει τα αντικείμενα στο κράτος μέλος εκτέλεσης του εντάλματος, χωρίς οικονομική επιβάρυνση του τελευταίου ή των τρίτων μερών μόλις περατωθεί η ποινική διαδικασία.

Άρθρο 8 **Αίτηση για άρση προνομίου ή ασυλίας του εκζητουμένου**

Σε περίπτωση που ο εκζητούμενος απολαμβάνει προνόμιο ή εξαίρεση δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης στο κράτος μέλος εκτέλε-

σης του εντάλματος, η δικαστική αρχή του κράτους αυτού μπορεί να ζητήσει την άρση. Αν η άρση του προνομίου ή της εξαιρέσεως εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας αρχής άλλου κράτους ή διεθνούς οργανισμού, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών υποβάλλει στην αρχή αυτή σχετική αίτηση, στην οποία επισυνάπτεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Άρθρο 9

Αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην Ελλάδα

1. Αρμόδια δικαστική αρχή για την παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, τη σύλληψη και κράτηση του εκζητουμένου, την εισαγωγή της υπόθεσης στο αρμόδιο δικαστικό όργανο και την εκτέλεση της απόφασης για την προσαγωγή ή μη του εκζητουμένου είναι: α) ο εισαγγελέας εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ο εκζητούμενος, β) ο εισαγγελέας εφετών Αθηνών, στην περίπτωση που είναι άγνωστη η διαμονή του εκζητουμένου.

2. Όταν ο εκζητούμενος συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος είναι ο πρόεδρος εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται ο εκζητούμενος.

3. Όταν ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος είναι το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται ο εκζητούμενος.

Άρθρο 10

Πότε επιτρέπεται η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 11 έως 13 του παρόντος, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται εφόσον:

α) Η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, συνιστά έγκλημα σύμφωνα και με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού, το οποίο τιμωρείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών. Στις περιπτώσεις που η αξιόποινη πράξη συνιστά έγκλημα σχετικά με φόρους, τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα δεν αποτελεί λόγο άρνησης εκτέλεσης του εντάλματος η διαπίστωση ότι το Ελληνικό Κράτος δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρύθμιση για φόρους, τέλη, τελωνεία και συνάλλαγμα με εκείνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

β) Τα δικαστήρια του κράτους έκδοσης του εντάλματος καταδίκασαν τον εκζητούμενο σε ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικό της ελευθερίας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών για αξιόποινη πράξη, την οποία και οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι χαρακτηρίζουν ως πλημμέλημα ή ως κακούρηγμα.

2. Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης επιτρέπεται, χωρίς έλεγχο του διττού αξιόποινου, για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος αυτό με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον τριών ετών:

α) εγκληματική οργάνωση,
β) τρομοκρατικές πράξεις,
γ) εμπορία ανθρώπων και σωματεμπορία,
δ) προσβολές κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής ανηλίκων, πορνογραφία ανηλίκων,

ε) παράνομη εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,

στ) παράνομη εμπορία και διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,

ζ) εγκλήματα διαφθοράς και δωροδοκίας,

η) εγκλήματα σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

θ) νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες,

ι) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα, περιλαμβανομένου του ευρώ,

ια) εγκλήματα σχετικά με ηλεκτρονικούς υπολογιστές,

ιβ) εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,

ιγ) παροχή βοήθειας για παράνομη είσοδο και διαμονή στη χώρα,

ιδ) ανθρωποκτονία με πρόθεση, βαριά σωματική βλάβη,

ιε) παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών,

ιστ) απαγωγή, παράνομη κατακράτηση, αρπαγή και ομηρία,

ιζ) ρατσισμός και ξενοφοβία,

ιη) οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες και κλοπές,

ιθ) παράνομη εμπορία πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,

κ) απάτη,

κα) εκβίαση,

κβ) παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,

κγ) πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών εγγράφων,

κδ) πλαστογραφία μέσων πληρωμής,

κε) λαθρεμπορία ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,

κστ) λαθρεμπορία πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,

κζ) εμπορία κλεμμένων οχημάτων,

κη) βιασμός,

κθ) εμπρησμός με πρόθεση,

λ) εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,

λα) αεροπειρατεία και πειρατεία,

λβ) δολιοφθορά.

Άρθρο 11

Πότε απαγορεύεται η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αρνείται την εκτέλεση του εντάλματος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) αν η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, καλύπτεται από αμνηστία σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, εφόσον η Ελλάδα είχε την αρμοδιότητα για τη δίωξη αυτής της αξιόποινης πράξης,

β) αν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος προκύπτει ότι ο εκζητούμενος έχει δικασθεί αμετακλήτως για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση,

γ) αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, είναι ανεύθυνο ποινικά λόγω της ηλικίας του για την αξιόποινη πράξη για την οποία έχει εκδοθεί το ένταλμα, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους,

δ) αν έχει επέλθει παραγραφή του εγκλήματος ή της ποινής σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους και η αξιόποινη πράξη υπάγεται στην αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστικών αρχών σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους,

ε) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων, του γενετήσιου

προσανατολισμού του ή της δράσης του υπέρ της ελευθερίας, στ) αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, είναι ημεδαπός και η Ελλάδα αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με τους ποινικούς της νόμους,

ζ) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί για αξιόποινη πράξη, η οποία: ι) θεωρείται κατά τον ελληνικό ποινικό νόμο ότι τελέστηκε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος της Ελλάδας ή σε εξομοιούμενο προς αυτό τόπο ή ιι) τελέστηκε εκτός του εδάφους του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους απαγορεύεται η δίωξη για το ίδιο έγκλημα που διαπράττεται εκτός του εδάφους της Ελλάδας,

η) αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης, είναι ημεδαπός και διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη. Αν δεν διώκεται, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται αν διασφαλιστεί ότι, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει σ' αυτό την στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 12

Πότε δύνανται να απαγορευτεί η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια αξιόποινη πράξη με εκείνη που αναφέρεται στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης,

β) αν οι ελληνικές αρχές αποφάσισαν είτε να μην ασκήσουν ποινική δίωξη για την αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, είτε να παύσουν τη δίωξη,

γ) αν ο εκζητούμενος έχει δικαστεί αμετακλήτως για την αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση δίωξης,

δ) αν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος προκύπτει ότι ο εκζητούμενος έχει δικαστεί αμετακλήτως για τις ίδιες πράξεις σε τρίτη χώρα, εφόσον, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση,

ε) αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, εφόσον ο εκζητούμενος κατοικεί ή διαμένει στην Ελλάδα, και η Ελλάδα αναλαμβάνει την υποχρέωση να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με τους ποινικούς της νόμους.

Άρθρο 13

Εγγυήσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Αν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας που έχει επιβληθεί με απόφαση εκδοθείσα ερήμην του εκζητουμένου και το πρόσωπο αυτό δεν είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως ούτε είχε ενημερωθεί κατ' άλλον τρόπο σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της ακροαματικής διαδικασίας που οδήγησε στην ερήμην του εκδοθείσα απόφαση, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από την αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος θα παράσχει επαρκείς εγγυήσεις, ώστε να διασφαλίζεται ότι ο εκζητούμενος με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να

δικαστεί εκ νέου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος και να παρίσταται κατά τη λήψη της απόφασης.

2. Αν η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή με μέτρο στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από την αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι στο νομικό σύστημα του κράτους έκδοσης του εντάλματος ισχύουν διατάξεις για την επανεξέταση της επιβληθείσας ποινής – κατ' αίτηση ή το αργότερο μετά την πάροδο είκοσι ετών – ή για την εφαρμογή των μέτρων επιείκειας που προβλέπει υπέρ του προσώπου το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος και τα οποία αποσκοπούν στη μη εκτέλεση μιας τέτοιας ποινής ή μέτρου.

3. Αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης, και πάντως μετά από απόδοση σε αυτό το πρόσωπο συγκεκριμένης αξιόποινης πράξης, κατοικεί στην Ελλάδα, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από την αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι ο εκζητούμενος, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει σ' αυτό τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 14

Παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

1. Όταν ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών λάβει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που έχει εκδοθεί με το νόμιμο τύπο, μεριμνά για τη σύλληψη του εκζητουμένου.

2. Αν η αρχή που παραλαμβάνει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν είναι αρμόδια να επιληφθεί της εκτέλεσης του εντάλματος, το διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή και ενημερώνει σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 15

Σύλληψη και δικαιώματα του εκζητουμένου

1. Όταν ο εκζητούμενος συλλαμβάνεται βάσει του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, οδηγείται χωρίς αναβολή στον εισαγγελέα εφετών. Ο εισαγγελέας εφετών, αφού βεβαιώσει την ταυτότητά του, τον ενημερώνει για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του εντάλματος, για το δικαίωμά του να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού παραστάτη και διερμηνέα, καθώς και για τη δυνατότητα που του παρέχεται να συγκατατεθεί στην προσαγωγή του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 17 του παρόντος. Για την ανωτέρω ενημέρωση και τις σχετικές δηλώσεις του εκζητουμένου συντάσσεται έκθεση σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 148 έως 153 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Ο συλληφθείς δικαιούται ο ίδιος ή μέσω του συνηγόρου του να ζητήσει και να λάβει αντίγραφο όλων των εγγράφων με δική του δαπάνη.

3. Με την καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS), σύμφωνα με το άρθρο 95 της Σύμβασης περί εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν του έτους 1985, η οποία δεν αποτελεί ακόμη ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, είναι δυνατό να γίνει σύλληψη του εκζητουμένου με εντολή του εισαγγελέα εφετών. Η κράτηση του εκζητουμένου μπορεί να διαρκέσει δεκαπέντε ημέρες, εντός των οποίων πρέπει να παραληφθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί από τον εισαγγελέα εφετών, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι. Για την παράταση αυτή, ο εισαγγελέας εφετών ενημερώνει τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος. Σε κάθε περίπτωση μετά την παρέλευση τριάντα ημερών από τη σύλληψη, ο κρατούμενος απολύεται.

4. Ο συλληφθείς κατά τις προηγούμενες παραγράφους δικαιούται, αμφοβητώντας την ταυτότητά του, να προσφύγει στο συμβούλιο εφετών, μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από την προσαγωγή του στον εισαγγελέα εφετών. Το συμβούλιο εφετών

ορίζει δικάσιμο εντός δέκα ημερών από την άσκηση της προσφυγής και αποφασίζει αμετάκλητα εντός πέντε ημερών από την λήξη της διαδικασίας και αφού ακούσει τον συλληφθέντα και τον συνήγορό του. Η προσφυγή μπορεί να γίνει και προφορικά στον εισαγγελέα εφετών, οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση.

Άρθρο 16 **Κράτηση του εκζητουμένου**

1. Μετά τη σύλληψη του εκζητουμένου και τη βεβαίωση της ταυτότητάς του, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών αποφασίζει εάν είναι αναγκαίο να τεθεί υπό κράτηση, ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του ή να αφεθεί ελεύθερος με την επιβολή ή μη περιοριστικών όρων. Ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να διατάξει την προσωρινή απόλυση του εκζητουμένου και την επιβολή περιοριστικών όρων. Οι περιοριστικοί όροι που επιβλήθηκαν στον εκζητούμενο μπορούν να αντικατασταθούν με κράτηση, αν ανακύψει κίνδυνος φυγής.

2. Σε περίπτωση που διατάχθηκε η κράτηση του εκζητουμένου ή η επιβολή περιοριστικών όρων, το πρόσωπο αυτό δικαιούται εντός δύο ημερών από την έκδοση της σχετικής διάταξης να προσφύγει στο συμβούλιο εφετών. Η προσφυγή κατατίθεται στη γραμματεία της εισαγγελίας εφετών και εισάγεται από τον εισαγγελέα στο συμβούλιο το οποίο ορίζει δικάσιμο εντός πέντε ημερών και αφού τον ακούσει αποφασίζει αμέσως αμετάκλητα.

3. Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αποφαινεται και για την κράτηση ή μη του εκζητουμένου ή την επιβολή περιοριστικών όρων.

Άρθρο 17 **Συγκατάθεση στην προσαγωγή**

1. Ο εισαγγελέας εφετών ενημερώνει με σαφήνεια τον εκζητούμενο για τις συνέπειες της συγκατάθεσης προσαγωγής, της παραίτησης από τον κανόνα της ειδικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 34 του παρόντος, καθώς και για το δικαίωμά του να παρίσταται με συνήγορο όπως και με διερμηνέα. Επίσης του επισημαίνει το αμετάκλητο των ανωτέρω δηλώσεών του.

2. Για την ενημέρωση της προηγούμενης παραγράφου και τις απαντήσεις του εκζητουμένου συντάσσεται έκθεση, σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 148 έως 153 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Εφόσον, μετά την ανωτέρω ενημέρωση, ο εκζητούμενος δηλώσει ότι επιθυμεί να προβεί στις σχετικές δηλώσεις, στην έκθεση αυτή καταχωρίζονται στη συνέχεια η συγκατάθεση και ενδεχομένως η παραίτηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος.

3. Μετά τις ανωτέρω δηλώσεις, ο εισαγγελέας εφετών διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και όλα τα σχετικά έγγραφα στον πρόεδρο εφετών. Ο εκζητούμενος έχει δικαίωμα ακρόασης ενώπιον του προέδρου εφετών.

Άρθρο 18 **Μη συγκατάθεση στην προσαγωγή**

1. Αν ο συλληφθείς δεν συγκατατίθεται στην προσαγωγή του, ο εισαγγελέας εφετών διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και όλα τα σχετικά έγγραφα στο αρμόδιο συμβούλιο εφετών.

2. Ο εκζητούμενος έχει δικαίωμα αυτοπροσώπως εμφάνισης και ακρόασης ενώπιον του συμβουλίου εφετών. Το πρόσωπο αυτό δικαιούται να παραστεί με συνήγορο της επιλογής του και διερμηνέα ή, αν δεν έχει, να ζητήσει να διοριστεί συνήγορος από τον πρόεδρο εφετών. Η διαδικασία ενώπιον του συμβουλίου διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 448 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 19 **Απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

1. Η απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος

σύλληψης εκδίδεται εντός των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 21 του παρόντος.

2. Αν η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν, ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την προσαγωγή, ζητεί, μέσω του εισαγγελέα εφετών, την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 2 και 11 έως 13 του παρόντος και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση τήρησης των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 21 του παρόντος.

3. Η απόφαση για την εκτέλεση ή μη του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη.

Άρθρο 20 **Απόφαση σε περίπτωση συρροής αιτήσεων**

1. Αν πλείονα κράτη έχουν εκδώσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για το ίδιο πρόσωπο, η επιλογή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που θα εκτελεσθεί γίνεται από την αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος. Κατά τη λήψη της απόφασης συνεκτιμώνται όλες οι περιστάσεις και ιδίως η σχετική βαρύτητα και ο τόπος τέλεσης των αξιόποινων πράξεων, οι αντίστοιχες ημερομηνίες έκδοσης των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης, καθώς και το εάν το ένταλμα εκδόθηκε προς το σκοπό της δίωξης ή προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

2. Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος μπορεί να ζητήσει τη γνώμη της «Euro-just», προκειμένου να λάβει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και αίτησης έκδοσης που υποβάλλεται από τρίτη χώρα, η απόφαση για το εάν πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στο ένταλμα σύλληψης ή στην αίτηση έκδοσης λαμβάνεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης με συνεκτίμηση όλων των περιστάσεων, ιδίως όσων αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και εκείνων που μνημονεύονται στην εφαρμοστέα σύμβαση.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που απορρέουν από το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Άρθρο 21 **Προθεσμίες και διαδικασία της απόφασης για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

1. Στην περίπτωση που ο εκζητούμενος έχει συγκατατεθεί στην προσαγωγή του, ο αρμόδιος πρόεδρος εφετών αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εντός δέκα ημερών από τη δήλωση συγκατάθεσης του εκζητουμένου.

2. Στην περίπτωση που ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται στην προσαγωγή του, η τελεσίδικη απόφαση για την εκτέλεση του εντάλματος λαμβάνεται εντός εξήντα ημερών από τη σύλληψη του εκζητουμένου.

3. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί να εκτελεσθεί εντός των προβλεπόμενων στις παραγράφους 1 και 2 προθεσμιών, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών ενημερώνει αμέσως τη δικαστική αρχή έκδοσης αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Στις περιπτώσεις αυτές, οι προθεσμίες μπορεί να παραταθούν μέχρι τριάντα ημέρες.

4. Όταν σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος δεν μπορεί να τηρήσει τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο προθεσμίες, ενημερώνει σχετικά την «Eurojust», αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης.

Άρθρο 22**Ένδικο μέσο κατά της απόφασης**

1. Σε περίπτωση μη συγκατάθεσης του εκζητούμενου επιτρέπεται η άσκηση έφεσης στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή τον εισαγγελέα κατά της οριστικής απόφασης του συμβουλίου εφετών, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από τη δημοσίευση της απόφασης, σύμφωνα με τα οριζόμενα του άρθρου 451 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Για την έφεση συντάσσεται έκθεση ενώπιον του γραμματέα εφετών.

2. Ο Άρειος Πάγος σε συμβούλιο αποφαινεται εντός οκτώ ημερών από την άσκηση της έφεσης. Ο εκζητούμενος κλητεύεται αυτοπροσώπως ή μέσω του αντικλήτου του είκοσι τέσσερις ώρες πριν από τη συζήτηση με μέριμνα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Άρθρο 23**Ακρόαση ή προσωρινή μεταγωγή του εκζητούμενου μέχρι τη λήψη της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος**

1. Όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της δίωξης, η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος υποχρεούται: α) είτε να δεχθεί σε ακρόαση τον εκζητούμενο κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος, β) είτε να δεχθεί την προσωρινή μεταγωγή του εκζητούμενου στο κράτος έκδοσης του εντάλματος κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

2. Η ακρόαση του εκζητούμενου διεξάγεται από τον κατά τόπο αρμόδιο πρόεδρο εφετών, επικουρούμενο από κάθε άλλο πρόσωπο που ορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου.

3. Η ακρόαση του εκζητούμενου διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ανάλογα με την ιδιότητα που έχει ο εκζητούμενος κατά το στάδιο της εξέτασής του και με τους όρους που συμφωνούνται αμοιβαίως μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος.

4. Οι όροι και η διάρκεια της προσωρινής μεταγωγής συμφωνούνται αμοιβαίως μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος.

5. Σε περίπτωση προσωρινής μεταγωγής, ο εκζητούμενος έχει το δικαίωμα επιστροφής στην Ελλάδα, προκειμένου να παρίσταται στη διαδικασία προσαγωγής που τον αφορά.

Άρθρο 24**Προνόμια και ασυλίες**

1. Σε περίπτωση που ο εκζητούμενος απολαμβάνει είτε πρόνομο είτε εξαίρεση δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης κατά την ελληνική νομοθεσία, οι προθεσμίες του άρθρου 21 αρχίζουν από την ημέρα κατά την οποία ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών πληροφορήθηκε την άρση του προνομίου ή της εξαιρέσεως.

2. Αν η άρση του προνομίου ή της εξαιρέσεως εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας αρχής του Ελληνικού Κράτους, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών υποβάλλει σε αυτήν αμελλητί σχετική αίτηση.

3. Μετά τη γνωστοποίηση της άρσης του προνομίου ή της εξαιρέσεως κινείται η διαδικασία προσαγωγής που αφορά τον εκζητούμενο κατά τα οριζόμενα στο παρόν.

Άρθρο 25**Συρροή διεθνών υποχρεώσεων**

1. Όταν ο εκζητούμενος έχει εκδοθεί στο Ελληνικό Κράτος από τρίτο κράτος και προστατεύεται από διατάξεις σχετικές με τον κανόνα της ειδικότητας σύμφωνα με τη σύμβαση, με την οποία εκδόθηκε, η αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος δεν μπορεί να εκδώσει απόφαση για την εκτέλεση του εντάλματος, αν προηγουμένως δεν δοθεί η συγκατάθεση του κράτους, από το οποίο εκδόθηκε ο εκζη-

τούμενος, για την προσαγωγή του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Για το σκοπό αυτό η αρχή εκτέλεσης του εντάλματος υποβάλλει μέσω του αρμόδιου εισαγγελέα σχετικό αίτημα στην αρμόδια αρχή του τρίτου κράτους.

2. Η έναρξη των προβλεπόμενων στο άρθρο 21 προθεσμιών υπολογίζεται από την ημερομηνία παύσης της εφαρμογής του κανόνα της ειδικότητας.

Άρθρο 26**Κοινοποίηση της απόφασης**

Η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης κοινοποιεί χωρίς υπαίτια βραδύτητα στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος την απόφαση επί του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

Άρθρο 27**Προθεσμία προσαγωγής του εκζητούμενου**

1. Με μέριμνα του εισαγγελέα εφετών, ο εκζητούμενος προσάγεται το ταχύτερο δυνατόν σε ημερομηνία που συμφωνείται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος. Η προθεσμία προσαγωγής του εκζητούμενου δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δέκα ημέρες, αφότου εκδόθηκε η τελεσίδικη απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Κατά την προσαγωγή, με μέριμνα του ιδίου εισαγγελέα, διαβιβάζονται στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης του εντάλματος όλες οι πληροφορίες σχετικά με τη διάρκεια κράτησης του εκζητούμενου στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

2. Αν η προσαγωγή του εκζητούμενου, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1, αποδειχθεί αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών και η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος συμφωνούν αμέσως για νέα ημερομηνία προσαγωγής. Στην περίπτωση αυτή, η προσαγωγή διενεργείται εντός δέκα ημερών από τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

3. Κατ' εξαίρεση, η προσαγωγή μπορεί να αναστέλλεται προσωρινά για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, ιδίως όταν ευλόγως εκτιμάται ότι αυτή θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία του εκζητούμενου. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αυτοί. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών ενημερώνει σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και συμφωνεί με αυτή για νέα ημερομηνία προσαγωγής. Στην περίπτωση αυτή, η προσαγωγή διενεργείται εντός δέκα ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.

4. Αν μετά την παρέλευση των ανωτέρω προθεσμιών ο εκζητούμενος εξακολουθεί να κρατείται, απολύεται. Σε περίπτωση που έχουν επιβληθεί σε βάρος του περιοριστικοί όροι, αυτοί αίρονται αυτοδικαίως.

Άρθρο 28**Αναβολή της προσαγωγής ή προσαγωγή υπό όρους**

1. Η αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί, αφού αποφασίσει την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, να αναβάλει την προσαγωγή του εκζητούμενου, ώστε να διωχθεί στο Ελληνικό Κράτος ή, αν έχει ήδη καταδικασθεί, να εκτίσει στο ελληνικό έδαφος καταγνωσθείσα ποινή για έγκλημα διαφορετικό από εκείνο για το οποίο εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

2. Η δικαστική αρχή που αποφασίζει την εκτέλεση του εντάλματος, μπορεί, αντί να αναβάλει την προσαγωγή, να προσαγάγει προσωρινά τον εκζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος υπό όρους που συμφωνούνται με τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και διατυπώνονται εγγράφως.

Άρθρο 29**Κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων**

1. Η αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλε-

ση του εντάλματος προβαίνει αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτηση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος σε κατάσχεση και παράδοση των αντικειμένων, τα οποία δύνανται να χρησιμοποιούν ως πειστήρια ή βρίσκονται στην κατοχή του εκζητουμένου ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης.

2. Η κατάσχεση εκτελείται με μέριμνα του εισαγγελέα εφετών κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 251-269 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

3. Η παράδοση των αντικειμένων πραγματοποιείται ακόμη και όταν δεν είναι δυνατό να εκτελεστεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης λόγω θανάτου ή απόδρασης του εκζητουμένου.

4. Όταν τα αντικείμενα υπόκεινται σε κατάσχεση ή δήμευση στο ελληνικό έδαφος, η αρμόδια αρχή μπορεί, αν αυτά χρειάζονται για τη διεξαγωγή εκκρεμούσας ποινικής διαδικασίας, να τα κρατήσει προσωρινά ή να τα παραδώσει στο κράτος έκδοσης του εντάλματος υπό τον όρο της επιστροφής.

5. Τα δικαιώματα, τα οποία οι ελληνικές αρχές ή τρίτα μέρη τυχόν έχουν επί των κατασχεθέντων αντικειμένων, διατηρούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΔΙΑΜΕΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΚΖΗΤΟΥΜΕΝΟΥ

Άρθρο 30 Όροι διαμεταγωγής μέσω του ελληνικού εδάφους

1. Η διαμεταγωγή μέσω του ελληνικού εδάφους προσώπου εκζητουμένου που προσάγεται σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να επιτραπεί από την κατά το άρθρο 31 του παρόντος αρμόδια αρχή μετά από αίτηση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος.

2. Στην αίτηση για τη διαμεταγωγή του εκζητουμένου πρέπει να περιέχονται οι ακόλουθες πληροφορίες: α) η ταυτότητα και η ιθαγένεια του εκζητουμένου, β) η ύπαρξη ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, γ) η φύση και ο νομικός χαρακτηρισμός της αξιόποινης πράξης και δ) η περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της αξιόποινης πράξης, περιλαμβανομένων του χρόνου και του τόπου τέλεσης.

3. Αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας, είναι ημεδαπός, η αρμόδια αρχή αρνείται τη διαμεταγωγή του. Στην περίπτωση που το πρόσωπο αυτό κατοικεί στην Ελλάδα, η αρμόδια αρχή μπορεί να αρνηθεί τη διαμεταγωγή του.

4. Αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης, είναι ημεδαπός, η αρμόδια αρχή αρνείται τη διαμεταγωγή του, εκτός εάν διασφαλιστεί ότι, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Στην περίπτωση που το πρόσωπο αυτό κατοικεί στην Ελλάδα, η διαμεταγωγή του μπορεί να εξαρτηθεί από την ανωτέρω προϋπόθεση.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλογικά, όταν η διαμεταγωγή αφορά πρόσωπο, το οποίο μπορεί να εκδοθεί από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή η αίτηση εκδόσεως επέχει θέση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση αεροπορικής μεταφοράς χωρίς προβλεπόμενη ενδιάμεση στάση. Αν όμως συμβεί έκτακτη προσγείωση, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος παρέχει στην αρμόδια ελληνική αρχή τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 2 πληροφορίες.

Άρθρο 31 Αρμόδια αρχή

1. Ο εισαγγελέας εφετών Αθηνών είναι αρμόδιος για την παραλαβή των αιτήσεων διαμεταγωγής και των απαραίτητων δικαιολογητικών, καθώς και οποιασδήποτε άλλης επίσημης

αλληλογραφίας σχετικής με αιτήσεις διαμεταγωγής.

2. Η αίτηση διαμεταγωγής, καθώς και οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 30 απευθύνονται στον εισαγγελέα εφετών Αθηνών με κάθε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως. Ο εισαγγελέας εφετών γνωστοποιεί την απόφασή του επί της αίτησης με τον ίδιο τρόπο.

Άρθρο 32 Αίτηση της ελληνικής αρχής για διαμεταγωγή

Ο εισαγγελέας εφετών που εκδίδει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης υποβάλλει αίτηση για τη διαμεταγωγή του εκζητουμένου μέσω του εδάφους κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αρμόδια αρχή του κράτους αυτού, όταν τούτο επιβάλλεται για την προσαγωγή του στην Ελλάδα. Στην αίτηση αυτή πρέπει να περιέχονται οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 30 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΓΩΓΗΣ

Άρθρο 33 Αφαίρεση του χρόνου κράτησης στο κράτος εκτέλεσης του εντάλματος

Ο χρόνος κράτησης του εκζητουμένου στο κράτος εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στο πλαίσιο της διαδικασίας προσαγωγής του στην αρμόδια ελληνική αρχή, αφαιρείται από τη συνολική διάρκεια στέρισης της ελευθερίας του στην Ελλάδα στην περίπτωση καταδίκης του σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας.

Άρθρο 34 Κανόνες ειδικότητας

1. Ο εκζητούμενος που έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών δεν διώκεται, ούτε καταδικάζεται, ούτε στερείται με άλλον τρόπο της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη, η οποία τελέστηκε πριν από την προσαγωγή του και είναι διαφορετική από εκείνη για την οποία είχε εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν συντρέχει μία από τις παρακάτω περιπτώσεις:

α) ο προσαχθείς, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το ελληνικό έδαφος, δεν το έπραξε εντός σαράντα πέντε ημερών από την οριστική απελευθέρωσή του ή επέστρεψε σε αυτό, αφού το είχε εγκαταλείψει,

β) η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται με ποινή ή μέτρο ασφαλείας που στερούν την ελευθερία,

γ) η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της ελευθερίας του προσώπου,

δ) στον προσαχθέντα ενδέχεται να επιβληθεί ποινή ή μέτρο που δεν συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας, ιδίως χρηματική ποινή ή υποκατάστατο μέτρο, ακόμη κι αν αυτή η ποινή ή το μέτρο ενδέχεται να περιορίζει την προσωπική του ελευθερία,

ε) ο προσαχθείς είχε παραιτηθεί ρητά στην αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, συγχρόνως με τη συγκατάθεσή του να προσαχθεί στο Ελληνικό Κράτος,

στ) ο προσαχθείς είχε παραιτηθεί ρητά, μετά την προσαγωγή του, από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας όσον αφορά αξιόποινες πράξεις, οι οποίες τελέστηκαν πριν από την προσαγωγή του. Η δήλωση παραίτησης γίνεται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του παρόντος,

ζ) η δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος δίδει τη συγκατάθεσή της, μετά την υποβολή σχετικής αίτησης από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος.

3. Η κατά το στοιχείο ζ' της προηγούμενης παραγράφου αίτηση συγκατάθεσης, η οποία υποβάλλεται στην δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος από τον αρμόδιο εισαγγελέα

εφετών, συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος και από τη μετάφραση που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου.

4. Όταν ζητείται η συγκατάθεση της ελληνικής δικαστικής αρχής που αποφάσισε την εκτέλεση του εντάλματος, προκειμένου ο προσαχθείς να διωχθεί ή κρατηθεί στο κράτος έκδοσης εντάλματος για αξιόποινη πράξη προγενέστερη και διαφορετική από εκείνη για την οποία είχε εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η ανωτέρω δικαστική αρχή αποφαινεται το αργότερο σε τριάντα ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης, καθώς και της μετάφρασης και των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 3. Συγκατάθεση δίδεται, αν για την αξιόποινη πράξη, για την οποία ζητείται, χωρεί προσαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 10. Η δικαστική αρχή αρνείται τη συγκατάθεση, αν συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στο άρθρο 11, καθώς και αν το κράτος έκδοσης του εντάλματος δεν παρέχει τις τυχόν αιτηθείσες εγγυήσεις που ορίζονται στο άρθρο 13. Η δικαστική αρχή μπορεί να αρνηθεί τη συγκατάθεση για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 12 του παρόντος.

Άρθρο 35 **Μεταγενέστερη προσαγωγή σε κράτος μέλος** **της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

1. Πρόσωπο, το οποίο έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, μπορεί, χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος, να προσαχθεί σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον έχει εκδοθεί σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για αξιόποινη πράξη προγενέστερη της προσαγωγής του, όταν συντρέχει μία από τις παρακάτω περιπτώσεις:

α) ο εκζητούμενος, μολοντί είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το ελληνικό έδαφος, δεν το έπραξε εντός σαράντα πέντε ημερών από την οριστική απελευθέρωσή του ή επέστρεψε σε αυτό, αφού το είχε εγκαταλείψει,

β) ο εκζητούμενος δεν απολαμβάνει το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχεία α', ε', στ' και ζ' του παρόντος,

γ) ο εκζητούμενος συγκατατίθεται να προσαχθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος εκτέλεσης, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Η δήλωση συγκατάθεσης γίνεται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 του παρόντος.

2. Για τη συγκατάθεση της δικαστικής αρχής εκτέλεσης του εντάλματος, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών υποβάλλει σχετική αίτηση στην ανωτέρω αρχή. Η αίτηση συγκατάθεσης συνοδεύεται από τις πληροφορίες και τη μετάφραση που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 3 του παρόντος.

3. Όταν ζητείται η συγκατάθεση της ελληνικής δικαστικής αρχής που αποφάσισε την εκτέλεση του εντάλματος, ώστε ο εκζητούμενος να προσαχθεί σε άλλο κράτος μέλος για αξιόποινη πράξη που τελέστηκε πριν από την προσαγωγή του, βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η ανωτέρω δικαστική αρχή αποφαινεται το αργότερο σε τριάντα ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης, καθώς και της μετάφρασης και των πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 2. Συγκατάθεση δίδεται, αν για την αξιόποινη πράξη, για την οποία ζητείται, χωρεί προσαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 10. Η δικαστική αρχή αρνείται τη συγκατάθεση, αν συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στο άρθρο 11, καθώς και αν το κράτος έκδοσης του εντάλματος δεν παρέχει τις τυχόν αιτούμενες εγγυήσεις που ορίζονται στο άρθρο 13. Η δικαστική αρχή μπορεί να αρνηθεί τη συγκατάθεση για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 12.

Άρθρο 36 **Μεταγενέστερη έκδοση σε τρίτο κράτος**

1. Πρόσωπο, το οποίο έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών σε εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δεν εκδίδεται σε τρίτο κράτος, χωρίς τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους εκτέλεσης του εντάλματος.

2. Όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται από την ελληνική δικαστική αρχή, η συγκατάθεση για τη μεταγενέστερη έκδοση του εκζητουμένου σε τρίτο κράτος δίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις των συμβάσεων που δεσμεύουν την Ελλάδα, καθώς και αυτές του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ **ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 37 **Έξοδα**

Αν από την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στην Ελλάδα προκαλούνται δαπάνες επί του ελληνικού εδάφους, αυτές βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

Άρθρο 38 **Σχέση με άλλες νομικές πράξεις**

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ της Ελλάδας και τρίτων κρατών, ο παρών νόμος αντικαθιστά τις αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων που ισχύουν όσον αφορά την έκδοση στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

α) ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 (ν. 4165 /1991 ΦΕΚ 75 Α'), πρόσθετο πρωτόκολλο της 15ης Οκτωβρίου 1975, δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της 17ης Μαρτίου 1978 και ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977 (ν. 1789/1998 ΦΕΚ 133 Α') στο μέτρο που αφορά την έκδοση,

β) συμφωνία της 26ης Μαΐου 1989 μεταξύ των δώδεκα κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την απλούστευση και τον εκσυγχρονισμό των τρόπων διαβίβασης των αιτήσεων για έκδοση,

γ) σύμβαση της 10ης Μαρτίου 1995 (ν. 2787/2000 ΦΕΚ 5 Α') για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

δ) σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ν. 2718/1999 ΦΕΚ 105 Α'),

ε) τίτλος ΙΙΙ κεφάλαιο 4 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 (ν. 2514/1997 ΦΕΚ 140 Α') για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα.

Άρθρο 39 **Μεταβατική διάταξη**

1. Οι αιτήσεις έκδοσης που παραλήφθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για την έκδοση. Στις περιπτώσεις αιτήσεων έκδοσης από χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχει ακόμη εναρμονιστεί με την απόφαση πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εφαρμόζονται οι ισχύουσες περί εκδόσεως διατάξεις.

2. Έως ότου το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν αποκτήσει τη δυνατότητα να διαβιβάζει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος, η απλή καταχώριση του εκζητουμένου στο Σύστημα αυτό επιφέρει τα αποτελέσματα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, τότε μόνο όταν η αρμόδια δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση παραλάβει με όλους τους τύπους το πρωτότυπο.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Ν. 2928/2001** **ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 40 **Διατάξεις ουσιαστικού ποινικού δικαίου**

1. Μετά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα, όπως αυτό αντι-

καταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2928/2001, προστίθεται άρθρο 187Α και το άρθρο 187Α, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2928/2001, λαμβάνει τον αριθμό 187Β. Το άρθρο 187Α έχει ως εξής:

**«Άρθρο 187Α
Τρομοκρατικές πράξεις**

1. Όποιος, με εξαίρεση των περιπτώσεων που ορίζονται στην παράγραφο 8, τελεί ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω εγκλήματα:

- α') ανθρωποκτονία με πρόθεση (άρθρο 299),
- β') βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310),
- γ') θανατηφόρα βλάβη (άρθρο 311),
- δ') αρπαγή (άρθρο 322),
- ε') αρπαγή ανηλίκων (άρθρο 324),
- στ') διακεκριμένη φθορά ξένης ιδιοκτησίας (άρθρο 382 παρ. 2),
- ζ') εμπρησμό (άρθρο 264),
- η') εμπρησμό σε δάση (άρθρο 265),
- θ') πλημμύρα (άρθρο 268),
- ι') έκρηξη (άρθρο 270),
- ια') παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες (άρθρο 272),
- ιβ') κοινώς επικίνδυνη βλάβη (άρθρο 273),
- ιγ') άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων (άρθρο 275),
- ιδ') πρόκληση ναυαγίου (άρθρο 277),
- ιε') δηλητηρίαση πηγών και τροφίμων (άρθρο 279),
- ιστ') νοθεία τροφίμων (άρθρο 281 παρ. 1),
- ιζ') διατάραξη της ασφάλειας των συγκοινωνιών (άρθρο 290),
- ιη') διατάραξη της ασφάλειας σιδηροδρόμων, πλοίων και αεροσκαφών (άρθρο 291),
- ιθ') τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του ν.δ. 181/1974 «Περί προστασίας εξ ιοντιζουσών ακτινοβολιών» (ΦΕΚ 347 Α'),
- κ') τα προβλεπόμενα στα άρθρα 161, 162, 163, 164, 165, 168, 169, 170, 173, 174, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184 και 186 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου που κυρώθηκε με το ν. 1815/1988 (ΦΕΚ 250 Α'),

κα') τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 15 και στις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 17 ν. 2168/1993 «Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 147 Α'),

κβ') τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 4 του ν. 2991/2002 «Εφαρμογή Σύμβασης απαγόρευσης χρήσης κ.λπ. χημικών όπλων» (ΦΕΚ 35 Α'), με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες που είναι δυνατό να βλάψουν σοβαρά μια χώρα ή έναν διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσει παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να αποσχεί από αυτήν ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού τιμωρείται:

i) Με ισόβια κάθειρξη αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως κβ' είναι ισόβια κάθειρξη. Στην περίπτωση αυτή η πράξη παραγράφεται μετά από τριάντα χρόνια.

Αν επιβληθεί η ποινή της ισόβιας κάθειρξης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 105 μέχρι 110, εφόσον ο καταδικασθείς έχει εκτίσει ποινή είκοσι πέντε ετών.

ii) Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως κβ' είναι πρόσκαιρη ποινή καθείρξεως.

iii) Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως κβ' είναι ποινή φυλάκισης.

Αν η τρομοκρατική πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο

περισσότερων ανθρώπων εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 94 παράγραφος 1.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 134 έως 137.

3. Όποιος, με εξαίρεση των περιπτώσεων που ορίζονται στην παράγραφο 8, απειλεί σοβαρά με την τέλεση του κατά την παράγραφο 1 εγκλήματος και έτσι προκαλεί τρόμο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Η απόπειρα του εγκλήματος αυτού δεν είναι αξιόποινη.

4. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα που δρουν από κοινού με σκοπό να τελέσει το έγκλημα της παραγράφου 1 (τρομοκρατική οργάνωση). Η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και χημικών ή βιολογικών υλικών ή υλικών που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες προς εξυπηρέτηση των σκοπών της τρομοκρατικής οργάνωσης συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. Η μη τέλεση από την τρομοκρατική οργάνωση οποιουδήποτε από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως κβ' της παραγράφου 1 συνιστά ελαφρυντική περίπτωση.

5. Όποιος διευθύνει την κατά την προηγούμενη παράγραφο τρομοκρατική οργάνωση τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

6. Όποιος για να διευκολύνει την τέλεση πράξεως κατά την παράγραφο 4 παρέχει πληροφορίες ή υλικά μέσα ή με οποιονδήποτε τρόπο εισπράττει ή διαθέτει κεφάλαια υπό την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 1 της Διεθνούς Σύμβασης για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (που κυρώθηκε με το ν. 3034/2002, ΦΕΚ 168 Α') ή παρέχει οικονομικά μέσα με οποιονδήποτε τρόπο, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

7. Όποιος για να προπαρασκευάσει το έγκλημα της παραγράφου 1 διαπράττει διακεκριμένη κλοπή (άρθρο 374), ληστεία (παραграфи 1 και 3 του άρθρου 380), πλαστογραφία (άρθρο 216) που αφορά δημόσιο έγγραφο ή εκβίαση (άρθρο 385) τιμωρείται με κάθειρξη, εκτός αν η εκβίαση τιμωρείται με μεγαλύτερη ποινή. Αν η πράξη που τελέσθηκε είναι πλημμέλημα, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών.

8. Δεν συνιστά τρομοκρατική πράξη κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου αυτού η τέλεση ενός ή περισσότερων από τα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων, αν εκδηλώνεται ως προσπάθεια εγκαθίδρυσης δημοκρατικού πολιτεύματος ή διαφύλαξης ή αποκατάστασης αυτού ή ως δράση υπέρ της ελευθερίας με την έννοια του άρθρου 5 παρ. 2 του Συντάγματος ή αποσκοπεί στην άσκηση θεμελιώδους ατομικής, πολιτικής ή συνδικαλιστικής ελευθερίας ή άλλου δικαιώματος προβλεπόμενου στο Σύνταγμα ή στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ν.δ. 53/1974, ΦΕΚ 256 Α').

9. Η παράγραφος 2 του άρθρου 187 ισχύει και για τα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

2. Οι δύο πρώτες παράγραφοι του άρθρου 187Β του Ποινικού Κώδικα τροποποιούνται ως εξής:

«1. Αν κάποιος από τους υπαίτιους των πράξεων της συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης ή συμμετοχής ή της συμμετοχής σε αυτές κατά τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 187 ή της συγκρότησης τρομοκρατικής οργάνωσης ή της συμμετοχής σε αυτήν κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 187Α καταστήσει δυνατή με αναγγελία στην αρχή την πρόληψη της διαπραγμάτευσης ενός από τα σχεδιαζόμενα εγκλήματα ή με τον ίδιο τρόπο συμβάλει ουσιαστικά στην εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης ή της συμμορίας ή της τρομοκρατικής οργάνωσης, απαλλάσσεται από την ποινή για τις πράξεις αυτές.

Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με αιτιολογημένη διάταξη του απέχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 43 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Αν στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου ο υπάιτιος έχει τελέσει κάποιο από τα επιδιωκόμενα ε-γκλήματα των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 187 ή έχει τελέσει κάποιο από τα εγκλήματα της παραγράφου 1 του άρθρου 187Α, το δικαστήριο επιβάλλει σε αυτόν ποινή ελαττωμένη κατά το άρθρο 83. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις το δικαστήριο, εκτιμώντας όλες τις περιστάσεις και ιδίως την επικινδυνότητα της εγκληματικής οργάνωσης, της συμμορίας ή της τρομοκρατικής οργάνωσης, την έκταση της συμμετοχής του υπαιτίου σε αυτήν και το βαθμό της συμβολής του στην εξάρθρωσή της, μπορεί να διατάξει την αναστολή της εκτέλεσης της ποινής για τρία έως δέκα έτη, εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των άρθρων 99 έως 104.»

3. Η περίπτωση α' του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«α) εσχάτη προδοσία, προδοσία της χώρας που στρέφεται κατά του Ελληνικού Κράτους και τρομοκρατικές πράξεις (άρθρο 187Α).»

Άρθρο 41 **Ευθύνη νομικών προσώπων**

1. Αν κάποιο από τα εγκλήματα του άρθρου 40 του παρόντος τελέσθηκε για λογαριασμό νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με υπαιτιότητα οποιουδήποτε φυσικού προσώπου, που ενεργεί είτε ατομικά, είτε ως μέλος οργάνου αυτού του νομικού προσώπου και ασκεί εντός του νομικού προσώπου διευθυντική εξουσία η οποία στηρίζεται σε: α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου ή β) εξουσία λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου ή γ) εξουσία ασκήσεως ελέγχου εντός του νομικού προσώπου, σε αυτό το νομικό πρόσωπο επιβάλλονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού οι εξής διοικητικές κυρώσεις: α) οριστική ή προσωρινή για χρονικό διάστημα από έναν μήνα έως δύο έτη αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης ή, αν τέτοια άδεια δεν προβλέπεται από το νόμο, απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, β) οριστικός ή προσωρινός για το ίδιο χρονικό διάστημα αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις ή από δημόσιους διαγωνισμούς, γ) διοικητικό πρόστιμο από 20.000 έως 3.000.000 ευρώ.

2. Αν κάποιο από τα εγκλήματα του άρθρου 40 του παρόντος νόμου τελέσθηκε για λογαριασμό νομικού προσώπου από ένα ιεραρχικά κατώτερο στέλεχος, λόγω αμέλειας ενός από τα διευθυντικά στελέχη της προηγούμενης παραγράφου ως προς την εποπτεία ή τον έλεγχο του ιεραρχικά κατώτερου στελέχους επιβάλλονται οι ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις: α) προσωρινή για χρονικό διάστημα από δέκα ημέρες έως έξι μήνες αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης ή, αν τέτοια άδεια δεν προβλέπεται από το νόμο, απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, β) προσωρινός για το ίδιο χρονικό διάστημα αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις ή από δημόσιους διαγωνισμούς, γ) διοικητικό πρόστιμο από 10.000 έως 1.000.000 ευρώ.

3. Για τη σωρευτική ή διαζευκτική επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους και για την επιμέτρηση των κυρώσεων λαμβάνονται υπόψη ιδίως η βαρύτητα της παράβασης, ο βαθμός της υπαιτιότητας, η οικονομική επιφάνεια του νομικού προσώπου ή της επιχείρησης και οι περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης.

Άρθρο 42 **Διατάξεις δικονομικού ποινικού δικαίου**

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με το ν. 2928/2001, τροποποιείται ως εξής:

«Ειδικά για τις αξιόποινες πράξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 και για τις αξιόποινες πράξεις του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα η έρευνα μπορεί να συμπεριλάβει και τη διενέργεια:».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 253Α αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι ανακριτικές πράξεις της προηγούμενης παραγράφου διεξάγονται μόνο:

α) αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ότι έχει τελεσθεί αξιόποινη πράξη των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 ή αξιόποινη πράξη του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα,

β) αν η εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης ή η εξιχνίαση των τρομοκρατικών πράξεων του άρθρου 187Α είναι διαφορετικά αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως εξής:

«1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα με χρήση βίας ή κακούργημα που στρέφεται κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή κακούργημα της παραγράφου 1 του άρθρου 187 ή του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα, το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μπορεί να διατάξει ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid – D.N.A.) προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος αυτού.»

4. Η παράγραφος 5 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 12 του ν. 1897/1990 και τροποποιήθηκε με το ν. 2928/2001, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Τα κακούργημα της πειρατείας, τα κακούργημα κατά της ασφάλειας της σιδηροδρομικής ή υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπορίας που προβλέπονται στον Ποινικό Κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους, τα κακούργημα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 187 και στο άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακούργημα, έστω και αν τα τελευταία τιμωρούνται βαρύτερα από τα ως άνω κύρια κακούργημα.»

5. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 7 του ν. 2928/2001 τροποποιείται ως εξής:

«Η περάτωση της κύριας ανάκρισης για τα κακούργημα των άρθρων 187 και 187Α του Ποινικού Κώδικα κηρύσσεται από το συμβούλιο εφετών.»

6. Οι διατάξεις των άρθρων 9 και 10 του ν. 2928/2001 εφαρμόζονται και για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 43 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συναινεί το Σώμα να διακόψει η Ολομέλεια τις εργασίες της για τις 4 Οκτωβρίου 2004 ημέρα Δευτέρα και να λειτουργήσει το Τμήμα Διακοπής, το οποίο θα αρχίσει τις εργασίες του την Τρίτη 29 Ιουνίου 2004;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα συμφώνησε ομόφωνα.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 16 Ιουνίου 2004, της Πέμπτης 17 Ιουνίου 2004 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 16 Ιουνίου 2004 και της Πέμπτης 17 Ιουνίου 2004 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών των συνεδριάσεων: Α' της Τρίτης 15 Ιουνίου 2004, ΛΓ' της Παρασκευής 18 Ιουνίου 2004, ΛΔ' της Δευτέρας 21 Ιουνίου 2004, ΛΕ' της Τρίτης 22 Ιουνίου 2004, ΛΣΤ' της Τετάρτης 23 Ιουνίου 2004 και ΑΖ' της Πέμπτης 24 Ιουνίου 2004.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση για την υπ' ευθύνη του Προεδρείου

επικύρωση των Πρακτικών των συνεδριάσεων: Α' της Τρίτης 15 Ιουνίου 2004, ΛΓ' της Παρασκευής 18 Ιουνίου 2004, ΛΔ' της Δευτέρας 21 Ιουνίου 2004, ΛΕ' της Τρίτης 22 Ιουνίου 2004, ΛΣΤ' της Τετάρτης 23 Ιουνίου 2004 και ΛΖ' της Πέμπτης 24 Ιουνίου 2004.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14:08' λύεται η συνεδρίαση.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ